

Mto 127912

ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย

อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

นางสาวอัญชดี สีเมืองเดช

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

พ.ศ. 2562

สงวนลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ใบอนุญาตวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

เรื่อง : ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย
อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

ผู้วิจัย : นางสาวอัญชลี สีเมืองเดช

ได้รับอนุมัติเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน

(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ โกศลกิตติอัมพร)

คณบดีคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ศาสตราจารย์ ดร.เรวัตร์ ชาตรีวิศิษฎ์)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพร สุนทร)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ นิกรพิทยา)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัชรินทร์ สุทธิชัย)

กรรมการ

(อาจารย์ ดร.รังสรรค์ อินทร์จันทร์)

ชื่อเรื่อง : ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหาร
ส่วนตำบลยางน้อยอำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

ผู้วิจัย : นางสาวอัญชลี สีเมืองเดช

ปริญญา : รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการภาครัฐและภาคเอกชน)
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัชรินทร์ สุทธิชัย
ดร.รังสรรค์ อินทร์จันทร์

ปีการศึกษา : 2562

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาระดับปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม (2) เพื่อศึกษาระดับแนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม (3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหากับแนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม และ (4) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อยอำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคามประชากรจำนวน 5,090 คน คือประชาชนผู้มีอายุ 18 ปีขึ้นไป ในเขตตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคามกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการหาขนาดกลุ่มตัวอย่างเพื่อเป็นตัวแทนของประชากรตามสูตรของ ทาโร ยามาเน่จำนวน 371 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติสัมประสิทธิ์เพียร์สัน และข้อเสนอแนะผู้วิจัยใช้วิธีการพรรณนาและอธิบาย

ผลการวิจัย พบว่า (1) ระดับปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคามโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุดทั้งหมด จำนวน 8 ด้าน เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือด้านการก่อสร้างปรับปรุงบำรุง รักษาถนนและร่องระบายน้ำ ท่อระบายน้ำ รองลงมาคือการออกเอกสารสิทธิ์/ จัดหาที่ดินทำกิน/จัดหาที่อยู่อาศัย ,ปรับปรุงระบบประปาหมู่บ้าน พร้อมทั้งจัดหาภาชนะเพื่อรองรับน้ำ , การขยายเขตด้านการสื่อสาร โทรคมนาคม,สร้างคันดิน/ฝาย/จัดหา/ติดตั้งเครื่องสูบน้ำ, ติดตั้ง/ซ่อมแซมเครื่องหมายจราจร เสาร์ว้ ดีเส้นจราจร, การพัฒนาแหล่งน้ำ และการขยายเขตไฟฟ้าและติดตั้ง หลอดไฟฟ้า (2) ระดับแนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐานในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยาง

น้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นแนวทางพบว่า มีระดับแนวทางแก้ไขปัญหายุ่งอยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 7 แนวทาง เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ตรวจสอบว่าปัญหาได้รับการแก้ไขเรียบร้อยแล้วหรือไม่ รองลงมาคือแจกแจงทางเลือกต่างๆ สำหรับวิธีการที่จะใช้แก้ปัญหา, มองหาสาเหตุที่แท้จริงของปัญหา, วางแผนนำทางเลือกในการแก้ปัญหาที่เป็นวิธีที่ดีที่สุดไปปฏิบัติ, เลือกวิธีการแก้ปัญหา, ระบุนโยบายและดูแลควบคุมการปฏิบัติตามแผน (3) ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหากับแนวทางแก้ไขปัญหาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมมีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .048 และ (4) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหา ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย สามลำดับแรกคือ ผู้นำชุมชนควรเอาใจใส่ดูแลและปลูกฝังสมาชิกในหมู่บ้านให้มีส่วนร่วมในการดูแลรักษาโครงสร้างพื้นฐานภายในชุมชนของตนเอง รองลงมาคือประชาชนควรมีส่วนร่วม และรับรู้ขั้นตอน ผลการดำเนินงาน ของหน่วยงานภาครัฐและเอกชน, ควรมีการบริการด้านโครงสร้างพื้นฐานอย่างสม่ำเสมอ และมีเจ้าหน้าที่ดูแลอย่างชัดเจน

คำสำคัญ : โครงสร้างพื้นฐานปัญหา แนวทางแก้ไขปัญหา ประชาชนองค์การบริหารส่วนตำบล

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

Titl : Problems and Solutions in solving Infrastructure Problems in Yang Noi Subdistrict Administration Organization, Amphoe Kosum Phisai, Maharakam Province.

Author : Ms. Anchalee Seemaengdech

Degree : Master of Public Administration (Public and Private Management) Rajabhat Maha Sarakham University

Advisors : Assistant Professor Dr. Watcharin Sutthisai
Dr. Rungsun Injun

Year : 2019

ABSTRACT

This research aimed to study (1) the infrastructure problem level in Yang Noi Subdistrict Administration Organization, Amphoe Kosum Phisai, Maharakam Province; (2) solution in solving infrastructure problem level in Yang Noi Subdistrict Administration Organization, Amphoe Kosum Phisai, Maharakam Province; (3) the relation between the problems and the solutions in solving infrastructure problems in Yang Noi Subdistrict Administration Organization, Amphoe Kosum Phisai, Maharakam Province; and (4) the suggestions related to problem solution in solving infrastructure problem level in Yang Noi Subdistrict Administration Organization, Amphoe Kosum Phisai, Maharakam Province. Population were people with 18 or over year olds in Amphoe Kosum Phisai, Maharakam Province, totally 5,090 subjects. Sample size were determined by Yamane's formulation, totally 371 samples. Statistics used in analyzing the data were; Frequency, Percentage, Mean, Standard Deviation and assumption test statistic was Pearson's product moment correlation, descriptive and explanation were used for suggestion analysis.

Research results were; The infrastructure problem level in Yang Noi Subdistrict Administration Organization, Amphoe Kosum Phisai, Maharakam Province, in overall was in high level. Considered in aspects found that all 8 aspects were in high level, arranged by order from most to least were; Road and drain construction and maintenance, Land and housing documents, Village water system and container, Communication expanding, Do weir and water pumping, Traffic sign installments and maintenance, Water supplement development and

Electricity maintenance and pulp installments. The solution in solving infrastructure problem level in Yang Noi Subdistrict Administration Organization, Amphoe Kosum Phisai, Mahasarakham Province, in overall was in high level. Considered in solution found that all 7 solutions were in high level, arranged by order from most to least were; Problems were clearly solved, Solutions in problem solving was to look at the real cause of the problem, planning is the best way in problem solving, choosing solutions, Identifying problem and Operation control. The relation between the problems and the solutions in solving infrastructure problems in Yang Noi Subdistrict Administration Organization, Amphoe Kosum Phisai, Mahasarakham Province, in overall had the correlation coefficient in very low level = .048. The suggestions related to problem solution in solving infrastructure problem level in Yang Noi Subdistrict Administration Organization, Amphoe Kosum Phisai, Mahasarakham Province, arranged by order from most to least 3 suggestions were; the community leader should care and cultivate village members in participating the infrastructure care in the community, people should participate and perceive the procedures, operation results of the public and private operations and should have continuous infrastructure service with clearly specific officer in charge.

Keywords: infrastructure , problem, Problem solving solution, people, Subdistrict Administration Organization

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้ สำเร็จได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วัชรินทร์ สุทธิชัย และ ดร. รังสรรค์ อินทน์จันทน์ ที่ได้ให้คำแนะนำในการทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้ตั้งแต่ต้นจนเสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร. เรวัตร์ ชาตรีวิศิษฎ์ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้แทนบัณฑิตวิทยาลัย และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สิทธิพร สุนทร และรองศาสตราจารย์ ดร. เสาวลักษณ์ นิกรพิทยา กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาสอบวิทยานิพนธ์ให้ข้อเสนอแนะและพัฒนาวิทยานิพนธ์เล่มนี้จนสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณนางสาวภัทราพร จำเริญ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา นางสาวหนึ่งฤทัย มะลาไวย์ ครูชำนาญการ โรงเรียนโคกล่ามวิทยา อำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านวัดผล ประเมินผล และนายพลสิทธิ์ สิงห์พันธ์ รองผู้อำนวยการ โรงเรียนทรายทอง จังหวัดร้อยเอ็ด ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาที่เป็นผู้ให้คำแนะนำชี้แนะในการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบพระคุณ นายชูศักดิ์ หล่มศรี นายกองจัดการบริหารส่วนตำบลยางน้อย และประชาชนในตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ที่ได้ให้ความร่วมมือและสนับสนุนในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อพิบูล สีเมืองเดช และ คุณแม่สำลีสีเมืองเดช ที่ให้ชีวิตและสิ่งที่ดีที่สุดแก่ลูก และขอบคุณเพื่อน ๆ นักศึกษาปริญญาโท รุ่นที่ 6 สาขาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่คอยเป็นกำลังใจสำคัญและอยู่เคียงข้างของผู้วิจัยเสมอทำให้การวิจัยประสบความสำเร็จด้วยความภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่ง

คุณค่าและประโยชน์จากวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบูรพาจารย์ทุกท่านที่มีส่วนสร้างความเจริญด้านการศึกษาและประสิทธิประสาทวิชาให้ผู้วิจัยจนประสบความสำเร็จ

นางสาวอัญชลี สีเมืองเดช

สารบัญ

หัวเรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ก
ABSTRACT	จ
กิตติกรรมประกาศ	ช
สารบัญ	ซ
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญภาพ	ฐ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การศึกษา	3
1.3 สมมติฐานการวิจัย	4
1.4 ขอบเขตการศึกษา	4
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	5
1.6 ประโยชน์การศึกษา	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัญหา	9
2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหา	10
2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐาน	13
2.4 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริการสาธารณะ	14
2.5 แนวคิดเกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	20
2.6 ข้อมูลขององค์การบริหารส่วนตำบล	21
2.7 ข้อมูลทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก	42
2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	54
2.9 กรอบแนวคิดในการศึกษา	58

หัวเรื่อง	หน้า
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	59
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	59
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	61
3.3 การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ	62
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	64
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	64
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	65
บทที่ 4 ผลการวิจัย	67
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	67
4.2 ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	68
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	69
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	91
5.1 สรุปผลการวิจัย	91
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	92
5.3 ข้อเสนอแนะ	96
บรรณานุกรม	97
ภาคผนวก	102
ภาคผนวก ก แบบสอบถามในการวิจัย	103
ภาคผนวก ข ผลการวิเคราะห์การหาคุณภาพแบบสอบถาม	113
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์ตรวจแบบสอบถาม	121
การเผยแพร่ผลงานวิจัย	126
ประวัติผู้วิจัย	127

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1	กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา 60
3.2	ค่าระดับของความสัมพันธ์ 65
4.1	ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม 69
4.2	ระดับปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน 71
4.3	ระดับปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ด้านการก่อสร้างปรับปรุงบำรุง รักษาถนน และร่องระบายน้ำ ท่อระบายน้ำ จำแนกเป็นรายข้อ 72
4.4	ระดับปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ด้านการปรับปรุงระบบประปาหมู่บ้าน พร้อมทั้งจัดหาภาชนะเพื่อรองรับน้ำ จำแนกเป็นรายข้อ 73
4.5	ระดับปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ด้านการขยายเขตไฟฟ้าและติดตั้งหลอดไฟฟ้า จำแนกเป็นรายข้อ 74
4.6	ระดับปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ด้านการขยายเขตด้านการสื่อสาร โทรคมนาคม จำแนกเป็นรายข้อ 75
4.7	ระดับปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ด้านการออกเอกสารสิทธิ์ / จัดหาที่ดินทำกิน / จัดหาที่อยู่อาศัย จำแนกเป็นรายข้อ 76
4.8	ระดับปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ด้านการสร้างคันดิน/ฝาย/จัดหา/ติดตั้งเครื่องสูบน้ำ จำแนกเป็นรายข้อ 76
4.9	ระดับปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ด้านการติดตั้ง/ซ่อมแซมเครื่องหมายจราจร เสารั้ว ตีเส้นจราจร จำแนกเป็นรายข้อ 77

ตารางที่	หน้า
4.10 ระดับปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ จำแนกเป็นรายข้อ	78
4.11 ระดับแนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมและจำแนกเป็นแนวทาง	79
4.12 ระดับแนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม แนวทางการระบุปัญหา จำแนกเป็นรายข้อ	80
4.13 ระดับแนวทางการแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วน ตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม แนวทางการมองหาสาเหตุ ที่แท้จริงของปัญหา จำแนกเป็นรายข้อ	80
4.14 ระดับแนวทางการแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วน ตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม แนวทางการแจกแจงทางเลือก ต่างๆ สำหรับวิธีการที่จะใช้แก้ปัญหา จำแนกเป็นรายข้อ	81
4.15 ระดับแนวทางการแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วน ตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม แนวทางการเลือกวิธีการ แก้ปัญหา จำแนกเป็นรายข้อ	82
4.16 ระดับแนวทางการแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วน ตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม แนวทางการวางแผนนำ ทางเลือกในการแก้ปัญหาที่เป็นวิธีที่ดีที่สุดไปปฏิบัติ จำแนกเป็นรายข้อ	82
4.17 ระดับแนวทางการแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วน ตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม แนวทางการดูแลควบคุม การปฏิบัติตามแผน จำแนกเป็นรายข้อ	83
4.18 ระดับแนวทางการแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วน ตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม แนวทางการตรวจสอบว่า ปัญหาได้รับการแก้ไขเรียบร้อยแล้วหรือไม่ จำแนกเป็นรายข้อ	84
4.19 ค่าระดับของความสัมพันธ์	85
4.20 ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ของปัญหากับแนวทางแก้ไขปัญหา โครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม โดยรวม	86

4.21 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหา ในเขตองค์การบริหารส่วน
ตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม 89

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สารบัญญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 กรอบแนวคิดในการศึกษา	58

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันรูปแบบของการปกครองของประเทศไทยเป็นแบบกระจายอำนาจ โดยเน้นให้มีการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่น ให้ความสำคัญกับการปกครองส่วนท้องถิ่น ที่เรียกกันว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่เป็นส่วนหนึ่งของการบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งเป็นไปตามหลักการกระจายอำนาจ ที่รัฐบาลมอบอำนาจในการบริหารงานตามภารกิจต่างๆ และให้อิสระแก่ท้องถิ่นเพื่อปกครองตนเอง โดยเน้นให้ท้องถิ่นมีสิทธิปกครองตนเอง มีอิสระในการกำหนดทิศทางการบริหารท้องถิ่นของตนเอง ทั้งทางด้านการบริหารกำลังคน และงบประมาณ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หน้าที่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานจะต้องมีการกระจายอำนาจให้ประชาชนเข้ามาดำเนินการแก้ไข และสนองตอบความต้องการของชุมชน (สามารถ ยิ่งกำแหง , 2553, น. 1)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหนึ่งของการปกครองแบบกระจายอำนาจ เป็นการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น กฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้กำหนดภารกิจให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับผิดชอบการจัดบริการสาธารณะระดับชุมชน โดยให้ส่วนราชการบริหารส่วนกลางและส่วนภูมิภาคคอยให้คำปรึกษาและสนับสนุนกำกับดูแลการปฏิบัติงานของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพียงเท่าที่จำเป็น ทุกวันนี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่มีความเข้มแข็งและมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาท้องถิ่น เป็นกลไกที่สำคัญในการผลักดัน การดำเนินงานระหว่างภาครัฐกับภาคประชาชนอย่างเป็นรูปธรรม เริ่มตั้งแต่การกำหนดนโยบาย การพัฒนาท้องถิ่น การจัดทำแผนพัฒนา การจัดสรรงบประมาณ และการดำเนิน โครงการต่างๆ รวมทั้งการประเมินผลการดำเนินโครงการที่ผ่านมา องค์กรบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง มีขอบเขตในระดับตำบล มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีชื่อและเขตรับผิดชอบของ ตนเองโดยเฉพาะ เป็นองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด มีอำนาจและ หน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้าน เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม มีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อดูแลทุกข์ สุขและให้บริการประชาชน เพื่อ ตอบสนองความต้องการของประชาชน โดยใช้หลักการบริหาร บ้านเมืองที่ดีและคำนึงถึงการมี ส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาองค์กรบริหารส่วน ตำบล การจัดทำงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง การประเมินผลการปฏิบัติงาน และการเปิดเผยข้อมูล ข่าวสาร การจัดบริการสาธารณะระดับชุมชนเกี่ยวข้องกับความกินดีอยู่ดีของประชาชนในแทบทุก

ด้าน และการบริการสาธารณะก็มีผลกระทบต่อประชาชน การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ผ่านมาจะพบว่ามุ่งเน้นทางการวางระบบสาธารณูปโภคสิ่งก่อสร้างเป็นส่วนใหญ่ โดยภารกิจหลักที่สำคัญประการหนึ่งขององค์การบริหารส่วนตำบล คือ การให้บริการประชาชนในด้าน โครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งเป็นการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกลำดับแรกให้แก่ประชาชน เพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในตำบลให้ดีขึ้น เพื่อรองรับการเจริญเติบโตของชุมชนในอนาคต (วาทีตต์ เรียมริมมะดัน , 2556, น. 32)

ซึ่งการให้บริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถแยกกิจกรรมบริการ (Service Activates) ได้เป็น 2 ส่วน คือ 1) การบริการเกี่ยวกับสาธารณูปโภค (Public Utility Service) หมายถึง บริการที่ให้แก่ ประชาชนทั่วไปอันเป็นการให้บริการที่กระจายกันไปทั่วพื้นที่ โดยผู้รับบริการไม่จำเป็นต้องมา ขอรับบริการ โดยตรงก็สามารถรับบริการได้ เช่น การก่อสร้าง ซ่อมแซมถนนทางเท้า ไฟฟ้า น้ำประปา การระบายน้ำ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การบริการจัดเก็บขยะ เป็นต้น 2) การบริการเฉพาะด้าน (Specific Services) ซึ่งเป็นการให้บริการแก่ประชาชนแต่ละบุคคล หรือกลุ่มบุคคลที่มีธุรกิจเฉพาะ มีพนักงานของหน่วยงานต่างๆ เป็นผู้คอยให้บริการ ณ ที่สำนักงานเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล เช่น ศูนย์บริการสาธารณสุข งานทะเบียนราษฎร งานจัดเก็บภาษี งานการศึกษาและวัฒนธรรม งานสวัสดิการผู้สูงอายุและผู้พิการ และงานขออนุญาตก่อสร้างอาคารต่างๆ จะเห็นได้ว่างานดังกล่าวล้วนแล้วแต่เป็นงานให้บริการแก่ประชาชนและ เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของประชาชน ซึ่งจะเห็นว่าการปฏิบัติงานให้บริการต่างๆ เป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างประสิทธิภาพและเกิดความพึงพอใจแก่ประชาชนสูงสุดด้วยการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นเป็นการสร้างรากฐานคุณภาพชีวิต โดยตอบสนองปัญหาและ ความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ซึ่งปัจจัยต่างๆ เช่น งบประมาณ บุคลากร หรือนโยบายการบริหาร ก็สามารถส่งผลกระทบต่อ การให้บริการได้ โดยเฉพาะระบบ โครงสร้างพื้นฐานที่เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกลำดับแรกในการสร้างความพึงพอใจให้แก่ประชาชน ซึ่งการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นเป็นการสร้างรากฐานคุณภาพชีวิต โดยตอบสนองปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ซึ่งปัจจัยต่าง ๆ เช่น งบประมาณ บุคลากร หรือนโยบายการบริหาร ก็สามารถส่งผลกระทบต่อ การให้บริการได้ โดยเฉพาะระบบ โครงสร้างพื้นฐานที่เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกลำดับแรกในการสร้างความพึงพอใจให้แก่ประชาชน ทั้งนี้สามารถนำข้อมูล ความพึงพอใจของประชาชนมาริเริ่มและพัฒนาในการให้บริการให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น (กิตติธัช อิมวัฒนกุล , 2553, น. 2)

ปัจจุบันการดำเนินงานด้าน โครงสร้างพื้นฐานในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม สามารถให้บริการแก่ประชาชนได้พอสมควร แต่ยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ นับวันการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจและการเพิ่มจำนวนประชากรในเขตพื้นที่มี

แนวโน้มจะขยายตัวสูงขึ้นเรื่อย ๆ ดังนั้นการพัฒนาหรือการแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐานเป็นเป้าหมายและหน้าที่ที่สำคัญที่องค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย จะต้องดำเนินการและประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เรียบร้อยและเหมาะสมกับพื้นที่ที่รับผิดชอบ การศึกษาครั้งนี้จึงเน้นหนักด้าน โครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งเป็นปัจจัยหลักในการประกอบกิจการงานในชีวิตประจำวันของประชาชน ถึงแม้ว่าองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม จะมีการดำเนินการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในทุกปี แต่ก็ยังไม่มีการศึกษาถึงความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ทราบถึงปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหที่ประชาชนต้องการอย่างชัดเจน ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะดำเนินการศึกษาถึงปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐานในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม เพื่อให้ทราบถึงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของประชาชนในพื้นที่ต่อปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน และนำผลการศึกษาที่ได้ไปใช้ในการแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม เพื่อให้มีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้ดียิ่งขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาระดับปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

1.2.2 เพื่อศึกษาระดับแนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

1.2.3 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหากับแนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐานในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

1.2.4 เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1.3.1 ระดับปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม อยู่ในระดับมาก

1.3.2 ระดับแนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม อยู่ในระดับปานกลาง

1.3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหากับแนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม อยู่ในระดับมาก

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้ศึกษาได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับปัญหา โครงสร้างพื้นฐาน ยุทธศาสตร์ต่าง ๆ และแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี พ.ศ.2561-2564 ขององค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม และแนวทางแก้ไขปัญหา (McNamara, 1999)

1.4.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.4.2.1 ประชากร (Population) คือ ประชาชนผู้มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ซึ่งเป็นบุคคลผู้มีสิทธิ์เลือกตั้ง ในเขตตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 5,090 คน (แผนพัฒนาท้องถิ่น 4 ปี พ.ศ. 2561-2564)

1.4.2.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample) คือ ประชาชนผู้มีอายุ 18 ปีขึ้นไป ในเขตตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ปี 2559 ซึ่งได้มาโดยการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรยามาเน่ (Taro Yamane) (บุญชม ศรีสะอาด, 2543, น. 100) จำนวน 371 คน

1.4.3 ขอบเขตด้านตัวแปร

1.4.3.1 ตัวแปรอิสระ คือ ปัญหาโครงสร้างพื้นฐานตามยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน 8 ด้าน (แผนพัฒนาท้องถิ่น 4 ปี พ.ศ.2561-2564)

- 1) ด้านการก่อสร้างปรับปรุงบำรุง รักษาถนนและร่องระบายน้ำ ท่อระบายน้ำ
- 2) ปรับปรุงระบบประปาหมู่บ้าน พร้อมทั้งจัดหาภาชนะเพื่อรองรับน้ำ
- 3) ขยายเขตไฟฟ้าและติดตั้งหลอดไฟฟ้า
- 4) การขยายเขตด้านการสื่อสาร โทรคมนาคม
- 5) การออกเอกสารสิทธิ์ / จัดหาที่ดินทำกิน / จัดหาที่อยู่อาศัย

- 6) สร้างคันดิน/ฝาย/จัดหา/ติดตั้งเครื่องสูบน้ำ
- 7) ติดตั้ง/ซ่อมแซมเครื่องหมายจราจร เสาร์ว ดีเส้นจราจร
- 8) การพัฒนาแหล่งน้ำ

1.4.3.2 ตัวแปรตาม คือ แนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ตามแนวคิด McNamara (1999) จำนวน 7 ด้าน ได้แก่

- 1) ระบุปัญหา
- 2) มองหาสาเหตุที่แท้จริงของปัญหา
- 3) แจกแจงทางเลือกต่าง ๆ สำหรับวิธีการที่จะใช้แก้ปัญหา
- 4) เลือกวิธีการแก้ปัญหา
- 5) วางแผนนำทางเลือกในการแก้ปัญหาที่เป็นวิธีที่ดีที่สุดไปปฏิบัติ
- 6) ดูแลควบคุมการปฏิบัติตามแผน
- 7) ตรวจสอบว่าปัญหาได้รับการแก้ไขเรียบร้อยแล้วหรือไม่

1.4.4 ขอบเขตด้านพื้นที่

การศึกษาครั้งนี้ใช้พื้นที่ในการศึกษาคือ องค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

1.4.5 ขอบเขตด้านระยะเวลา

การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม พ.ศ.2560 – พฤษภาคม พ.ศ. 2562

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

“ปัญหา” หมายถึง ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย ทั้ง 8 ด้าน ได้แก่

1. ด้านการก่อสร้างปรับปรุงบำรุง รักษาถนนและร่องระบายน้ำ ท่อระบายน้ำ
2. ปรับปรุงระบบประปาหมู่บ้าน พร้อมทั้งจัดหาภาชนะเพื่อรองรับน้ำ
3. ขยายเขตไฟฟ้าและติดตั้งหลอดไฟฟ้า
4. การขยายเขตด้านการสื่อสารโทรคมนาคม
5. การออกเอกสารสิทธิ์ / จัดหาที่ดินทำกิน / จัดหาที่อยู่อาศัย
6. สร้างคันดิน/ฝาย/จัดหา/ติดตั้งเครื่องสูบน้ำ
7. ติดตั้ง/ซ่อมแซมเครื่องหมายจราจร เสาร์ว ดีเส้นจราจร

8. การพัฒนาแหล่งน้ำ

“โครงสร้างพื้นฐาน” หมายถึง สิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานต่างๆ ได้แก่ ถนน สะพาน ทางเดินเท้า ชลประทาน ระบบไฟฟ้าระบบน้ำ ประปา โทรคมนาคม ที่องค์การบริหารส่วนตำบล ให้บริการแก่ประชาชน

“ประปา” หมายถึง น้ำที่กรองให้สะอาดปราศจากเชื้อโรคแล้วจ่ายไปให้ประชาชนใน องค์การบริหารส่วนตำบลน้อยบริโภคใช้สอย เรียกว่า น้ำประปา เรียกรัฐวิสาหกิจซึ่งมีหน้าที่ จัดทำและจำหน่ายน้ำประปาว่า การประปา

“ไฟฟ้า” หมายถึง พลังงานรูปแบบหนึ่งซึ่งเกี่ยวข้องกับการแยกตัวออกมา หรือการเคลื่อนที่ ของอิเล็กตรอนหรือโปรตอนหรืออนุภาคอื่นที่มีสมบัติแสดงอำนาจคล้ายคลึงกับอิเล็กตรอนหรือ โปรตอน ใช้ประโยชน์ก่อให้เกิดพลังงานอื่น เช่น ความร้อน แสงสว่าง การเคลื่อนที่

“การสื่อสารโทรคมนาคม” หมายถึง การติดต่อสื่อสารด้วยการรับส่งข้อมูลข่าวสาร ระหว่างตัวประมวลผล โดยผ่านสื่อกลางที่เชื่อมต้นทางและปลายทางที่ห่างกัน โดยใช้อุปกรณ์ อิเล็กทรอนิกส์หลายรูปแบบ ตามกฎเกณฑ์ หรือระเบียบวิธีการที่กำหนดขึ้นในแต่ละอุปกรณ์

“การระบายน้ำ” หมายถึง การกำจัดน้ำส่วนเกินที่ไม่ต้องการออกจากพื้นที่ เพื่อให้พื้นที่นั้น มีสภาพที่เหมาะสมต่อการใช้งานตามวัตถุประสงค์

“ปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน” หมายถึง ปัญหาในด้านทรัพยากรส่วนรวม ที่ประชาชนในเขต องค์การบริหารส่วนตำบลอย่างน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ใช้ร่วมกัน เช่น การ ประปา ไฟฟ้า และคมนาคม เป็นต้น

“แนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน” หมายถึง ขั้นตอน วิธีการ และรายละเอียด ใน การแก้ไข ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลอย่างน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม เพื่อให้สามารถรองรับการใช้งานของประชาชนในพื้นที่ได้อย่างเพียงพอ ซึ่งมี แนวทางแก้ไขปัญหาดังนี้

1. ระบุปัญหา หมายถึง สิ่งที่เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นใน โครงสร้างพื้นฐาน โดยจะต้องมีการ ระบุปัญหาที่อาศัยข้อมูลของตนเองและผู้อื่น มีการเขียนเฉพาะเจาะจงและครอบคลุมประเด็น ว่า เป็นปัญหาอะไร ที่ไหน อย่างไร กับใคร และทำไม มีการระบุปัญหาให้กระจายแบบย่อย และซ้ำ มีการตรวจสอบความเข้าใจต่อปัญหาให้ถูกต้อง มีการจัดลำดับความสำคัญของปัญหา มีการแยก ชัดเจนระหว่างปัญหา มีความเข้าใจกับบทบาทของตนเองในปัญหานั้น ๆ และมีการบ่งชี้ประเด็น ปัญหาให้ชัดเจน

2. มองหาสาเหตุที่แท้จริงของปัญหา หมายถึง การเก็บข้อมูลหรือรับข้อมูลนำเข้ามาจาก บุคคลอื่นที่รับรู้ปัญหาหรือได้รับผลกระทบจากปัญหา ซึ่งวิธีการเก็บข้อมูลนั้นควรทำเป็นรายบุคคล

เพราะจะทำให้ได้ข้อมูลมากกว่า และให้จดบันทึกสิ่งที่เป็นความคิดเห็นของตนเองและสิ่งที่ได้ยืมมาจากผู้อื่น จากนั้นจึงเขียนอธิบายสาเหตุของปัญหาในลักษณะที่ว่า อะไรกำลังเกิดขึ้น เกิดขึ้นที่ไหน เมื่อใด อย่างไร กับใคร และทำไม

3. แจกแจงทางเลือกต่าง ๆ สำหรับวิธีการที่จะใช้แก้ไขปัญหา หมายถึง การระดมสมองเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาเพื่อให้ได้ทางเลือกหลาย ๆ ทาง โดยมีบุคคลอื่นเข้ามามีส่วนร่วม แล้วนำมาคัดกรองเพื่อหาแนวคิดที่ดีที่สุด โดยการได้มาซึ่งความคิดที่หลากหลายนั้นต้องระงับการตัดสินว่าความคิดเหล่านั้นดีหรือไม่ดี ให้ทำการจดบันทึกตามที่ได้ยินมาเท่านั้น ซึ่งการใช้ทักษะการคิดเชิงระบบเหมาะสมที่สุดในการจำแนกสาเหตุของปัญหา

4. เลือกวิธีการแก้ไขปัญหา หมายถึง การคัดเลือกวิธีการที่ดีที่สุดในการแก้ไขปัญหา โดยต้องคำนึงว่า วิธีการใดสามารถแก้ไขปัญหาได้ในระยะยาว มีความเป็นจริงที่จะแก้ไขปัญหาได้สำเร็จ และพิจารณาความเสี่ยงของทางเลือกแต่ละวิธี แล้วนำวิธีการที่เลือกไปใช้ในการแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น

5. วางแผนนำทางเลือกในการแก้ไขปัญหที่เป็นวิธีที่ดีที่สุดไปปฏิบัติ หมายถึง การจัดทำแผนปฏิบัติการ โดยพิจารณาว่าขั้นตอนอะไรที่จะต้องทำ ในการนำทางเลือกที่ดีที่สุดไปแก้ปัญหา, ขั้นตอนต่าง ๆ มีการปฏิบัติอย่างไร ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ความสำเร็จของแผน, ทรัพยากรอะไรบ้างที่ต้องการ, ต้องใช้เวลานานเท่าใดในการนำวิธีการแก้ปัญหาไปปฏิบัติ, ผู้รับผิดชอบในการควบคุมดูแลการปฏิบัติตามแผน และการสังเกตและการให้ข้อมูลย้อนกลับอย่างต่อเนื่อง

6. ควบคุมการปฏิบัติตามแผน หมายถึง การตรวจสอบและควบคุมการปฏิบัติงานตามแผนที่ตั้งไว้ โดยเป็นการพิจารณาจากตัวบ่งชี้ความสำเร็จ เช่น สามารถมองเห็นสิ่งที่คาดหวังว่าจะเกิดขึ้นตามตัวบ่งชี้หรือไม่, แผนมีการดำเนินงานตามตารางที่กำหนดไว้หรือไม่, และเมื่อแผนไม่ได้ดำเนินไปตามที่คาดหวังไว้ให้พิจารณาว่า แผนมีความเป็นไปได้จริงหรือไม่, มีทรัพยากรเพียงพอที่จะทำให้แผนสำเร็จตามกำหนดการหรือไม่, ควรมีสิ่งอื่นที่ต้องทำก่อนสิ่งที่กำหนดไว้แต่เดิมในแผนหรือไม่, และควรเปลี่ยนแผนหรือไม่

7. ตรวจสอบว่าปัญหาได้รับการแก้ไขเรียบร้อยแล้วหรือไม่ หมายถึง การตรวจสอบความสำเร็จในการแก้ปัญหว่าแก้ไขได้สำเร็จหรือไม่ โดยมีวิธีหนึ่งที่ดีที่สุดคือการกลับคืนสู่การปฏิบัติงานตามปกติและสังเกตการณ์ และต้องพิจารณาว่า ควรเปลี่ยนแปลงอะไร ที่จะไม่ให้อาการเดิมเกิดขึ้นอีกครั้ง, ได้รับความรู้อะไรจากการแก้ไขปัญห, และเขียนผลลัพธ์ที่ได้จากการเรียนรู้ในการแก้ไขปัญห เป็นบันทึกสั้น ๆ แล้วนำมาแลกเปลี่ยนกับผู้ที่เกี่ยวข้อง

“องค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย” หมายถึง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นระดับตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น มีชื่อและเขตพื้นที่รับผิดชอบของตนเอง

โดยเฉพาะ ซึ่งในที่นี้หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลอย่างน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

1.6 ประโยชน์ที่ได้รับ

1.6.1 ทราบถึงระดับปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลอย่างน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

1.6.2 ทราบถึงระดับแนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลอย่างน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

1.6.3 ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัญหากับแนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลอย่างน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

1.6.4 ทราบถึงข้อเสนอแนะของประชาชนต่อปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลอย่างน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

1.6.5 ข้อเสนอแนะที่ได้ สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลหรือแนวทางในการแก้ไขปัญหา และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลอย่างน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ต่อไป

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

การศึกษาเรื่อง ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ผู้ศึกษาได้ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษา ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัญหา
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหา
3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับ โครงสร้างพื้นฐาน
4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริการสาธารณะ
5. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
6. ข้อมูลขององค์การบริหารส่วนตำบล
7. ข้อมูลทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย
8. วิจัยที่เกี่ยวข้อง
9. กรอบแนวคิดในการศึกษา

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัญหา

พจนานุกรมฉบับเฉลิมพระเกียรติ (2531, น. 334) นิยามคำว่าปัญหา หมายถึง ข้อสงสัย คำถาม ข้อที่ต้องพิจารณาแก้ไข

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ให้ความหมายคำว่าปัญหา หมายถึง ข้อสงสัย ข้อขัดข้องข้อที่ควรถาม ข้อที่ต้องพิจารณาแก้ไข

พิสิษฐ์ จง (2559) ได้ให้ความเห็นว่า ความหมายของคำว่า ปัญหา สำหรับแต่ละคน ล้วนแล้วแต่มีนิยามแตกต่างกันไป แต่ในการศึกษาเรื่องของการแก้ไขปัญหาย่างสร้างสรรค์นั้น เพื่อให้เข้าใจตรงกัน จึงจำเป็นที่จะต้องกำหนดนิยามความหมายออกมาให้เหมือนกันเสียก่อน คือ “ปัญหา คือ ช่องว่าง (Gap) ระหว่างสิ่งที่เป็นอยู่ กับ สิ่งที่คาดหวัง” จากความหมายข้างต้นทำให้ทราบได้ว่าการแก้ปัญหาก็คือ การปิดช่องว่างที่มี หากช่องว่างมีขนาดใหญ่ การแก้ปัญหาก็จะมีความยากลำบากมากขึ้น อย่างไรก็ตามหากไม่สามารถที่จะปิดช่องว่างที่มีอยู่ได้ทั้งหมด การที่เราลดช่องว่างให้แคบลง ก็เป็นการลดปัญหา ซึ่งก็ยิ่งดีกว่าปล่อยให้ปัญหามาไว และเพื่อให้การแก้ปัญหามี

เป็นไปได้ จึงได้แบ่งประเภทของปัญหา เพื่อให้ง่ายต่อการเลือกวิธีการแก้ปัญหานั้นออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. A Well-Structured Problem เป็นปัญหาที่มีวิธีการแก้ไขที่ชัดเจน ปัญหาประเภทนี้ เป็นปัญหาแก้ไขไม่ยาก โดยการแก้ปัญหานั้นจะใช้อัลกอริทึมมาแก้ไข ซึ่งเป็นสูตรสำเร็จที่รับประกันว่าปัญหานั้นจะถูกแก้ไขได้อย่างแน่นอน ถ้าทำตามขั้นตอนของอัลกอริทึม

2. An Ill-Structured Problem คือ ปัญหาที่ไม่มีรูปแบบการแก้ไขที่ชัดเจนแน่นอน ต้องใช้ความคิดสร้างสรรค์มาแก้ไข โดยมากมักจะเป็นปัญหาในเชิงนามธรรม เช่น ผู้จัดการสั่งให้ลูกน้องดีไซน์เสื้อผ้าชุดใหม่ที่อยู่ถึงความงามของธรรมชาติ

3. Semi-Structured Problem เป็นปัญหาที่อยู่กึ่งกลางระหว่างทั้งสองแบบข้างต้น ปัญหาชนิดนี้จะมีข้อมูลเพียงพอในการระบุถึงปัญหานั้นบางส่วน แต่ยังคงขาดวิธีการแก้ไขที่ชัดเจน

2.2 แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการแก้ปัญหา

Ernest & Newell (1969) และ Newell & Simon (1972) การแก้ปัญหาส่วนใหญ่ได้รับอิทธิพลจากผลงานเรื่องนักแก้ปัญหาทั่วไป (general problem solver) ซึ่งเป็นทฤษฎีการแก้ปัญหามนุษย์ (human problem solving) ในรูปแบบของโปรแกรมที่เป็นสถานการณ์จำลอง ผลงานนี้ช่วยวางรากฐานกระบวนการที่เกี่ยวกับการประมวลผลสารสนเทศสำหรับศึกษาเรื่อง การแก้ปัญหา หลักการของทฤษฎีนี้คือ พฤติกรรมการแก้ปัญหานั้นประกอบด้วย “วิธีการ-ปลายทาง-วิเคราะห์” ซึ่งเป็นการนำปัญหามาแตกออกเป็นองค์ประกอบหรือเป้าหมายย่อยๆ แล้วจึงจัดการแก้ไขเป้าหมายย่อยๆ เหล่านั้นทีละเรื่อง แนวคิดนี้ตรงกันข้ามกับ Wertheimer (1959) นักจิตวิทยาในกลุ่มทฤษฎีเกสโตลต์ ซึ่งทำการวิจัยเรื่องการแก้ปัญหานั้นให้ความสำคัญด้านความเข้าใจเรื่องโครงสร้างของปัญหา โดยเชื่อว่าพฤติกรรมการแก้ปัญหานั้นที่ประสบผลสำเร็จเป็นเพราะบุคคลผู้นั้นสามารถมองเห็น โครงสร้างโดยรวมทั้งหมดของปัญหา หลักการของทฤษฎีนี้คือ ผู้เรียนจะต้องได้รับการสนับสนุนให้เกิดการค้นพบธรรมชาติของปัญหาหรือประเด็นหัวข้อที่ต้องการแก้ไข สิ่งที่เป็นช่องว่าง ความไม่ลงรอยกัน หรือสิ่งรบกวนต่างๆ เป็นสิ่งเร้าที่สำคัญต่อการเรียนรู้ การเรียนการสอนจะต้องอยู่บนพื้นฐานของกฎองค์การ ประกอบด้วย ความใกล้เคียง การปกปิด ความคล้ายคลึง และความเรียบง่าย

DeBono (1991) เสนอแนวคิดในการแก้ปัญหาโดยประยุกต์ใช้วิธีการคิดแบบนอกรอบ โดยเชื่อว่าปัญหาส่วนใหญ่ต้องการมุมมองที่แตกต่างจึงจะแก้ไขได้สำเร็จ วิธีการที่จะทำให้ได้มุมมองที่แตกต่างเกี่ยวกับปัญหาคือ การแยกปัญหาเป็นส่วนๆ แล้วนำกลับมารวมกลุ่มเข้าด้วยกันในลักษณะ

ที่แตกต่างไปจากเดิมหรือสุมบางส่วนมารวมกัน หลักการนี้เสนอองค์ประกอบ ในการแก้ปัญหา 4 ประการคือ 1) ค้นหาความคิดเด่นๆ ที่เป็นหลักในทำความเข้าใจกับปัญหา 2) ค้นหาวิธีการที่แตกต่างออกไปในการมองปัญหา 3) ปลอ่อยวางการคิดแบบยี่ดัด และ 4) ให้โอกาสตนเองในการเปิดรับความคิดอื่นๆ

McNamara (1999) กล่าวว่า วิธีการแก้ปัญหาามีหลากหลายวิธี ไม่มีวิธีการแก้ปัญหาใดที่จะสามารถแก้ปัญหาทุกเรื่องได้ แต่มีแนวปฏิบัติพื้นฐานที่สามารถนำไปใช้ในการแก้ปัญหาได้ โดยต้องมีการฝึกใช้เสียก่อน เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยจนสามารถปฏิบัติได้อย่างเป็นธรรมชาติ ขั้นตอนต่าง ๆ มีดังนี้

1. ระบุปัญหา ขั้นนี้เป็นขั้นที่คนส่วนใหญ่มักจะสับสน กล่าวคือ จะเริ่มด้วยการคิดว่าสิ่งนั้นเป็นปัญหา แทนที่จะทำความเข้าใจให้ถ่องแท้เสียก่อนว่าทำไมจึงคิดว่าสิ่งนั้นเป็นปัญหา การระบุปัญหาต้องอาศัยข้อมูลจากตนเองและผู้อื่น ซึ่งได้มาโดยใช้วิธีการตั้งคำถาม อาทิ อะไรคือสิ่งที่เห็นว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้คิดว่ามีปัญหาเกิดขึ้น ปัญหาที่ว่านั้นเกิดขึ้นที่ไหน เกิดขึ้นอย่างไร เกิดขึ้นเมื่อใด กำลังเกิดขึ้นกับใคร และทำไมจึงเกิดขึ้น จากนั้นให้เขียนอธิบายว่าสิ่งที่กำลังเกิดในขณะนั้น โดยแท้จริงควรจะเป็นอย่างไร ต้องพยายามอธิบายให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เขียนอย่างเจาะจง และครอบคลุมประเด็นว่า อะไร ที่ไหน อย่างไร กับใคร และทำไม

1.1 เมื่อถึงจุดนี้ หากปัญหายังดูเหมือนว่าเป็นเรื่องที่มีความซับซ้อน ควรระบุปัญหาให้กระจายออกมาแบบย่อยๆ ลงไปอีก โดยตั้งคำถามซ้ำอย่างเดิม จนกว่าจะได้คำอธิบายสำหรับปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องมากพอ

1.2 ทำการตรวจสอบว่าความเข้าใจที่มีต่อปัญหาต่างๆ นั้น มีความถูกต้องเพียงใด โดยการหารือกับสมาชิกในกลุ่มหรือบุคคลอื่น

1.3 นำปัญหาต่างๆ มาจัดความสำคัญ หากพบว่ามีปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกันจำนวนหลายปัญหา ให้พิจารณาว่าปัญหาใดควรจัดการก่อนปัญหาใดจัดการทีหลัง ทั้งนี้ต้องแยกให้ชัดเจนระหว่างปัญหาที่มีความสำคัญกับปัญหาที่เป็นเรื่องฉุกเฉิน เพราะปัญหาที่มีความสำคัญเป็นปัญหาที่ต้องจัดการก่อน

1.4 ทำความเข้าใจกับบทบาทของตนเองในปัญหานั้นให้ถูกต้อง เพราะเป็นสิ่งที่มิอิทธิพลต่อการรับรู้บทบาทของผู้อื่น ตัวอย่างเช่น เมื่อตนเองเครียดก็อาจมองว่าผู้อื่นเครียดเช่นเดียวกัน ซึ่งความจริงอาจไม่เป็นเช่นนั้น

2. มองหาสาเหตุที่แท้จริงของปัญหา ในขั้นนี้จำเป็นต้องอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับข้อมูลนำเข้าจากบุคคลอื่นซึ่งรับรู้ปัญหาและจากผู้ที่ได้รับผลกระทบจากปัญหา การเก็บข้อมูลควรทำเป็นรายบุคคลจะได้ข้อมูลมากกว่า ให้จดบันทึกสิ่งที่เป็นความคิดเห็นของตนเองและสิ่งที่ได้ยินมาจาก

ผู้อื่น จากนั้นเขียนอธิบายสาเหตุของปัญหาในลักษณะที่ว่า อะไรกำลังเกิดขึ้น เกิดขึ้นที่ไหน เมื่อใด อย่างไร กับใคร และทำไม

3. แจกแจงทางเลือกต่างๆ สำหรับวิธีการที่จะใช้แก้ปัญหา ในขั้นนี้ควรให้บุคคลอื่นเข้ามามีส่วนร่วม ยกเว้นในกรณีที่ปัญหาดังกล่าวเป็นเรื่องส่วนตัว ให้ระดมสมองเพื่อหาทางแก้ไข ปัญหาเพื่อให้ได้ทางเลือกหลายๆ ทาง แล้วนำมาคัดกรองเพื่อหาแนวคิดที่ดีที่สุด การได้มาซึ่งความคิดที่หลากหลายนั้น ต้องระวังที่จะไม่ตัดสินว่าความคิดเหล่านั้นดีหรือไม่ดี ให้จดบันทึกตามที่ได้ยินมาเท่านั้น ทักษะที่เหมาะสมที่สุดในการจำแนกสาเหตุของปัญหาคือการคิดเชิงระบบ (systems thinking)

4. เลือกวิธีการแก้ปัญหา ในการคัดเลือกวิธีที่ดีที่สุดในการแก้ปัญหา ควรพิจารณาดังนี้

4.1 วิธีการใดที่สามารถแก้ปัญหาได้ในระยะยาว

4.2 วิธีการใดที่มีความเป็นจริงมากที่สุดในการแก้ปัญหาได้สำเร็จ ในขณะนี้

ทรัพยากรสำหรับการแก้ปัญหาหรือไม่ จะจัดหามาใช้ได้หรือไม่ มีเวลาเพียงพอที่จะใช้วิธีการนี้หรือไม่

4.3 อะไรคือความเสี่ยงของทางเลือกแต่ละวิธี

5. วางแผนนำทางเลือกในการแก้ปัญหาที่เป็นวิธีที่ดีที่สุดไปปฏิบัติ หรือจัดทำแผนปฏิบัติการ ซึ่งในขั้นนี้มีสิ่งที่จะต้องพิจารณาคือ

5.1 สถานการณ์จะเป็นอย่างไรเมื่อปัญหาได้รับการแก้ไขแล้ว

5.2 มีขั้นตอนอะไรที่จะต้องทำในการนำทางเลือกที่ดีที่สุดไปแก้ปัญหา มีระบบหรือกระบวนการอะไรที่จะต้องเปลี่ยนแปลงบ้าง

5.3 จะรู้ได้อย่างไรว่าขั้นตอนต่าง ๆ มีการปฏิบัติ ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ความสำเร็จของแผน

5.4 ทรัพยากรอะไรบ้างที่ต้องการ ในประเด็นของบุคลากร เงิน และสิ่งอำนวยความสะดวก

5.5 ต้องใช้เวลาานเท่าใดในการนำวิธีการแก้ปัญหาไปปฏิบัติ ให้เขียนตารางที่แสดงเวลาตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุด และเวลาที่คาดหวังว่าจะเห็นตัวบ่งชี้ความสำเร็จปรากฏขึ้น

5.6 ใครคือผู้รับผิดชอบในการควบคุมดูแลการปฏิบัติตามแผน

5.7 เขียนคำตอบสำหรับคำถามที่กล่าวมาแล้ว และให้ถือว่านี้คือแผนปฏิบัติการ

5.8 สื่อสารทำความเข้าใจแผนนี้กับบุคคลที่เกี่ยวข้องในการนำแผนไปปฏิบัติ ปัจจัยสำคัญของขั้นตอนนี้คือ การสังเกตและการให้ข้อมูลย้อนกลับอย่างต่อเนื่อง

6. ควบคุมดูแลการปฏิบัติตามแผน โดยพิจารณาจากตัวบ่งชี้ความสำเร็จ ซึ่งได้แก่

6.1 เห็นสิ่งที่คาดหวังว่าจะเกิดขึ้นตามตัวบ่งชี้หรือไม่

6.2 แผนมีการดำเนินงานตามตารางที่กำหนดไว้หรือไม่

6.3 ถ้าแผนไม่ได้ดำเนินไปตามที่คาดหวังไว้ให้พิจารณาว่า แผนมีความเป็นไปได้จริงหรือไม่ มีทรัพยากรเพียงพอที่จะทำให้แผนสำเร็จตามกำหนดการหรือไม่ ควรมีสิ่งอื่นที่ต้องทำก่อนสิ่งที่กำหนดไว้แต่เดิมในแผนหรือไม่ ควรเปลี่ยนแผนหรือไม่

7. ตรวจสอบว่าปัญหาได้รับการแก้ไขเรียบร้อยแล้วหรือไม่ ในขั้นนี้วิธีหนึ่งที่ดีที่สุดในการตรวจสอบว่าปัญหาได้รับการแก้ไขเรียบร้อยแล้วหรือไม่ คือการกลับคืนสู่การปฏิบัติงานตามปกติ แล้วสังเกตสถานการณ์ นอกจากนั้นก็มีประเด็นที่ควรพิจารณาเพิ่มเติมดังนี้

7.1 ควรมีการเปลี่ยนแปลงอะไรบ้าง เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาเช่นนี้ขึ้นอีก

7.2 อะไรคือบทเรียนที่ได้จากการแก้ปัญหาครั้งนี้ ในเชิงความรู้ ความเข้าใจ และ/หรือ ทักษะ

7.3 ควรมีการเขียนบันทึกสั้นๆ ถึงเหตุการณ์เด่น ที่เป็นความสำเร็จในการพยายามแก้ปัญหา และสิ่งที่เป็นผลลัพธ์ที่ได้เรียนรู้ แล้วนำมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้เกี่ยวข้อง

2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐาน

จอมพล จิตรแก้ว (2549, น. 7) ได้สรุปว่า โครงสร้างพื้นฐาน เป็น โครงสร้างบริการด้านเศรษฐกิจ และสังคมที่ใช้เป็นแรงผลักดัน และสนับสนุนการเพิ่มผลผลิตของท้องถิ่นที่ส่งผลให้ระบบเศรษฐกิจโดยรวมขยายตัว และเป็นการลดช่องว่างการกระจายรายได้ของท้องถิ่น

นงนุช เครือศรี (2552, น. 6) กล่าวว่า โครงสร้างพื้นฐานเป็น โครงสร้างทางกายภาพและโครงสร้างหลักของหน่วยงาน สำหรับใช้งานในชุมชน หรือใช้บริการตามความจำเป็น คำว่า “โครงสร้างพื้นฐาน” มักถูกใช้งานในความหมายที่รองรับการใช้งานของประชาชน เช่น ถนน ระบบประปา ระบบน้ำทิ้ง ระบบไฟฟ้า และระบบสื่อสาร เป็นต้น

ศักดิ์ดา ประเทศเสนา (2552, น. 6) กล่าวว่า โครงสร้างพื้นฐาน หมายถึง โครงการก่อสร้างต่าง ๆ ที่เป็นการบริการสาธารณะ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลจัดให้มีขึ้น ได้แก่ การก่อสร้าง การปรับปรุงซ่อมแซม ถนน ทางระบายน้ำ การติดตั้งและปรับปรุงไฟฟ้าเพื่อที่อยู่อาศัย และไฟฟ้าสาธารณะ การจัดหาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภค เพื่อให้เป็นบริการสาธารณะแก่ประชาชนในตำบล

สามารถ ยิ่งกำแหง (2553, น. 2) โครงสร้างพื้นฐาน หมายถึง สิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานต่าง ๆ ได้แก่ ถนน สะพาน ทางเดินเท้า ชลประทาน ระบบไฟฟ้า ระบบน้ำประปา โทรคมนาคม ที่องค์การบริหารส่วนตำบลให้บริการแก่ประชาชน

เสาวนีย์ อินทวัน (2553, น. 6) โครงสร้างพื้นฐาน หมายถึง ถนน แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร เพื่อประกอบอาชีพส่งผลผลิตสู่ตลาดภายนอกได้รวดเร็ว ไฟฟ้า ประปา ฯลฯ

ศุภาวดี จันทะเสน (2553, น. 5) โครงสร้างพื้นฐาน หมายถึง การดำเนินการเพื่อปรับปรุงเปลี่ยนแปลง โครงสร้างพื้นฐานในเขตชุมชนด้านคมนาคม งานระบบไฟฟ้า และด้านประปา

นภคณ เอียดตรง (2555, น. 7) โครงสร้างพื้นฐาน หมายถึง การก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในพื้นที่ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตในระดับพื้นฐาน ได้แก่ ถนน ไฟฟ้า และระบบประปา

2.4 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริการสาธารณะ

ปฐม มณีโรจน์ (2536, น. 8) ได้ให้ความหมายของการให้บริการสาธารณะว่าเป็นการบริการในฐานะที่เป็นหน้าที่ของหน่วยงาน ที่มีอำนาจกระทำเพื่อตอบสนองต่อความต้องการเพื่อให้เกิดความพอใจ จากความหมายนี้เป็นการพิจารณาให้บริการว่าประกอบด้วยผู้ให้บริการ (providers) และผู้รับบริการ (recipients) โดยฝ่ายแรก ถือเป็นปฏิบัติเป็นหน้าที่ที่ต้องให้บริการเพื่อให้ฝ่ายหลังเกิดความพอใจ

เทพศักดิ์ บุญรันพันธุ (2536, น. 13) ได้ให้ความหมายของการให้บริการสาธารณะว่า หมายถึง การที่บุคคล กลุ่มบุคคล หรือหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการสาธารณะซึ่งอาจเป็นของรัฐหรือเอกชน มีหน้าที่ในการส่งต่อการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสนองตอบต่อความต้องการของประชาชนโดยส่วนรวม การให้บริการสาธารณะมีลักษณะที่เป็นระบบมีองค์ประกอบที่สำคัญ 6 ส่วนคือ

1. สถานที่และบุคคลที่ให้บริการ
2. ปัจจัยนำเข้าหรือทรัพยากร
3. กระบวนการและกิจกรรม
4. ผลผลิตหรือตัวบริการ
5. ช่องทางให้บริการ
6. ผลกระทบที่มีต่อผู้รับบริการ

ประยูร กาญจนกุล (2535, น. 110-115) ได้กล่าวว่า แนวคิดของระบบการให้บริการสาธารณะมีอยู่ 5 ประการ คือ 1) บริการสาธารณะเป็นกิจกรรมที่อยู่ในความอำนาจการหรือในความควบคุมของฝ่ายปกครอง 2) บริการสาธารณะมีวัตถุประสงค์ในการตอบสนองความต้องการส่วนรวมของประชาชน 3) การจัดระเบียบและวิธีการดำเนินบริการสาธารณะย่อมจะแก้ไข

เปลี่ยนแปลงได้เสมอ เพื่อให้เหมาะสมแก่ความจำเป็นแห่งกาลสมัย 4) บริการสาธารณะจะต้องจัดดำเนินการอยู่เป็นนิจและโดยสม่ำเสมอ ไม่มีการหยุดชะงัก ถ้าบริการสาธารณะจะต้องหยุดประการใด ๆ ประชาชนย่อมได้รับความเดือดร้อนหรือได้รับความเสียหาย 5) เอกชนย่อมมีสิทธิที่จะได้รับประโยชน์จากการบริการสาธารณะเท่าเทียมกัน

ศุภชัย ยาวะประภาส (2539, น. 12) กล่าวว่า การนิยามความหมายของคำว่า บริการสาธารณะ จะต้องพิจารณาจากองค์ประกอบ 2 ประการ คือ

1. บริการสาธารณะ เป็นกิจการที่อยู่ในความอำนาจหรือความควบคุมของฝ่ายปกครอง ลักษณะที่สำคัญที่สุดของบริการสาธารณะ คือต้องเป็นกิจการที่รัฐจัดทำขึ้นเพื่อสนองความต้องการส่วนร่วมของประชาชน ซึ่งก็คือเป็นกิจการที่อยู่ในความอำนาจของรัฐ แต่เนื่องจากปัจจุบันภารกิจของรัฐมีมากขึ้นกิจกรรมบางอย่างต้องใช้เทคโนโลยีในการจัดทำสูง ใช้เงินลงทุนสูง และรัฐไม่มีความพร้อมจึงต้องมอบให้บุคคลอื่น ซึ่งอาจเป็นหน่วยงานรัฐหรือเอกชนเป็นผู้ดำเนินการ ซึ่งเมื่อรัฐมอบหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะให้บุคคลอื่นดำเนินการทำแล้วบทบาทของรัฐในฐานะผู้จัดทำหรือผู้อำนาจก็จะเปลี่ยนไปเป็นผู้ควบคุม โดยรัฐจะเป็นผู้ควบคุมมาตรฐานของบริการสาธารณะ ควบคุมความปลอดภัย รวมทั้งควบคุมค่าบริการ ทั้งนี้เพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์ตอบแทนมากที่สุดและเดือดร้อนน้อยที่สุด

2. บริการสาธารณะ จะต้องมีวัตถุประสงค์เพื่อสาธารณะประโยชน์ โดยความต้องการส่วนรวมของประชาชน อาจแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ ความต้องการที่จะมีชีวิตอยู่อย่างสุขสบายและความต้องการที่จะอยู่อย่างปลอดภัย ดังนั้นบริการสาธารณะที่รัฐจัดทำจึงต้องมีลักษณะที่สนองความต้องการของประชาชนทั้งสองประการดังกล่าว กิจการใดที่รัฐเห็นว่ามีความจำเป็นต่อการอยู่อย่างปลอดภัยหรือการอยู่อย่างสุขสบายของประชาชน รัฐก็จะเข้าไปจัดทำกิจการนั้นและนอกจากนี้ในการจัดทำบริการสาธารณะของรัฐ รัฐไม่สามารถจัดทำบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของบุคคลหนึ่งบุคคลใดได้ รัฐจะต้องจัดทำบริการสาธารณะเพื่อประชาชนทุกคนอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน

จากความหมายของบริการสาธารณะที่กล่าวมาทั้งหมด สามารถสรุปได้ว่า การบริการสาธารณะ คือ การที่รัฐต้องจัดทำขึ้น เพื่อสนองความต้องการของประชาชน และให้บริการแก่ประชาชนทุกคน โดยแยกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ บริการสาธารณะที่มีลักษณะทางปกครอง ได้แก่ งานที่ฝ่ายปกครองต้องสนองต่อประชาชน ในเรื่องความปลอดภัยและสงบสุข โดยอาศัยกฎหมายมหาชนในการจัดทำ โดยเข้าไปจัดทำนั้นประชาชนจะต้องไม่เสียค่าใช้จ่าย และบริการสาธารณะที่มีลักษณะทางอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรมต้องอยู่ในการกำกับดูแลของฝ่ายปกครอง โดยมีหลักเกณฑ์สำคัญในการบริการสาธารณะที่ยึดหลักความเสมอภาค และหลักความต่อเนื่อง

2.4.1 เป้าหมายของการให้บริการสาธารณะ

ประยูร กาญจนกุล (2535, น. 110) กล่าวว่า การให้บริการสาธารณะมีเป้าหมายที่สำคัญ ได้แก่ การสนองความต้องการของประชาชนโดยส่วนรวม

Millet (1954, p. 397) ได้กำหนดเป้าหมายของบริการสาธารณะ คือการสร้างความพึงพอใจในการให้บริการแก่ประชาชน เป้าหมายนี้เป็นคำนิยามแรกของผู้ปฏิบัติงานจะต้องยึดถือไว้เสมอ พร้อมกับต้องยึดถือหลักการของการให้บริการสาธารณะอีก 5 ประการ ได้แก่ ความเสมอภาค ความตรงเวลา ความเพียงพอ ความต่อเนื่อง และความก้าวหน้า กล่าวคือ

1. การให้บริการอย่างเสมอภาค หมายถึง ความยุติธรรมในการบริหารงานภาครัฐที่มีฐานคิดว่า ทุกคนเท่าเทียมกัน ดังนั้นประชาชนทุกคนจะได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกัน ในแง่ของกฎหมายไม่มีการแบ่งแยกกีดกัน ในการให้บริการประชาชนจะได้รับการปฏิบัติในฐานะที่เป็นปัจเจกบุคคลที่ใช้มาตรการให้บริการเดียวกัน

2. การให้บริการที่ตรงเวลา หมายถึง ในการบริการจะต้องมองว่าการให้บริการสาธารณะจะต้องตรงเวลา ผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐจะถือว่าไม่มีประสิทธิผลเลยถ้าไม่มีการตรงต่อเวลา ซึ่งจะสร้างความไม่พึงพอใจให้แก่ประชาชน

3. การให้บริการอย่างเพียงพอ หมายถึง การให้บริการสาธารณะจะต้องมีลักษณะ มีจำนวนการให้บริการและสถานที่บริการอย่างเหมาะสม

4. การให้บริการอย่างต่อเนื่อง หมายถึง การให้บริการสาธารณะที่เป็นไปอย่างสม่ำเสมอโดยยึดประโยชน์ของสาธารณะชนเป็นหลัก ไม่ใช่ยึดตามความพอใจของหน่วยงานที่จะให้บริการว่าจะให้หรือหยุดบริการเมื่อใดก็ได้

5. การให้บริการอย่างก้าวหน้า หมายถึง การให้บริการสาธารณะที่มีการปรับปรุงคุณภาพและผลการปฏิบัติงาน

กุลธน ธนาพงศธร (2522, น. 47) ซึ่งให้เห็นเป้าหมายของการบริการสาธารณะว่าต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. ความสอดคล้องกับความต้องการของบุคคลส่วนใหญ่ และบริการที่องค์การจัดให้ นั้นจะต้องสนองความต้องการของบุคคลส่วนใหญ่

2. ความสม่ำเสมอ การให้บริการนั้น ๆ ต้องดำเนินการไปอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ไม่ใช่ทำ ๆ หยุด ๆ ตามความพอใจของผู้ให้บริการหรือผู้ปฏิบัติงาน

3. ความเสมอภาค บริการที่จัดนั้นจะต้องให้แก่ผู้มาใช้บริการทุกคนอย่างเสมอและเท่าเทียมกัน

4. ความสะดวกของบริการที่จัดให้แก่ผู้รับบริการจะต้องเป็นไปในลักษณะที่ปฏิบัติได้ง่าย สะดวก สบาย และประหยัด

จากที่กล่าวมาข้างต้นพอสรุปได้ว่า เป้าหมายของการบริการสาธารณะอยู่ที่การตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนเป็นหลัก โดยจะต้องมีความเสมอภาค เพียงพอ ต่อเนื่อง สะดวก และที่สำคัญก็คือจะต้องตรงต่อเวลา การบริการสาธารณะจะไม่ถือว่ามีประสิทธิภาพเลยถ้าไม่ตรงต่อเวลา จะเห็นได้ว่าการวัดด้านอัตวิสัยจะมุ่งเน้นที่ประชาชนหรือผู้รับบริการ ในขณะที่การวัดด้านวัตถุวิสัยจะมุ่งเน้นที่การให้บริการเป็นหลัก หากพิจารณาในแง่เป้าหมายของการบริการแล้ว ในการวัดด้านอัตวิสัยมุ่งตอบคำถามสำคัญ 2 ประการคือ หน่วยงานที่มีหน้าที่ให้บริการสาธารณะสามารถตอบสนองต่อความต้องการหรือข้อเรียกร้องของประชาชนได้หรือไม่อย่างไร และมีความเสมอภาคในการให้บริการหรือไม่ ส่วนการวัดด้านวัตถุวิสัย มุ่งตอบคำถามสำคัญ 2 ประการคือ ระบบการให้บริการสาธารณะมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สามารถให้บริการตามกำหนดระยะเวลาได้หรือไม่

2.4.2 หลักการบริการสาธารณะ

พงศ์สัมพันธ์ ศรีสมทรัพย์ และปิยบุษ เงินคล้าย (2545, น. 33-34) กล่าวถึง หลักการบริการที่ดีมีดังนี้

1. หลักประสิทธิภาพ หมายถึง การให้บริการที่ได้ผลลัพธ์สูง แต่ใช้ทรัพยากรน้อยและคุ้มค่า
2. หลักความรับผิดชอบ หมายถึง การให้บริการได้ครบตามขอบข่ายของอำนาจหน้าที่
3. หลักการตอบสนอง หมายถึง การที่ประชาชนสามารถเข้าถึงการให้บริการของรัฐได้อย่างไม่จำกัด สามารถเลือกรับบริการได้สอดคล้องกับความพอใจไม่สามารถหลีกเลี่ยงหรือปฏิเสธการให้บริการที่ประชาชนร้องขอ อีกทั้งควรหาช่องทางหรือเพิ่มโอกาสในการให้บริการประชาชนได้มากที่สุด
4. หลักความรวดเร็ว หมายถึง การลดขั้นตอนให้น้อยที่สุด งานใดที่ทำได้ทันทีควรจะทำ ถ้าไม่สามารถทันทีควรกำหนดระยะเวลาและควรทำให้เร็วที่สุด
5. หลักความสอดคล้อง หมายถึง การจัดบริการให้สอดคล้องกับความต้องการของปัจเจกบุคคลและสภาพสังคม
6. หลักความเชื่อถือไว้วางใจ หมายถึง การทำให้ประชาชนมีความศรัทธาในหน่วยงานของรัฐ และได้รับความพึงพอใจในบริการ

7. หลักมนุษยสัมพันธ์ หมายถึง การให้บริการด้วยความยิ้มแย้มแจ่มใสเป็นมิตร เอื้ออาทรต่อผู้รับบริการ มีความใส่ใจ สนใจ เข้าใจปัญหา และให้ความประทับใจมีความสุขหลังจากรับบริการ

8. หลักการให้เกียรติการยอมรับ หมายถึง การให้ความสำคัญ ไม่เลือกปฏิบัติ ต้อนรับด้วยความสุภาพ ไม่ดูถูกเหยียดหยามประชาชน ไม่ใช้อำนาจข่มขู่

9. หลักความเต็มใจ หมายถึง ทำทุกอย่างด้วยใจ ไม่เสแสร้ง พยายามสร้างจิตใจในการบริการ

10. หลักการแข่งขัน หมายถึง การพัฒนาหน่วยงานที่ทำให้มีการบริการที่ดีกว่าหน่วยงานอื่น ๆ ในประเทศเดียวกัน และให้ประชาชนอยากมาใช้บริการอีก

11. หลักความกระฉับกระเฉง หมายถึง การตื่นตัวในการทำงาน มีความกระตือรือร้น

12. หลักภาพพจน์ที่ดี หมายถึง การที่ประชาชนมีความมั่นใจในการรับบริการ ยอมรับบริการ และรับรู้หน่วยงานในทางที่ดี ทั้งนี้การที่จะสร้างภาพพจน์ที่ดีนั้นจะต้องอาศัยองค์ประกอบของหลักบริการดังกล่าว ได้ครบถ้วน เพื่อให้ผู้รับบริการพึงพอใจและประทับใจ

แนวทางการปรับปรุงการบริการประชาชนของหน่วยงานของรัฐ มีดังนี้

1. ปรับปรุงการทำงานให้ง่าย
 2. การรื้อปรับระบบงานที่ซ้ำซ้อนยุ่งยาก
 3. กำหนดหลักเกณฑ์ ขั้นตอน ระยะเวลา ออกสารประกอบ ค่าธรรมเนียม
- วิธีดำเนินการให้ชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร

4. ปรับปรุงการบริการให้เบ็ดเสร็จที่จุดเดียว
5. เผยแพร่ประชาสัมพันธ์การบริการ
6. มีระบบการประเมินผลแบบเปิดเผย
7. ให้อาสาสมัครหรือหน่วยงานที่ได้พัฒนาการให้บริการ

สรุปได้ว่า การให้บริการสาธารณะของท้องถิ่นเป็นภารกิจของรัฐที่จะต้องจัดทำเพื่อตอบสนองความต้องการส่วนรวมของประชาชน แต่รัฐไม่สามารถจัดทำได้อย่างทั่วถึง จึงมอบให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้จัดทำเพื่อให้การบริการสาธารณะเป็นไปอย่างทั่วถึงมีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน วิธีการในการจัดทำบริการสาธารณะบริการสาธารณะท้องถิ่น คือ กิจการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำขึ้นเพื่อสนองความต้องการส่วนรวมของประชาชนเฉพาะท้องถิ่นที่แยกต่างหากจากกิจการของรัฐ เป็นภารกิจที่มีวัตถุประสงค์และลักษณะในการให้บริการ โดยอยู่ในความอำนาจหรือความควบคุมของท้องถิ่น บริการ

สาธารณะท้องถิ่นถือเป็นภารกิจที่สำคัญและมีความหลากหลาย แต่เนื่องจากข้อจำกัดเรื่องขีดความสามารถและจำนวนประชากรที่แตกต่างกัน รวมไปถึงเพื่อประสิทธิภาพในการจัดทำบริการสาธารณะ ทำให้ในบางกรณีท้องถิ่นไม่อาจลงมือจัดทำบริการสาธารณะได้เองทั้งหมดจึงอาจมีการโอนอำนาจบางอย่างของตนให้แก่องค์กรอื่นร่วมดำเนินการแทน การดำเนินกิจการที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นย่อมสามารถกระทำได้ในหลายรูปแบบ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจจะจัดการกิจการนั้น ๆ ด้วยตนเองหรือจะมอบหมายให้เอกชนทำทั้งหมดก็ได้ ในขณะที่เดียวกันก็มีอำนาจมอบให้องค์กรอีกองค์กรหนึ่งซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคล ซึ่งแยกต่างหากจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการนั้นแทนท้องถิ่น โดยสามารถควบคุมองค์กรนั้นได้อย่างใกล้ชิด ซึ่งท้องถิ่นต้องการทำกิจการในลักษณะมหาชนก็อาจจัดตั้งสหกรณ์ขึ้น แต่ถ้าต้องการจัดทำอย่างในระบบธุรกิจเพื่อให้เกิดความคล่องตัวก็สามารถจัดตั้งบริษัทจำกัดของตนเอง หรือจะถือหุ้นในบริษัทจำกัดร่วมกับบุคคลอื่นก็ได้จึงอาจแบ่งวิธีการในการจัดทำบริการสาธารณะท้องถิ่นได้เป็น 3 วิธีการใหญ่ๆ คือ

1. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการเอง เป็นอำนาจหน้าที่จัดทำบริการสาธารณะตามที่กฎหมายจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดไว้
2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกับบุคคลหรือนิติบุคคลอื่น เป็นการจัดทำในลักษณะอาศัยความตกลงร่วมมือระหว่างกัน โดยอาจจัดทำในลักษณะข้อตกลง หรือในรูปแบบของสหการ หรือบริษัท จำกัด
3. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมอบให้เอกชนดำเนินการ โดยวิธีการจ้างตามสัญญาอาจทำได้ทั้งตามวิธีการตามกฎหมายเอกชน และวิธีการตามกฎหมายมหาชน ซึ่งแบ่งเป็น 2 วิธีการ คือ โดยสัญญาทางแพ่ง และทางปกครองดังนั้น ผู้ศึกษาจึงสรุปว่า การให้บริการกับประชาชนในฐานะผู้รับบริการ คือ การให้ในสิ่งที่ประชาชนส่วนใหญ่ต้องการ การดำเนินการต้องเป็นธรรมอย่างต่อเนื่อง และสามารถสร้างความพึงพอใจให้กับประชาชน

2.5 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ลิขิต ชีรเวทิน (2540, น. 386) ได้ให้ความหมายการปกครองท้องถิ่นว่า เป็น การปกครองโดยวิธีการหนึ่ง ซึ่งหน่วยการปกครองในท้องถิ่นได้มีการเลือกตั้งผู้มีหน้าที่ปกครองอิสระ และได้รับอำนาจโดยอิสระโดยความรับผิดชอบซึ่งตนสามารถที่จะใช้โดยปราศจากการควบคุมจากหน่วยการปกครองส่วนภูมิภาคและส่วนกลาง แต่การปกครองส่วนท้องถิ่นยังอยู่ภายใต้บังคับว่าด้วยกฎหมายสูงสุดของประเทศ มิใช่กลายเป็นรัฐอธิปไตย

ศราวุธ แสนเสน (2554, น. 23) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง การปกครองที่รัฐบาลกลางมอบอำนาจหรือกระจายอำนาจบางส่วนให้หน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจในการปกครองโดยทำหน้าที่เกี่ยวกับการบริหาร พัฒนา และให้ประชาชนในเขตพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าวมีอำนาจในการกำหนดนโยบาย ตัดสินใจ และดำเนินกิจการภายในขอบเขตที่กฎหมายกำหนด ว่าเป็นอำนาจหน้าที่ของหน่วยการปกครองท้องถิ่นแต่ละแห่ง และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐบาลกลาง

สมพงษ์ เกษมสิน (2523, น. 14) นักรัฐศาสตร์ที่มีชื่อของไทย ได้ให้ความหมายของการปกครองท้องถิ่นว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง ส่วนการปกครองของประเทศหรือรัฐซึ่งมีหน้าที่สำคัญคือ การรับผิดชอบในการดำเนินเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับประชาชนในท้องที่หรือในขอบเขตแห่งใดแห่งหนึ่งโดยเฉพาะ และเป็นการสมควรที่จะมอบเรื่องดังกล่าวให้้องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นเป็นผู้บริหาร โดยมีฐานะเป็นรองการบริหารของรัฐบาลในส่วนกลาง

สรุปได้ว่า การปกครองส่วนท้องถิ่น คือการปกครองที่รัฐบาลมอบอำนาจให้ประชาชนดำเนินการปกครองตนเอง โดยมีหน่วยการปกครองท้องถิ่น ทำหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารพัฒนา และให้บริการประชาชนในเขตพื้นที่ องค์กรหน่วยการปกครองท้องถิ่นดังกล่าวนี้ อำนาจในการกำหนดนโยบาย ตัดสินใจ และการดำเนินกิจการภายในขอบเขตของกฎหมายที่กำหนดภายในท้องถิ่นของตนเท่านั้น และประการที่สำคัญคือ หน่วยการปกครองท้องถิ่นนี้ต้องอยู่ในความดูแลของรัฐบาลกลาง

2.5.1 ลักษณะที่สำคัญของการปกครองท้องถิ่น

ชูวงศ์ ฉายะบุตร (2539, น. 30) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการปกครองท้องถิ่นได้ดังนี้

1. การปกครองท้องถิ่น เป็นรากฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตย
2. การปกครองท้องถิ่น ทำให้ประชาชนในท้องที่รู้จักการปกครองตนเอง
3. การปกครองท้องถิ่น เป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาล

4. การปกครองท้องถิ่น สามารถตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นตรงเป้าหมายและมีประสิทธิภาพ

5. การปกครองท้องถิ่นเป็นแหล่งสร้างผู้นำทางการเมือง การบริหารของประเทศในอนาคต

6. การปกครองท้องถิ่นสอดคล้องกับแนวคิดในการพัฒนาแบบพึ่งตนเอง

จากแนวคิดเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นดังกล่าว สรุปได้ว่า การปกครองท้องถิ่นกำหนดขึ้นบนพื้นฐานทฤษฎีการกระจายอำนาจและอุดมการณ์ประชาธิปไตย ซึ่งมุ่งเปิดโอกาสและสนับสนุนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการทางการเมืองและกิจกรรมการปกครองตนเองในระดับหนึ่ง ซึ่งจะเห็นได้จากลักษณะสำคัญของการปกครองท้องถิ่นที่เน้นการมีอำนาจในการปกครองตนเอง มีการเลือกตั้ง มีองค์กรหรือสถาบันที่จำเป็นในการปกครองตนเอง และที่สำคัญก็คือประชาชนในท้องถิ่นจะมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองอย่างกว้างขวาง ทำให้คนในท้องถิ่นมีโอกาสได้เรียนรู้ถึงการปกครองในระบอบประชาธิปไตย มีสถานภาพตามกฎหมาย สามารถจัดหางบประมาณในการพัฒนาท้องถิ่น และที่สำคัญคือ การปกครองท้องถิ่นถือได้ว่าเป็นองค์กรที่ช่วยแบ่งเบาภาระของประเทศเป็นอย่างมาก ซึ่งถ้าการปกครองท้องถิ่นสามารถดำเนินกิจการอย่างมีประสิทธิภาพแล้ว รัฐบาลจะสามารถดำเนินกิจการที่เป็นภาพรวมของประเทศได้มากขึ้น อันจะส่งผลต่อความเจริญของชาติโดยภาพรวม

2.6 ข้อมูลขององค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบล มีชื่อย่อเป็นทางการว่า องค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับที่ 6 พ.ศ. 2552 โดยยกฐานะจากสภาตำบลที่มีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกันสามปี เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท

2.6.1 รูปแบบองค์กร

องค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย สภาองค์การบริหารส่วนตำบล และนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้

2.6.1.1 สภาองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนหมู่บ้านละสองคน ซึ่งเลือกตั้งขึ้นโดยราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในแต่ละหมู่บ้านในเขต

องค์การบริหารส่วนตำบลนั้น กรณีที่เขตองค์การบริหารส่วนตำบลใดมีเพียงหนึ่งหมู่บ้านให้มีสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนหกคน และในกรณีมีเพียงสองหมู่บ้านให้มีสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล หมู่บ้านละสามคน

2.6.1.2 องค์การบริหารส่วนตำบลมีนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนึ่งคน ซึ่งมาจากการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นโดยตรง|การเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

นายกองค์การบริหารส่วนตำบล และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งนั้นตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งนั้นตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น

องค์ประกอบขององค์การบริหารส่วนตำบล ในการปฏิบัติงาน ดังนี้

- 1) สภาองค์การบริหารส่วนตำบล : ฝ่ายนิติบัญญัติ
 - 2) นายกองค์การบริหารส่วนตำบล : ฝ่ายบริหาร
 - 3) พนักงานส่วนตำบล : ฝ่ายราชการประจำ
 - 4) ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล : เป็นศูนย์กลางการพัฒนา และมีส่วนร่วมดำเนินการ
 - 5) ฝ่ายกำกับดูแลองค์การบริหารส่วนตำบล: นายอำเภอและผู้ว่าราชการจังหวัด
- ทั้ง 5 ฝ่ายต้อง มีส่วนรวมในการดำเนินงานตามกรอบอำนาจหน้าที่อย่างสมดุลองค์การบริหารส่วนตำบล จึงพัฒนาอย่างยั่งยืนและเข้มแข็ง

2.6.2 ความหมายโดยรวมขององค์การบริหารส่วนตำบล

“ องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) คือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับตำบลที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด มีพื้นที่เท่ากับตำบลแต่ละตำบล จัดตั้งมาจากสภาตำบลที่มีรายได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดและมีจำนวนราษฎรไม่น้อยกว่า 2,000 คน โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อดูแลทุกข์สุขและให้บริการประชาชนในหมู่บ้าน ตำบล เขตองค์การบริหารส่วนตำบล แทนรัฐบาลกลาง มีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นราชการท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และหน้าที่อื่น ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด รวมทั้งมีงบประมาณและพนักงานเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเอง ”

2.6.3 อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

กฎหมายกำหนดให้มีคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล (ม.58) ประกอบด้วยนายกองค์การ บริหารส่วนตำบล 1 คน รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล 2 คน ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรง ของประชาชน ผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลหรือผู้บริหารท้องถิ่น

เรียกว่า นายองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งมาจากการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่น โดยตรง องค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วย สภานายกองค์การบริหารส่วนตำบลและนายกองค์การบริหารส่วนตำบล สภานายกองค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วย สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนหมู่บ้านละ 2 คน ซึ่งเลือกตั้งขึ้นโดยราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในแต่ละหมู่บ้าน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น กรณีที่เขตองค์การบริหารส่วนตำบลใดมีเพียงหนึ่งหมู่บ้าน ให้มีสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวน 6 คน และใน กรณีมีเพียงสองหมู่บ้าน ให้มีสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลหมู่บ้านละ 3 คน องค์การบริหารส่วนตำบลมีนายกองค์การบริหารส่วนตำบล 1 คน ซึ่งมาจากการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่น โดยตรงของประชาชนตามกฎหมาย หมายความว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2542 ดังนี้ (กรมส่งเสริมปกครองส่วนท้องถิ่น, 2554, น. 188-189)

2.6.3.1 พัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม (มาตรา 66)

2.6.3.2 มีหน้าที่ต้องทำตามมาตรา 67 ดังนี้

1) จัดให้มี และบำรุงทางน้ำและทางบก
 2) การรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

3) ป้องกัน โรคและระงับ โรคติดต่อ

4) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

5) ส่งเสริมการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม

6) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก และเยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ

7) คุ้มครองดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

8) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของ

ท้องถิ่น

9) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย

2.6.3.3 มีหน้าที่ที่อาจทำกิจกรรมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ตามมาตรา 68 ดังนี้

1) ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตร

2) ให้มีและบำรุงไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น

3) ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ

4) ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและ

สวนสาธารณะ

- 5) ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์
- 6) ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว
- 7) บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพ
- 8) การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
- 9) หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล
- 10) ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือและท่าข้าม
- 11) กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์
- 12) การท่องเที่ยว
- 13) การผังเมือง

อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามที่ได้กล่าวมาข้างต้นนั้น ไม่เป็นการตัดอำนาจหน้าที่ของกระทรวง ทบวง กรม หรือองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ ในอันที่จะดำเนินกิจการใด ๆ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในตำบล แต่ต้องแจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลทราบล่วงหน้า ตามสมควร ในกรณีนี้หากองค์การบริหารส่วนตำบลมีความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินกิจการดังกล่าว ให้กระทรวง ทบวง กรม หรือองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ นำความเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลไปประกอบการพิจารณาดำเนินกิจการนั้นด้วย

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีสิทธิได้รับทราบข้อมูลและข่าวสารจากทางราชการในเรื่องที่เกี่ยวกับการดำเนินกิจการของทางราชการในตำบล เว้นแต่ข้อมูลหรือข่าวสารที่ทางราชการถือว่าเป็นความลับเกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงแห่งชาติ

องค์การบริหารส่วนตำบลอาจออกข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลได้เท่าที่ไม่ขัดต่อกฎหมายหรืออำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในการนี้จะกำหนดค่าธรรมเนียมที่จะเรียกเก็บและกำหนดโทษปรับผู้ฝ่าฝืนด้วยก็ได้ แต่มิให้กำหนดโทษปรับเกินหนึ่งพันบาท เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

ในส่วนของการบริหารงานนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลมีการจัดแบ่งการบริหารงานออกเป็น สำนักงานปลัดขององค์การบริหารส่วนตำบล และส่วนต่าง ๆ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้ตั้งขึ้น โดยมีพนักงานส่วนตำบลเป็นเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน และองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถขอให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ไปดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชั่วคราวได้โดยไม่ขาดจากต้นสังกัดเดิม โดยให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้มีอำนาจอนุญาตได้ตาม

ความจำเป็น และในกรณีที่เป็นข้าราชการซึ่งไม่อยู่ในอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด ให้กระทรวงมหาดไทยทำความตกลงกับหน่วยงานต้นสังกัดก่อนแต่งตั้ง

นอกจากนี้องค์การบริหารส่วนตำบลอาจทำกิจการนอกเขตขององค์การบริหารส่วนตำบล หรือร่วมกับสภาตำบล องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอื่น เพื่อกระทำกิจการร่วมกันได้ ทั้งนี้ เมื่อได้รับความยินยอมจากสภาตำบล องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง และกิจการนั้นเป็นกิจการที่จำเป็นต้องทำและเป็นการเกี่ยวเนื่องกับกิจการที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตน

2.6.4 อำนาจหน้าที่ตามแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่น พ.ศ. 2542 กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองตามมาตรา 16 ดังนี้

1. การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
2. การจัดให้มี และบำรุงรักษาทางบกทางน้ำ และทางระบายน้ำ
3. การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ
4. การสาธารณสุขปศุสัตว์ และการก่อสร้างอื่นๆ
5. การสาธารณสุขการ
6. การส่งเสริม การฝึก และการประกอบอาชีพ
7. คู่มือครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. การส่งเสริมการท่องเที่ยว
9. การจัดการศึกษา
10. การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส
11. การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
12. การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัด และการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
13. การจัดให้มี และบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
14. การส่งเสริมกีฬา
15. การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน
16. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น

17. การรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
18. การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย
19. การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล
20. การจัดให้มี และควบคุมสุสาน และฌาปนสถาน
21. การควบคุมการเลี้ยงสัตว์
22. การจัดให้มี และควบคุมการฆ่าสัตว์
23. การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัย โรงมหรสพ และสาธารณสถานอื่นๆ
24. การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
25. การผังเมือง
26. การขนส่ง และการวิศวกรรมจราจร
27. การดูแลรักษาที่สาธารณะ
28. การควบคุมอาคาร
29. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
30. การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน
31. กิจอื่นใด ที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

2.6.5 ประเภทขององค์การบริหารส่วนตำบล

ปัจจุบันมีการแก้ไขประเภทขององค์การบริหารส่วนตำบลแบ่งเป็น 3 ขนาด คือ

2.6.5.1 องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่

2.6.5.2 องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง

2.6.5.3 องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก

แต่เดิมนั้นองค์การบริหารส่วน แบ่งออกตามลำดับได้เป็น 5 ประเภท และมีจำนวนองค์การบริหารส่วนตำบลทั่วประเทศ ประจำปี 2543 ดังนี้

องค์การบริหารส่วนตำบล ชั้นที่ 1 จำนวน องค์การบริหารส่วนตำบล 74 แห่ง

องค์การบริหารส่วนตำบล ชั้นที่ 2 จำนวน องค์การบริหารส่วนตำบล 78 แห่ง

องค์การบริหารส่วนตำบล ชั้นที่ 3 จำนวน องค์การบริหารส่วนตำบล 205 แห่ง

องค์การบริหารส่วนตำบล ชั้นที่ 4 จำนวน องค์การบริหารส่วนตำบล 844 แห่ง

องค์การบริหารส่วนตำบล ชั้นที่ 5 จำนวนองค์การบริหารส่วนตำบล 5,196 แห่ง
องค์การบริหารส่วนตำบลชั้นที่ 5 จัดตั้งใหม่ (14 ธันวาคม 2542) จำนวนองค์การบริหารส่วนตำบล
349 แห่งรวมองค์การบริหารส่วนตำบลทั่วประเทศทั้งสิ้น จำนวน 6,746 แห่ง

2.6.6 โครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบล มี สภาพองค์การตำบล อยู่ในระดับสูงสุด เป็นผู้กำหนดนโยบาย
และกำกับดูแลกรรมการบริหาร ของ นายกององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นผู้ใช้อำนาจบริหารงาน
องค์การบริหารส่วนตำบล และมีพนักงานประจำที่เป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ทำงาน
ประจำวัน โดยมีปลัดและรองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นหัวหน้างานบริหาร ภายในองค์การมี
การแบ่งออกเป็นหน่วยงานต่างๆ ได้เท่าที่จำเป็นตามภาระหน้าที่ของ องค์การบริหารส่วนตำบลแต่
ละแห่งเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ที่รับผิดชอบอยู่ เช่น สำนักงานปลัด
ส่วนการคลัง ส่วนสาธารณสุข ส่วนการศึกษา และส่วนการโยธา

2.6.7 สภาพองค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลมีฐานะเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง มีโครงสร้าง
เป็นไปตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ โดยโครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลตาม
พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 ประกอบด้วยสภา
องค์การบริหารส่วนตำบลและนายกององค์การบริหารส่วนตำบล

สภาพองค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วย สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งมาจาก
การเลือกตั้ง หมู่บ้านละ 2 คน ในกรณีที่องค์การบริหารส่วนตำบลใดมี 1 หมู่บ้าน ให้หมู่บ้านนั้น
เลือกสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวน 6 คน และในกรณีที่องค์การบริหารส่วนตำบล
ใดมี 2 หมู่บ้าน ให้องค์การบริหารส่วนตำบลนั้นมีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหมู่บ้านละ
3 คน

สภาพองค์การบริหารส่วนตำบลให้มีวาระ 4 ปี นับแต่วันเลือกตั้ง และสมาชิกภาพของสมาชิก
สภาองค์การบริหารส่วนตำบลสิ้นสุดลงเมื่อ

1. ถึงคราวออกตามอายุของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหรือเมื่อมีการยุบสภาองค์การ
บริหารส่วนตำบล
2. ตาย
3. ลาออก
4. เป็นผู้ได้เสียในทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญากับองค์การบริหารส่วนตำบลที่ตนดำรง
ตำแหน่ง หรือในกิจการที่กระทำให้องค์การบริหารส่วนตำบล

5. ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามเกี่ยวกับคุณสมบัติผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

6. ไม่ได้อยู่ประจำในหมู่บ้านที่ตนได้รับเลือกตั้งเป็นระยะเวลาติดต่อกันเกิน 6 เดือน

7. ขาดประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลติดต่อกัน 3 ครั้ง โดยไม่มีเหตุผลที่สมควร

8. สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง เนื่องจากมีพฤติกรรมที่เสื่อมเสียหรือก่อความไม่สงบเรียบร้อยแก่องค์การบริหารส่วนตำบลหรือทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อมเสีย

9. ราษฎรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลได้ลงคะแนนเสียงให้พ้นจากตำแหน่งสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ให้มีประธานสภาและรองประธานสภา 1 คน ซึ่งเลือกจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล แล้วให้นายอำเภอแต่งตั้งประธานและรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตามมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยที่ประธานและรองประธานสภาดำรงตำแหน่งจนครบอายุของสภาหรือมีการยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบล (มาตรา 49)

สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ (มาตรา 46) ดังต่อไปนี้

1. ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาตำบลเพื่อเป็นแนวทางในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล

2. พิจารณาให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

3. ควบคุมการปฏิบัติงานของคณะผู้บริหารให้เป็นไปตามนโยบายและแผนพัฒนาตำบลตาม (1) และกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

4. เลือกประธานสภา รองประธานสภา และเลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

5. รับทราบนโยบายของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลก่อนนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเข้ารับหน้าที่ และรับทราบรายงานแสดงผลการปฏิบัติงานตามนโยบายที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลได้แถลงไว้ต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นประจำทุกปี

6. ในที่ประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบล สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีสิทธิตั้งกระทู้ถามต่อนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหรือรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลอันเกี่ยวกับงานในหน้าที่ได้

7. สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจในการเสนอข้อบัญญัติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในปัญหาเกี่ยวกับการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลโดยไม่มีการลงมติได้

8. สภากงศ์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจในการเลือกปลัดองศ์การบริหารส่วนตำบลหรือสมาชิกองศ์การบริหารส่วนตำบลคนใดคนหนึ่งเป็นเลขานุการสภากงศ์การบริหารส่วนตำบล

ประธานสภากงศ์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ดำเนินการประชุม และดำเนินการอื่น ๆ เพื่อให้เป็นไปตามข้อบังคับการประชุมที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด ขณะที่รองประธานสภากงศ์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่ช่วยประธานสภากงศ์การบริหารส่วนตำบลปฏิบัติงาน ตามที่ประธานสภากงศ์การบริหารส่วนตำบลมอบหมายให้ทำ ในกรณีที่ประธานสภากงศ์การบริหารส่วนตำบลไม่สามารถปฏิบัติงานได้ ให้รองประธานสภากงศ์การบริหารส่วนตำบลปฏิบัติงานแทน ในการดำเนินการประชุมให้ประธานสภากงศ์การบริหารส่วนตำบล เป็นผู้เรียกประชุมสภากงศ์การบริหารส่วนตำบล ตามสมัยประชุมและเป็นผู้เปิดหรือปิดการประชุม หากว่าไม่มีประธานสภากงศ์การบริหารส่วนตำบล หรือประธานสภากงศ์การบริหารส่วนตำบลไม่เรียกประชุม ให้ นายอำเภอเป็นผู้เรียกประชุมพร้อมทั้งเป็นผู้เปิดหรือปิดการประชุม

เมื่อตำแหน่งประธานหรือรองประธานสภากงศ์การบริหารส่วนตำบลว่างลงเพราะเหตุอื่นใดนอกจากครบวาระ ให้มีการเลือกประธานหรือรองประธานสภากงศ์การบริหารส่วนตำบลแทนตำแหน่งที่ว่างภายใน 15 วันนับแต่วันที่ตำแหน่งนั้นว่างลง และให้ผู้ซึ่งได้รับเลือกแทนนั้นอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งคนแทน (มาตรา 51) เลขานุการสภากงศ์การบริหารส่วนตำบลมาจากสมาชิกสภากงศ์การบริหารส่วนตำบลที่ได้รับเลือกตั้งจากสภากงศ์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเลขานุการสภากงศ์การบริหารส่วนตำบลจะดำรงตำแหน่งเป็นนายกงศ์การบริหารส่วนตำบลและรองนายกงศ์การบริหารส่วนตำบลไม่ได้ โดยที่เลขานุการสภากงศ์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการ การจัดการประชุม และงานที่สภากงศ์การบริหารส่วนตำบลมอบหมาย

สมัยประชุมสภากงศ์การบริหารส่วนตำบล นายอำเภอต้องกำหนดให้สมาชิกสภากงศ์การบริหารส่วนตำบล ดำเนินการประชุมสภากงศ์การบริหารส่วนตำบล ครั้งแรกภายใน 15 วัน นับแต่วันประกาศผลการเลือกตั้ง และให้ที่ประชุมเลือกประธานสภา 1 คน และรองประธานสภา 1 คน ซึ่งประธานสภาและรองประธานสภานี้จะดำรงตำแหน่งจนครบวาระ

ในกรณีที่สภากงศ์การบริหารส่วนตำบล ไม่สามารถจัดให้มีการประชุมครั้งแรกได้ภายใน 15 วันดังกล่าว หรือมีการประชุมแต่ไม่อาจเลือกประธานสภาได้ นายอำเภออาจเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดให้มีคำสั่งยุบสภากงศ์การบริหารส่วนตำบล

ในปีหนึ่งให้สภากงศ์การบริหารส่วนตำบล มีสมัยประชุมสามัญ 2 สมัย หรือมากกว่า 2 สมัย แต่ไม่เกิน 4 สมัย สมัยหนึ่ง ๆ ไม่เกิน 15 วัน แต่อาจขยายได้อีกโดยขออนุญาตนายอำเภอ วันเริ่มสมัยประชุมสามัญประจำปีให้สภากงศ์การบริหารส่วนตำบล เป็นผู้กำหนด

นอกจากสมัยประชุมสามัญแล้ว เมื่อเห็นว่ามีควมจำเป็น ประธานสภา นายกองค้การ บริหารส่วนตำบล หรือสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของ จำนวนสมาชิกสภาที่มีอยู่ อาจนำคำร้องยื่นต่อนายอำเภอขอเปิดประชุมวิสามัญได้

2.6.8 นายกองค้การบริหารส่วนตำบล

นายกองค้การบริหารส่วนตำบลทำหน้าที่เป็นหัวหน้าฝ่ายบริหารขององค์การบริหารส่วน ตำบล มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล นายกองค้การ บริหารส่วนตำบลสามารถแต่งตั้งผู้ช่วยดำเนินการได้ โดยสามารถแต่งตั้งบุคคลที่ไม่ใช่สมาชิกสภา องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นรองนายกองค้การบริหารส่วนตำบลได้ 2 คน และเป็นเลขานุการ นายกองค้การบริหารส่วนตำบลได้ 1 คน นายกองค้การบริหารส่วนตำบลมีวาระการดำรงตำแหน่ง 4 ปี และสามารถดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกิน 2 วาระไม่ได้ จะดำรงตำแหน่งได้อีกครั้งเมื่อพ้น ระยะเวลา 4 ปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง แม้ดำรงตำแหน่งไม่ครบระยะเวลา 4 ปีก็ให้นับเป็น 1 วาระ ผู้ที่จะสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกองค้การบริหารส่วนตำบลต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะ ต้องห้าม ดังนี้

1. มีอายุไม่ต่ำกว่า 30 ปีบริบูรณ์ในวันเลือกตั้ง
2. จบการศึกษาไม่ต่ำกว่า มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า หรือเคยเป็นสมาชิกสภา ตำบล สมาชิกสภาท้องถิ่น นักบริหารท้องถิ่น หรือสมาชิกรัฐสภา
3. ไม่เป็นผู้มีพฤติกรรมในทางทุจริตหรือพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาตำบล สมาชิกสภา ท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น หรือเลขานุการหรือที่ ปรีกษาของผู้บริหารท้องถิ่น เพราะเหตุที่ไม่มีส่วนได้เสียไม่ว่าจะโดยตรงหรือทางอ้อมใน สัญญา หรือกิจการที่กระทำกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่ถึง 5 ปี นับถึงวันรับสมัครเลือกตั้ง นายกองค้การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจหน้าที่ (มาตรา 59) ดังต่อไปนี้

3.1 ก่อนเข้ารับหน้าที่ นายกองค้การบริหารส่วนตำบลต้องแถลงนโยบายต่อสภา องค์การบริหารส่วนตำบล โดยไม่มีการลงมติ หากไม่สามารถดำเนินการได้ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งต่อ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทุกคน และจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานตามนโยบายที่ได้ แถลงไว้ต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นประจำทุกปี (มาตรา 58/5)

3.2 อำนาจหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับ ที่ 5) พ.ศ. 2546 (มาตรา 59) กำหนดไว้ดังนี้

3.2.1 กำหนดนโยบายโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย และรับผิดชอบในการบริหารราชการ ขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วน ตำบล ข้อบัญญัติ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

3.2.2 สั่ง อนุญาต และอนุมัติเกี่ยวกับราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล

3.2.3 แต่งตั้งและถอดถอนรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลและเลขานุการ

นายกองค์การบริหารส่วนตำบล

3.2.4 วางระเบียบเพื่อให้งานขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

3.2.5 รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล

3.2.6 ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่น

3.3 ควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมายและเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและลูกจ้างองค์การบริหารส่วนตำบล

3.4 นายกองค์การบริหารส่วนตำบล รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล หรือผู้ที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมาย มีสิทธิเข้าประชุมสภา และมีสิทธิแถลงข้อเท็จจริงตลอดจนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับงานในหน้าที่ของตนต่อที่ประชุม แต่ไม่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนน

3.5 กรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งประธานและรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หรือสภาองค์การบริหารส่วนตำบลถูกยุบ หากมีกรณีที่สำคัญและจำเป็นเร่งด่วนซึ่งปล่อยให้เนิ่นช้าไปจะกระทบต่อประโยชน์สำคัญของราชการหรือราษฎร นายกองค์การบริหารส่วนตำบลจะดำเนินการไปพลางก่อนเท่าที่จำเป็นก็ได้

ในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้แทนขององค์การบริหารส่วนตำบล และเมื่อนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลตามลำดับที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแต่งตั้งไว้เป็นผู้รักษาราชการแทน นอกจากนี้ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถมอบอำนาจในการสั่ง อนุญาต อนุมัติ ให้รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล หรือหัวหน้าส่วนราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล ปฏิบัติราชการแทนได้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

1. ถึงคราวออกตามวาระ
2. ตาย
3. ลาออกโดยยื่นหนังสือลาออกต่อนายอำเภอ
4. ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามที่กฎหมายกำหนด
5. กระทำการฝ่าฝืนมาตรา 64/2 ของพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหาร

ส่วนตำบล (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 คือ

5.1 ดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่อื่นใดในส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เว้นแต่ตำแหน่งที่ดำรงตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

5.2 รับเงินหรือประโยชน์ใด ๆ เป็นพิเศษจากส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ นอกเหนือไปจากที่ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ปฏิบัติกับบุคคลในธุรกิจการงานตามปกติ

5.3 เป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาที่องค์การบริหารส่วนตำบลนั้นเป็นคู่สัญญาหรือในกิจการที่กระทำให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลนั้น หรือที่องค์การบริหารส่วนตำบลนั้นจะกระทำ

บทบัญญัตินี้ไม่ให้ใช้บังคับกับกรณีที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบล รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล และเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบลได้รับเบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ หรือเงินปีพระบรมวงศานุวงศ์ หรือเงินอื่นใดในลักษณะเดียวกัน และไม่ใช้บังคับกับกรณีที่บุคคลดังกล่าวรับเงินตอบแทนค่าเบี้ยประชุมหรือเงินอื่นใด เนื่องจากการดำรงตำแหน่ง กรรมการของรัฐสภา สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา สภากองค์การบริหารส่วนตำบล หรือสภาท้องถิ่นอื่น หรือกรรมการที่มีกฎหมายบัญญัติให้เป็น โดยตำแหน่ง

6. ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา 87/1 วรรคห้า หรือมาตรา 92

6.1 การพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา 87/1 วรรคห้า คือ การที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลไม่ยอมนำร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ซึ่งปรับปรุงแก้ไขโดยคณะกรรมการซึ่งตั้งโดยนายอำเภอเพื่อพิจารณาหาข้อยุติความขัดแย้งจากกรณีที่สภาองค์การบริหารส่วนตำบล ไม่รับหลักการหรือไม่เห็นชอบกับร่างข้อบัญญัติงบประมาณที่เสนอโดยนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในครั้งแรก เสนอต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อพิจารณาใหม่ภายใน 7 วัน นับแต่ได้รับร่างข้อบัญญัติจากนายอำเภอ กรณีนี้ให้นายอำเภอรายงานต่อผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อสั่งให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลพ้นจากตำแหน่ง

6.2 การพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา 92 คือ นายอำเภอสอบสวนแล้วปรากฏว่ากระทำการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชน หรือละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่จริง กรณีนี้นายอำเภอสามารถเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลพ้นจากตำแหน่งได้

7. ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

8. ราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล มีจำนวนไม่น้อยกว่า 3 ใน 4 ของจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มาลงคะแนนเห็นว่านายกองค์การบริหารส่วนตำบลไม่สามารถดำรงตำแหน่งต่อไปตามกฎหมายว่าด้วยการลงคะแนนเสียงเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือ

ผู้บริหารท้องถิ่น นายกองค้การบริหารส่วนตำบล และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งนั้น ตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น

องค์ประกอบขององค์การบริหารส่วนตำบล ในการปฏิบัติงาน ดังนี้

1. สภาองค์การบริหารส่วนตำบล : ฝ่ายนิติบัญญัติ
2. นายกองค้การบริหารส่วนตำบล . : ฝ่ายบริหาร
3. พนักงานส่วนตำบล : ฝ่ายราชการประจำ
4. ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล : เป็นศูนย์กลางการพัฒนา และมี

ส่วนรวมดำเนินการ

5. ฝ่ายกำกับดูแลองค์การบริหารส่วนตำบล : นายอำเภอและผู้ว่าราชการจังหวัด

ทั้ง 5 ฝ่ายต้อง มีส่วนรวมในการดำเนินงานตามกรอบอำนาจหน้าที่อย่างสมดุลองค์การบริหารส่วนตำบล . จึงพัฒนาอย่างยั่งยืนและเข้มแข็ง

2.6.9 สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

2.6.9.1 หน้าที่ของสำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

- 1) งานบริหารทั่วไป มีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้
 - 1.1) งานสารบรรณ
 - 1.2) งานอำนวยการและข้อมูลข่าวสาร
 - 1.3) งานบริหารงานบุคคล
 - 1.4) งานเลือกตั้ง
 - 1.5) งานรัฐพิธี
 - 1.6) งานตรวจสอบภายใน
 - 1.7) งานประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
 - 1.8) งานประชาสัมพันธ์
 - 1.9) งานส่งเสริมการท่องเที่ยว
 - 1.10) งานอื่นๆ ที่ไม่ได้อยู่ในส่วนราชการใด
- 2) งานนโยบายและแผน มีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้
 - 2.1) งานวิเคราะห์นโยบายและแผน
 - 2.2) งานวิชาการ
 - 2.3) งานข้อมูลและประชาสัมพันธ์
 - 2.4) งานสารนิเทศและระบบคอมพิวเตอร์

- 2.5) งานงบประมาณ
- 3) งานกฎหมายและคดี มีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้
 - 3.1) งานกฎหมายและนิติกรรม
 - 3.2) งานการดำเนินการทางคดีและศาลปกครอง
 - 3.3) งานร้องเรียน ร้องทุกข์และอุทธรณ์
 - 3.4) งานระเบียบการคลัง
 - 3.5) งานข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล
- 4) งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้
 - 4.1) งานอำนวยการ
 - 4.2) งานป้องกัน
 - 4.3) งานช่วยเหลือฟื้นฟูและบรรเทา
 - 4.4) งานดับเพลิงและกู้ภัย

2.6.10 ส่วนการคลังองค์การบริหารส่วนตำบล

2.6.10.1 อำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบของส่วนการคลัง

ส่วนการคลัง มีภาระหน้าที่เกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและทะเบียนรับจ่ายเงินทุกประเภท งานเกี่ยวกับ การเงิน การเบิกจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การนำส่งเงิน การฝากเงิน การตรวจเงิน องค์การบริหารส่วนตำบล รวบรวมสถิติเงินได้ประเภทต่างๆ การเบิกตัดปี การขยายเวลาเบิกจ่าย งบประมาณ การหักภาษีและนำ ส่งเงิน รายงานเงินคงเหลือประจำวัน การรับและจ่ายขาดเงินสะสม ขององค์การบริหารส่วนตำบล การยืมเงินทศรองราชการ การจัดหาผลประโยชน์จากสิ่งก่อสร้าง และทรัพย์สิน ตรวจสอบงานของจังหวัดและสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน การเร่งรัดใบสำคัญและ เงินยืมค้างชำระ การจัดเก็บภาษี การประเมินภาษี การเร่งรัดจัดเก็บรายได้ การพัฒนารายได้ การ ออกใบอนุญาตและค่าธรรมเนียมต่างๆ และปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งส่วนราชการ ภายในออกเป็น 4 งาน คือ

1. งานการเงิน มีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้
 - 1.1 งานรับเงินและเบิกจ่ายเงิน
 - 1.2 งานจัดทำฎีกาเบิกจ่ายเงิน
 - 1.3 งานเก็บรักษาเงิน
 - 1.4 งานรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการจัดตั้งงบประมาณรายรับรายจ่าย

ประจำปี

- 1.5 งานตรวจสอบหลักฐานเกี่ยวกับการเงิน
- 1.6 งานอื่นๆที่เกี่ยวข้องหรืองานที่ได้รับมอบหมาย
2. งานบัญชี มีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้
 - 2.1 งานการบัญชี
 - 2.2 งานทะเบียนคุมการเบิกจ่ายเงิน
 - 2.3 งานงบการเงินและงบทดลอง
 - 2.4 งานรายงานแสดงฐานะทางการเงินและบัญชี
 - 2.5 งานรายงานทางการเงิน บัญชีทั่วไปของส่วนราชการและบัญชี

รายได้แผ่นดิน

- 2.6 งานอื่นๆที่เกี่ยวข้องหรืองานที่ได้รับมอบหมาย
3. งานพัฒนาจัดเก็บรายได้ มีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้
 - 3.1 งานภาษีอากร ค่าธรรมเนียมและค่าเช่าและรายได้อื่นๆ
 - 3.2 งานพัฒนาปรับปรุงรายได้งานควบคุมกิจการค้าและค่าประกัน
 - 3.3 งานทะเบียนควบคุมและเร่งรัดรายได้
 - 3.4 งานออกหมายเรียกและหนังสือเชิญพบกิจการค้า
 - 3.5 งานตรวจสอบและประเมินภาษี
 - 3.6 งานการนำส่งเงินรายได้
 - 3.7 งานอื่นๆที่เกี่ยวข้องหรืองานที่ได้รับมอบหมาย

4. งานทะเบียนทรัพย์สินและพัสดุ มีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้

- 4.1 งานทะเบียนทรัพย์สินและแผนที่ภาษี
- 4.2 งานพัสดุ ได้แก่ การจัดหา จัดซื้อจัดจ้าง การเบิกจ่าย การเก็บรักษา

การซ่อมแซมและการบำรุงรักษา

- 4.3 งานการจัดทำบัญชีและทะเบียนพัสดุ
- 4.4 งานการเก็บเอกสารสำคัญหลักฐานรวมถึงเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องกับ

พัสดุ

- 4.5 งานอื่นๆที่เกี่ยวข้องหรืองานที่ได้รับมอบหมาย

2.6.11 ส่วนสาธารณสุของค์การบริหารส่วนตำบล

2.6.11.1 ด้านสาธารณสุข

- 1) ข้อมูลสำหรับประชาชนของส่วนสาธารณสุขส่วนสาธารณสุขและ
สิ่งแวดล้อม มีภาระหน้าที่เกี่ยวกับการควบคุมโรค การสุขาภิบาลอื่น ๆ ตามแผนการสาธารณสุข

และข้อบังคับ ตำบล การวางแผนการสาธารณสุข การประมวลและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติที่เกี่ยวข้องกับสาธารณสุข งานเฝ้าระวังโรค การเผยแพร่สื่ออบรม การให้สุขศึกษา การจัดทำงบประมาณตามแผนงานสาธารณสุข งานด้านสิ่งแวดล้อม การให้บริการสาธารณสุข การควบคุมการฆ่าสัตว์ จำหน่ายเนื้อสัตว์ และปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง แบ่งส่วนราชการภายในออกเป็น 6 ด้าน ได้แก่

- 1.1) งานอนามัยและสิ่งแวดล้อม มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้
 - 1.1.1) งานสุขาภิบาลทั่วไป
 - 1.1.2) งานสุขาภิบาลโรงงาน
 - 1.1.3) งานสุขาภิบาลอาหารและสถานประกอบการ
 - 1.1.4) งานอาชีวอนามัย
- 1.2) งานส่งเสริมสุขภาพและสาธารณสุข มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้
 - 1.2.1) งานอนามัยชุมชน
 - 1.2.2) งานสาธารณสุขมูลฐาน
 - 1.2.3) งานสุขศึกษา
 - 1.2.4) งานควบคุมมาตรฐานอาหารและน้ำ
 - 1.2.5) งานป้องกันยาเสพติด
- 1.3) งานรักษาความสะอาด มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้
 - 1.3.1) งานควบคุมสิ่งปฏิกูล
 - 1.3.2) งานรักษาความสะอาดและขนถ่ายสิ่งปฏิกูล
 - 1.3.3) งานกำจัดมูลฝอยและน้ำเสีย
- 1.4) งานควบคุมและจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้
 - 1.4.1) งานส่งเสริมและเผยแพร่
 - 1.4.2) งานควบคุมมลพิษ
 - 1.4.3) งานศึกษาและวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม
 - 1.4.4) งานติดตามตรวจสอบ
- 1.5) งานควบคุมโรค มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้
 - 1.5.1) งานการเฝ้าระวัง
 - 1.5.2) งานระบาดวิทยา

รับผิดชอบ ดังนี้

1.5.3) งานโรคติดต่อและสัตว์นำโรค

1.5.4) งานโรคเอดส์

1.6) งานบริการสาธารณสุข มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้

1.6.1) งานรักษาและพยาบาล

1.6.2) งานชั้นสูตรสาธารณสุข

1.6.3) งานเภสัชกรรม

1.6.4) งานทันตกรรม

1.6.5) งานสัตว์แพทย์และกิจการโรงฆ่าสัตว์

สุขภาพที่ดี และไม่เป็นพิษภัยและกฎหมายฉบับนี้ได้กำหนดให้ผู้ประกอบกิจการในลักษณะที่เป็น “การค้า” จะต้องมาขออนุญาต หรือต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่องค์การบริหารส่วนตำบล แยกเป็น 5 ประเภท ได้แก่

1. กิจการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยที่ทำเป็นธุรกิจ หรือได้รับประโยชน์ตอบแทน เช่น รถคูคั่วม รถรับจ้าง เก็บขนมูลฝอย
2. กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ เช่น การเลี้ยงสัตว์ การผลิตอาหารหรือเครื่องดื่ม อยู่ซ่อมรถ บั๊มน้ำมันร้านเสริมสวย-แต่งผม ร้านคาราโอเกะ ร้านรับซื้อของเก่า ร้านถ่ายเอกสาร หอพัก บ้านเช่า กิจการซัก อบ รีด การผลิต-การซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้า โกดังเก็บสินค้า เป็นต้น
3. การจัดตั้งตลาด เปลี่ยนแปลง ขยายหรือลดขนาดตลาด
4. สถานที่จำหน่ายอาหาร เช่น ร้านก๋วยเตี๋ยว ร้านขายข้าวแกง ภัตตาคารสวนอาหาร ร้านอาหารตามสั่งสถานที่สะสมอาหาร เช่น ร้านขายของชำที่จำหน่ายอาหาร เครื่องดื่ม มินิมาร์ท ซูเปอร์มาเกต เป็นต้น
5. การจำหน่ายสินค้าในที่สาธารณะ เช่น หาบเร่ แผงลอยเพื่อเป็นการปฏิบัติตามกฎหมาย ผู้ที่ประกอบกิจการดังกล่าวจึงต้องขออนุญาตหรือแจ้งการประกอบกิจการต่อองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลและและป้องกันปัญหาด้านสุขภาพและสิ่งแวดล้อม อันอาจเกิดขึ้นจากการประกอบกิจการ ดังกล่าว

2.6.12 ส่วนการศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบล

2.6.12.1 ส่วนการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

มีภาระหน้าที่เกี่ยวกับงานจัดการศึกษา ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม ของท้องถิ่น งานสันตนาการ งานกาลศาสนา งานศิลปวัฒนธรรม งานส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาและนันทนาการ และปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งส่วนราชการ ภายนอกเป็น 2 งาน ได้แก่

- 1) งานส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม มีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้
 - 1.1) งานส่งเสริมและสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชน
 - 1.2) งานส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
 - 1.3) งานสนับสนุนกิจการศาสนา
 - 1.4) งานสนับสนุนศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีท้องถิ่น
 - 1.5) งานสันตนาการ
 - 1.6) งานอื่นๆที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย
- 2) งานกิจการ โรงเรียน มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้
 - 2.1) งานจัดการศึกษา พัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
 - 2.2) งานประสานและสนับสนุน โรงเรียนประถมและพัฒนาศูนย์พัฒนา

เด็กเล็ก

- 2.3) งานจัดกิจกรรมเด็กและเยาวชน
- 2.4) งานห้องสมุด และเครือข่ายทางการศึกษา
- 2.5) งานเทคโนโลยีทางการศึกษา
- 2.6) งานส่งเสริม สนับสนุน เสนอแนะ และการเผยแพร่เกี่ยวกับการศึกษา
- 2.7) งานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

2.6.13 ส่วนการโยธาท้องถิ่นการบริหารส่วนตำบล

2.6.13.1 ส่วนโยธา

มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการสำรวจออกแบบการจัดทำข้อมูลทางด้านวิศวกรรม การจัดเก็บและทดสอบคุณภาพวัสดุ งานออกแบบและเขียนแบบ การตรวจสอบการก่อสร้าง งานการควบคุมอาคารตามระเบียบ กฎหมาย งานแผนการปฏิบัติงาน การก่อสร้างและซ่อมบำรุง การควบคุมการก่อสร้างและซ่อมบำรุง วิศวกรรม เครื่องจักรกล การรวบรวมประวัติติดตาม ควบคุมการปฏิบัติงานเครื่องจักรกล การควบคุมการบำรุงรักษาเครื่องจักรและยานพาหนะ งานเกี่ยวกับแผนงาน ควบคุม เก็บรักษา การเบิกจ่ายวัสดุ อะไหล่ น้ำมันเชื้อเพลิง และงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย โดยมีส่วนราชการภายในส่วน โยธาประกอบด้วย

1) งานควบคุมอาคารและผังเมือง มีหน้าที่ควบคุมดูแลและรับผิดชอบการปฏิบัติหน้าที่ของงานสถาปัตยกรรม งานผังเมือง

- 1.1) งานสถาปัตยกรรม มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้
 - 1.1.1) งานออกแบบ เขียนแบบทางด้านสถาปัตยกรรมและ

มัณฑนศิลป์

- 1.1.2) งานวางโครงการ จัดทำผัง และควบคุมการก่อสร้างทาง
 สถาปัตยกรรม มัณฑนศิลป์
- 1.1.3) งานให้คำปรึกษาแนะนำด้านสถาปัตยกรรม มัณฑนศิลป์
- 1.1.4) งานตรวจสอบแบบแปลนการขออนุญาตปลูกสร้างด้าน
 สถาปัตยกรรมตามกฎหมาย
- 1.1.5) งานควบคุมการก่อสร้างทางสถาปัตยกรรม
- 1.1.6) งานออกรายการทางสถาปัตยกรรม
- 1.1.7) งานสำรวจข้อมูลเพื่อออกแบบสถาปัตยกรรม
- 1.1.8) งานวิเคราะห์ วิจัย ทางด้านสถาปัตยกรรม มัณฑนศิลป์
- 1.1.9) งานประมาณราคาค่าก่อสร้างสถาปัตยกรรม มัณฑนศิลป์ และ
 งานด้านศิลปกรรมต่างๆ
- 1.1.10) งานให้บริการด้านสถาปัตยกรรม มัณฑนศิลป์ และงานด้าน
 ศิลปกรรมต่างๆ
- 1.1.11) งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย
- 1.2) งานผังเมือง มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้
- 1.2.1) งานจัดทำผังเมืองรวม
- 1.2.2) งานจัดทำผังเมืองเฉพาะ
- 1.2.3) งานพัฒนาและปรับปรุงชุมชนแออัด
- 1.2.4) งานควบคุมแนวเขตถนน ทางสาธารณะและที่ดินสาธารณะ
 ประโยชน์
- 1.2.5) งานสำรวจรวบรวมข้อมูลทางด้านผังเมือง
- 1.2.6) งานอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางบก ทางน้ำ
- 1.2.7) งานตรวจสอบโครงการพัฒนาผังเมือง
- 1.2.8) งานให้คำปรึกษาด้านผังเมือง
- 1.2.9) งานให้คำปรึกษาด้านสิ่งแวดล้อม
- 1.2.10) งานควบคุมให้ปฏิบัติตามผังเมืองรวม
- 1.2.11) งานวิเคราะห์วิจัยงานผังเมือง
- 1.2.12) งานวิเคราะห์วิจัยด้านสิ่งแวดล้อม
- 1.2.13) งานเวนคืนและจัดกรรมสิทธิ์ที่ดิน
- 1.2.14) งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

2.6.13.2 งานก่อสร้าง มีหน้าที่ควบคุมดูแลและรับผิดชอบการปฏิบัติงานในหน้าที่ของ
งานวิศวกรรม

- 1) งานวิศวกรรม มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้
 - 1.1) ออกแบบคำนวณด้านวิศวกรรม
 - 1.2) งานวางโครงการและการก่อสร้างทางด้านวิศวกรรม
 - 1.3) งานให้คำปรึกษาแนะนำและบริการเกี่ยวกับงานทางด้านวิศวกรรม
 - 1.4) งานตรวจสอบแบบแปลนการขออนุญาตปลูกสร้างอาคารทางด้าน

วิศวกรรม

- 1.5) งานออกแบบรายการรายละเอียดทางด้านวิศวกรรม
- 1.6) งานสำรวจหาข้อมูลรายละเอียดเพื่อคำนวณออกแบบกำหนด

รายละเอียดทางด้านวิศวกรรม

- 1.7) งานศึกษาวิเคราะห์ วิจัยทางด้านวิศวกรรม
- 1.8) งานประมาณราคาค่าก่อสร้างทางด้านวิศวกรรม
- 1.9) งานควบคุมการก่อสร้างในสาขาวิศวกรรม
- 1.10) งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

2.6.13.3 งานประสานสาธารณูปโภค มีหน้าที่ควบคุมดูแลและรับผิดชอบการปฏิบัติ
ในหน้าที่ของงานสวนสาธารณะ งานสาธารณูปโภค งานจัดสถานที่และไฟฟ้าสาธารณะ งานศูนย์
เครื่องจักรกล

- 1) งานสวนสาธารณะ มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้
 - 1.1) งานจัดสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ เช่น สวนสาธารณะ สวนสัตว์
 - 1.2) งานควบคุมดูแล บำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
 - 1.3) งานดูแล บำรุงรักษาต้นไม้ พันธุ์ไม้ต่างๆ
 - 1.4) งานจัดทำ คู่มือรักษาเรือนเพาะชำและขยายพันธุ์ไม้ต่างๆ
 - 1.5) งานประดับ ตกแต่งสถานที่อาคารเกี่ยวกับการใช้พันธุ์ไม้ต่างๆ
 - 1.6) งานให้คำปรึกษาแนะนำเผยแพร่ทางด้านภูมิสถาปัตยกรรม
 - 1.7) งานประมาณราคาด้านภูมิสถาปัตยกรรม
 - 1.8) งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

สวนหย่อม ฯลฯ

ติดตั้งอื่น ๆ ฯลฯ

- 2) งานสาธารณูปโภค มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้
 - 2.1) งานด้านการก่อสร้างอาคาร ถนน สะพาน ทางเท้า เขื่อนและสิ่ง
 - 2.2) งานวางโครงการและควบคุมการก่อสร้าง
 - 2.3) งานซ่อมบำรุงรักษาอาคาร ถนน สะพาน เขื่อน ทางเท้า
 - 2.4) งานควบคุมดูแลอาคารสถานที่
 - 2.5) งานปรับปรุงแก้ไขและป้องกันสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ
 - 2.6) งานให้คำปรึกษาแนะนำหรือตรวจสอบเกี่ยวกับงานก่อสร้าง
 - 2.7) งานควบคุมพัสดุ งานด้านโยธา
 - 2.8) งานประมาณราคา งานซ่อมบำรุงรักษา
 - 2.9) งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

งานอื่นๆ

- 3) งานจัดสถานที่และไฟฟ้าสาธารณะ มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้
 - 3.1) งานออกแบบ จัดสถานที่ ติดตั้งไฟฟ้า ทั้งงานรัฐพิธี ประเพณี และ
 - 3.2) งานประมาณการ
 - 3.3) งานจัดสถานที่เนื่องในงานรัฐพิธี ประเพณี และงานอื่นๆ
 - 3.4) งานเก็บรักษาวัสดุ อุปกรณ์เกี่ยวกับการจัดสถานที่
 - 3.5) งานสำรวจออกแบบและคำนวณอุปกรณ์ไฟฟ้า
 - 3.6) งานควบคุมการก่อสร้างในงานติดตั้งอุปกรณ์ไฟฟ้า
 - 3.7) งานซ่อมบำรุงการไฟฟ้าในเขตเทศบาล
 - 3.8) งานให้คำปรึกษาแนะนำตรวจสอบในด้านการไฟฟ้า
 - 3.9) งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย
- 4) งานศูนย์เครื่องจักรกล มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้
 - 4.1) งานควบคุมการใช้ยานพาหนะและเครื่องจักรกล
 - 4.2) งานตรวจสอบ ซ่อม บำรุงรักษายานพาหนะและเครื่องจักรกล
 - 4.3) งานพัสดุ ด้านอะไหล่และอุปกรณ์ยานพาหนะและเครื่องจักรกล
 - 4.4) งานควบคุมการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงและหล่อลื่น
 - 4.5) งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

2.6.13.4 งานธุรการ มีหน้าที่เกี่ยวกับงานธุรการของกองหรือฝ่ายและงานดังต่อไปนี้

- 1) งานสารบรรณ

2) งานดูแลรักษา จัดเตรียมและให้บริการเรื่องสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ การติดต่อและอำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ

3) งานตรวจสอบแสดงรายการเกี่ยวกับเอกสารสำคัญของทางราชการ

4) งานรักษาความปลอดภัยของสถานที่ราชการ

5) งานรับเรื่องร้องทุกข์ และร้องเรียน

6) งานการลาพักผ่อนประจำปีและการลาอื่นๆ

7) งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

2.7 ข้อมูลทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย

2.7.1 วิสัยทัศน์

“ เป็นองค์กรที่ให้บริการเป็นเลิศ ยึดหลักธรรมาภิบาล เน้นการมีส่วนร่วมแบบบูรณาการ มุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างยั่งยืน ”

2.7.1.1 พันธกิจ ได้แก่

1) การพัฒนาระบบบริหารจัดการภายในองค์กร

2) ส่งเสริมให้ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในกาพัฒนา

ท้องถิ่น

3) พัฒนาด้านการสาธารณสุข การศึกษา และส่งเสริมอาชีพอย่างต่อเนื่อง

4) พัฒนาปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคอย่างทั่วถึง

2.7.1.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ คือ

1) การบริหารจัดการภายในองค์กร

2) สร้างภาคีเครือข่ายและบูรณาการทำงานกับทุกภาคส่วน

3) พัฒนาคุณภาพชีวิต

4) การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

2.7.1.3 เป้าประสงค์ ได้แก่

1) ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบล

ยางน้อย

2) ประชาชนและหน่วยงานต่างๆ เข้ามามีบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่น

3) ประชาชนในตำบลยางน้อยมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

4) ประชาชนในพื้นที่ได้รับการบริการด้านสาธารณูปโภคอย่างทั่วถึง

2.7.2 ที่ตั้ง

ปัจจุบันตำบลยางน้อย แบ่งการปกครองออกเป็น 14 หมู่บ้าน ตำบลยางน้อยอยู่ห่างจากอำเภอโกสุมพิสัย ระยะใกล้ที่สุด 7 กิโลเมตร ตามถนนสายโกสุมพิสัย – เชียงยืน และห่างจากกรุงเทพฯ โดยทางรถยนต์ 473.3 กิโลเมตร องค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย เป็นหนึ่งใน 17 ตำบล ที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

2.7.3 พื้นที่

มีพื้นที่ทั้งหมด 26 ตารางกิโลเมตร หรือ 16,388 ไร่

2.7.4 อาณาเขต

โดยมีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	จดตำบลเขื่อน อำเภอโกสุมพิสัย
ทิศใต้	จดตำบลหัวขวาง อำเภอโกสุมพิสัย
ทิศตะวันออก	จดตำบลแห่ใต้ อำเภอโกสุมพิสัย
ทิศตะวันตก	จดตำบลยางท่าแจ้ง อำเภอโกสุมพิสัย

2.7.5 ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศของตำบลยางน้อย เป็นที่ราบสูง ด้านทิศเหนือต่ำลงสู่ทางด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้ ทำให้สภาพพื้นที่ทางด้านเหนือเป็นที่ลุ่มสลับดอน มีลักษณะเป็นลูกคลื่นเล็กน้อย

2.7.6 ลักษณะภูมิอากาศ

ตำบลยางน้อยมีลักษณะอากาศแบบมรสุมเขตร้อน (Tropical Monsoon Climate) ในช่วงฤดูร้อนจะมีอากาศร้อนอบอ้าว ในช่วงมรสุมฤดูร้อนจะได้รับลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ที่พัดมาจากมหาสมุทรอินเดีย ซึ่งทำให้เกิดฝนตก สำหรับปริมาณน้ำฝนที่พื้นที่บริเวณจังหวัดได้รับนั้น ส่วนมากจะเกิดจากผลกระทบของพายุหมุนเขตร้อนที่เคลื่อนผ่านประเทศเวียดนามและเข้าสู่ประเทศไทย

2.7.7 ลักษณะดิน

ตำบลยางน้อยจะมีดินเป็นลักษณะดินเหนียวปนดินร่วน

2.7.8 ลักษณะของแหล่งน้ำ

แหล่งน้ำธรรมชาติ

- ลำห้วย , ลำน้ำ 2 แห่ง
- หนอง , บึง และอื่นๆ 1 แห่ง
- ห้วยจอก 1 แห่ง

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

- ฝาย 1 แห่ง
- บ่อน้ำตื้น มีหลายหลังคาเรือน
- บ่อโยก / บ่อบาดาล 1 แห่ง
- น้ำประปา 1 แห่ง

2.7.9 การปกครอง

ตำบลยางน้อย แบ่งการปกครองออกเป็น 14 หมู่บ้าน ดังนี้

2.7.9.1 บ้านยางน้อย	หมู่ที่ 1, 2 และ 14
2.7.9.2 บ้านยางใหญ่	หมู่ที่ 3, 5
2.7.9.3 บ้านยางเหนือ	หมู่ที่ 4
2.7.9.4 บ้านผักหนอก	หมู่ที่ 6, 11, 13
2.7.9.5 บ้านโนนนกหอ	หมู่ที่ 7
2.7.9.6 บ้านโนนสุวรรณ	หมู่ที่ 9
2.7.9.7 บ้านคอนสุริเยศ	หมู่ที่ 8
2.7.9.8 บ้านหัวช้าง	หมู่ที่ 12
2.7.9.9 บ้านป่าเป้า	หมู่ที่ 10

2.7.10 ประชากร

ตำบลยางน้อยมีประชากรทั้งสิ้น 6,347 คน โดยมีประชากรชาย 3,116 คน และหญิง 3,231 คน จำนวนครัวเรือนทั้งสิ้น 1,821 ครัวเรือน

2.7.11 สภาพทางสังคม

2.7.11.1 การศึกษา

- 1) โรงเรียนประถมศึกษา 5 แห่ง
- 2) ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน 1 แห่ง
- 3) ที่อ่านหนังสือพิมพ์ 14 แห่ง
- 4) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 1 แห่ง

2.7.11.2 สาธารณสุข

- 1) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ 1 แห่ง
- 2) ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชน (ศสมช) 14 แห่ง
- 3) อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) 143 คน

2.7.12 สภาพทางเศรษฐกิจ

2.7.12.1 การเกษตร

ในเขตพื้นที่ตำบลยางน้อยจะทำการเกษตร คือการทำนาเป็นหลัก และปลูกผักขายเป็นอาชีพเสริม

2.7.12.2 การประมง

ในเขตพื้นที่ตำบลยางน้อยจะทำการประมงน้ำจืด คือการเพาะพันธุ์ปลาน้ำจืดขาย เป็นอาชีพที่นิยมทำกันมากในพื้นที่ ถือว่าเป็นรายได้หลักอีกอาชีพหนึ่งในพื้นที่ตำบลยางน้อย

2.7.12.3 การปศุสัตว์

ในเขตพื้นที่ตำบลยางน้อยจะมีครัวเรือนที่เลี้ยงสัตว์บ้างบางครัวเรือน เช่น วัว หมู เป็ด ไก่ เป็นต้น

2.7.12.4 การบริการ

1) ปั้มน้ำมัน	จำนวน	3	แห่ง
2) โรงเรียน	จำนวน	19	แห่ง
3) ลานรับซื้อข้าว	จำนวน	3	แห่ง
4) ร้านซ่อมรถยนต์	จำนวน	10	แห่ง
5) ร้านล้างอัดฉีด	จำนวน	2	แห่ง
6) ร้านซ่อมจักรยานยนต์	จำนวน	2	แห่ง
7) โรงอุตสาหกรรม	จำนวน	1	แห่ง
8) ร้านค้า	จำนวน	48	แห่ง

2.7.13 การท่องเที่ยว

2.7.13.1 ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่

- 1) หนองเบ็ญเคเรือ
- 2) กูดกอก
- 3) กูดใหญ่
- 4) ห้วยจอก

2.7.14 อุตสาหกรรม

2.7.14.1 โรงงานหล่อพระ 1 แห่ง

2.7.15 การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

2.7.15.1 การพาณิชย์

- 1) ร้านประกอบการพาณิชย์ 113 แห่ง

- 2) ร้านค้า 48 แห่ง
- 3) ฟาร์มปลา 118 แห่ง

2.7.15.2 กลุ่มอาชีพ

- 1) กลุ่มสหกรณ์ประมงน้ำจืดโกสุมพิสัย 1 กลุ่ม
- 2) กลุ่มเกษตรกรผู้ทำนา 4 กลุ่ม
- 3) กลุ่มผู้เลี้ยงโค 3 กลุ่ม
- 4) กลุ่มโภชนาการอาหารปลอดภัย 1 กลุ่ม
- 5) กลุ่มแม่บ้านสตรี 1 กลุ่ม
- 6) กลุ่มแม่บ้านหม่อนไหม 1 กลุ่ม
- 7) กลุ่มทอเสื่อกก 6 กลุ่ม
- 8) กลุ่มพันธุ์ข้าวชุมชน 1 กลุ่ม
- 9) กลุ่มสตรีสหกรณ์แปรรูปสมุนไพร 2 กลุ่ม
- 10) กลุ่มแปรรูปเสื่อกก 1 กลุ่ม
- 11) กลุ่มสตรีทอผ้า 1 กลุ่ม
- 12) กลุ่มเลี้ยงจิ้งหรีด 1 กลุ่ม

2.7.16 ระบบบริการพื้นฐาน

2.7.16.1 การคมนาคม มีถนนภายในหมู่บ้านและเชื่อมระหว่างหมู่บ้าน ดังนี้

- 1) ถนนทางหลวงแผ่นดิน
- 2) ถนนลาดยาง
- 3) ถนนลูกรัง
- 4) ถนนคอนกรีตเสริมเหล็กภายในหมู่บ้านทั้ง 14 หมู่บ้าน

2.7.16.2 การไฟฟ้า

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย มีไฟฟ้าใช้ทุกหมู่บ้าน ทุกครัวเรือน ยกเว้นครัวเรือนที่ตั้งขึ้นใหม่และห่างไกลจากชุมชน

2.7.16.3 การประปา มีน้ำประปาใช้ภายในหมู่บ้าน ดังนี้

- 1) น้ำประปาส่วนภูมิภาคอำเภอโกสุมพิสัย 1 แห่ง
- 2) น้ำประปาขนาดใหญ่ 1 แห่ง
- 3) น้ำประปาขนาดใหญ่ 4 แห่ง
- 4) น้ำประปาขนาดกลาง 5 แห่ง
- 5) น้ำประปาขนาดเล็ก 2 แห่ง

2.7.ยุทธศาสตร์การพัฒนา

องค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อยได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา ทั้ง 6 ด้าน โดยมีรายละเอียด ดังนี้ (แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี พ.ศ.2561-2564)

ยุทธศาสตร์ที่ 1: การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่

1. ด้านการก่อสร้างปรับปรุงบำรุง รักษาถนนและร่องระบายน้ำ ท่อระบายน้ำ โดยมีลักษณะงานดังนี้

- 1.1 ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก
- 1.2 ก่อสร้างปรับปรุงถนนลูกรัง
- 1.3 ปรับปรุงถนนดิน
- 1.4 ปรับปรุงถนนลาดยาง
- 1.5 ก่อสร้างปรับปรุงซ่อมแซมร่องระบายน้ำ ท่อระบายน้ำ
- 1.6 บูรณะทางหลวงชนบท
- 1.7 ก่อสร้างถนน คอนกรีตเสริมเหล็กเชื่อมต่อระหว่างตำบล
- 1.8 ก่อสร้างลานกีฬาเอนกประสงค์
- 1.9 ก่อสร้างอาคารเอนกประสงค์

2. ปรับปรุงระบบประปาหมู่บ้าน พร้อมทั้งจัดหาภาชนะเพื่อรองรับน้ำ โดยมีลักษณะงานดังนี้

- 2.1 ก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้าน/ตำบล ที่มีคุณภาพและเพียงพอ
- 2.2 จัดหาภาชนะให้ประชาชนเพื่อรองรับน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค
- 2.3 ขยายบ่อน้ำดิบเพื่อทำน้ำประปาประจำหมู่บ้าน

2.4 ขยายเขตประปา

2.3 ขยายเขตไฟฟ้าและติดตั้งหลอดไฟฟ้า โดยมีลักษณะงานดังนี้

- 2.3.1 ขยายเขตไฟฟ้าและการติดตั้งหลอดไฟสว่าง
- 2.3.2 ย้ายหม้อแปลงไฟฟ้า
- 2.3.3 ขยายกำลังหม้อแปลงไฟฟ้า

2.3.4 อุดหนุนการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอโกสุมพิสัย

2.4 การขยายเขตด้านการสื่อสารโทรคมนาคม โดยมีลักษณะงานดังนี้

- 2.4.1 ขยายเขตด้านการสื่อสารโทรคมนาคมให้ครอบคลุม
- 2.4.2 โครงการเสียงตามสาย/จัดซื้อวิทยุสื่อสาร
- 2.4.3 ขยายสัญญาณอินเตอร์เน็ตภายในตำบล

- 2.4.4 โครงการติดตั้ง wi-fi ภายในหมู่บ้าน
- 2.5 การออกเอกสารสิทธิ / จัดหาที่ดินทำกิน / จัดหาที่อยู่อาศัย โดยมีลักษณะงานดังนี้
 - 2.5.1 ออกเอกสารสิทธิ
 - 2.5.2 จัดหาที่ดินทำกินให้แก่ราษฎร
 - 2.5.3 ป้องกันการบุกรุกที่สาธารณะ
 - 2.5.4 สอบเขตที่สาธารณะ
 - 2.5.5 ซ่อม/สร้างบ้านผู้ยากไร้
- 2.6 สร้างคันดิน/ฝาย/จัดหา/ติดตั้งเครื่องสูบน้ำ โดยมีลักษณะงานดังนี้
 - 1) สร้างคันดิน
 - 2) ฝาย
 - 3) จัดหาติดตั้งเครื่องสูบน้ำเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมในพื้นที่
 - 4) ก่อสร้างสะพานข้ามฝายน้ำล้น
 - 5) ปรับปรุงฝายน้ำล้นกุดกอก
- 2.7 ติดตั้ง/ซ่อมแซมเครื่องหมายจราจร เสาร์ว ดีเส้นจราจร โดยมีลักษณะงานดังนี้
 - 2.7.1 ติดตั้งเครื่องหมายจราจร
 - 2.7.2 ติดตั้งกระจกโค้งตามทางแยก
- 2.8 การพัฒนาแหล่งน้ำ โดยมีลักษณะงานดังนี้
 - 2.8.1 ขุดลอกหนองเบ็ญเครือ
 - 2.8.2 ขุดลอกกุดกอก-กุดใหญ่
 - 2.8.3 สร้างถนนรอบกุดกอก
 - 2.8.4 กำจัดวัชพืชในแหล่งน้ำสาธารณะ
 - 2.8.5 ปรับปรุงภูมิทัศน์แหล่งน้ำภายในตำบลยางน้อย

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ ได้แก่

- 1. พัฒนาและส่งเสริมอาชีพให้แก่ประชาชน โดยมีลักษณะงานดังนี้
 - 1.1 ฝึกอบรมอาชีพให้แก่ประชาชน
 - 1.2 จัดหาอาชีพเสริมให้แก่ผู้มีรายได้น้อย
 - 1.3 ส่งเสริมการใช้ปุ๋ยน้ำหมัก ปุ๋ยคอก ปุ๋ยชีวภาพ
 - 1.4 สนับสนุนเงินทุนให้กลุ่มอาชีพ
 - 1.5 โครงการเพาะเห็ด
 - 1.6 โครงการปลูกผักสวนครัวรั้วกินได้

- 1.7 โครงการส่งเสริมการเลี้ยงปลาในบ่อ
- 1.8 ส่งเสริมการเลี้ยงโค – กระบือ
- 1.9 ส่งเสริมการเลี้ยงไก่พื้นเมือง
- 1.10 ส่งเสริมการปลูกพืช/การเกษตรปลอดภัยจากสารพิษ
- 1.11 จัดตลาดเพื่อรองรับผลผลิตของกลุ่มอาชีพต่างๆ ในพื้นที่
- 1.12 ก่อสร้างศูนย์ฝึกอาชีพ
- 1.13 จัดอบรมส่งเสริมอาชีพให้แก่เยาวชน
- 1.14 จัดให้มีการทัศนศึกษาของสมาชิกกลุ่มอาชีพ
- 1.15 ส่งเสริมการสร้างนิสัยรักการออม ลดการสร้างหนี้ สร้างค่านิยมแบบไทย
- 1.16 โครงการปลูกหญ้าสลับกับการเลี้ยงวัว
- 1.17 ก่อสร้างลานตากข้าว
- 1.18 จัดทำบัญชีครัวเรือน
- 1.19 ธนาคารกลางหมู่บ้าน
- 1.20 ส่งเสริมการจัดกลุ่มอาชีพและกลุ่ม OTOP
- 1.21 อุดหนุนศูนย์ส่งเสริมกระจายรายจรหมู่บ้าน
- 1.22 สนับสนุนเงินทุนศูนย์สาธิตการตลาด
- 1.23 สนับสนุนกองทุนหมู่บ้าน
- 1.24 ส่งเสริมการนึ่งพืชสด เช่น การปลูกพืชตระกูลถั่ว
- 1.25 ส่งเสริมการไถกลบตอฟางข้าว
- 1.26 ส่งเสริมการปลูกไม้ผลตามหัวไร่ปลายนา
- 1.27 จัดอบรมเกษตรกรในการปลูกพืชสวนชนิดใหม่
2. ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยมีลักษณะงานดังนี้
 - 2.1 สร้างเสริมและพัฒนาการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในชีวิตประจำวัน
 - 2.2 ส่งเสริมการจัดตั้งร้านค้าชุมชนในพื้นที่
 - 2.3 จัดกิจกรรม “มหกรรมข้าวคุณล้าน แข่งขันหุ่นฟางลิง”
 - 2.4 สนับสนุนงานบุญเบิกฟ้าและกาชาดจังหวัด
3. ปรับปรุงบริการและระบบข้อมูลข่าวสารด้านการพาณิชย์ให้ทันสมัยอยู่เสมอ โดยมีลักษณะงานดังนี้
 - 3.1 ปรับปรุงบริการและระบบข้อมูลข่าวสารด้านการพาณิชย์ให้ทันสมัยอยู่เสมอ โดยร่วมมือกับภาคเอกชน

- 3.2 ส่งเสริมการค้าธงชีพแบบเศรษฐกิจพอเพียงและพึ่งตนเอง
4. การส่งเสริมสินค้าทางการเกษตรที่สำคัญ โดยมีลักษณะงานดังนี้
 - 4.1 การจัดตั้งธนาคารข้าว/โรงสีชุมชน
 - 4.2 สนับสนุนงบประมาณปรับปรุงสหกรณ์
 - 4.3 การจัดตั้งกองทุนพันธุ์พืช-พันธุ์สัตว์ ปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืชราคาต่ำ
 - 4.4 ส่งเสริมการเกษตรทฤษฎีใหม่
 - 4.5 จัดตั้งกลุ่มผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว
 - 4.6 สนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการสหกรณ์ประมง
 - 4.7 ส่งเสริมการใช้และผลิตปุ๋ยชีวภาพในการทำการเกษตร
 - 4.8 โครงการสนับสนุนการดำเนินงานการทำเกษตรอินทรีย์
5. ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยมีลักษณะงานดังนี้
 - 5.1 ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยว
 - 5.2 จัดเทศกาลท่องเที่ยวเพื่อประชาสัมพันธ์

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การพัฒนาด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต ได้แก่

1. ส่งเสริมให้นักเรียนมีร่างกายแข็งแรง โดยมีลักษณะงานดังนี้
 - 1.1 จัดหาอาหารเสริม (นม) สำหรับนักเรียนก่อนเกณฑ์
 - 1.2 จัดหาอาหารเสริม (นม) ให้แก่นักเรียนในเขตอำเภอ
 - 1.3 สนับสนุนทุนการศึกษาให้แก่เด็กนักเรียนที่เรียนดีแต่ยากจน
 - 1.4 สนับสนุนทุนการศึกษา (มมส.)
2. ส่งเสริมการแข่งขันกีฬาในตำบล โดยมีลักษณะงานดังนี้
 - 2.1 จัดการแข่งขันกีฬาในแต่ละหมู่บ้าน
 - 2.2 จัดการแข่งขันกีฬาในระดับตำบล
 - 2.3 สนับสนุนงบประมาณให้กับกลุ่มโรงเรียนในพื้นที่ เพื่อจัดการแข่งขันกีฬานักเรียน/นักศึกษา
 - 2.4 สนับสนุนอุปกรณ์กีฬา
 - 2.5 ก่อสร้างสนามกีฬาประจำหมู่บ้าน
 - 2.6 จัดซื้ออุปกรณ์เครื่องออกกำลังกายเพื่อบริการประชาชนในเขตตำบลยาน้อย
3. การส่งเสริมสุขภาพประชาชนทุกกลุ่มอายุ โดยมีลักษณะงานดังนี้
 - 3.1 การส่งเสริมกลุ่มหญิงตั้งครรภ์
 - 3.2 การส่งเสริมสุขภาพกลุ่มเด็กแรกเกิด-ต่ำกว่า 6 ปี

- 3.3 การส่งเสริมสุขภาพกลุ่มอายุ 6-25 ปี
- 3.4 การส่งเสริมสุขภาพกลุ่มอายุ 25 ปีขึ้นไป
- 3.5 การส่งเสริมสุขภาพกลุ่มผู้พิการและทุพพลภาพ
4. เพื่อระวังป้องกันและควบคุมโรคติดต่อและไม่ติดต่อ โดยมีลักษณะงานดังนี้
 - 4.1 การเฝ้าระวังป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ
 - 4.2 การเฝ้าระวังป้องกันและควบคุมโรคไม่ติดต่อ
5. การส่งเสริมและสนับสนุนสุขภาพภาคประชาชน โดยมีลักษณะงานดังนี้
 - 5.1 การพัฒนาศักยภาพผู้นำชุมชน/อสม./กสค.
 - 5.2 โครงการส่งเสริมสุขภาพ/ตรวจสุขภาพประจำปี
 - 5.3 สมทบกองทุนหลักประกันสุขภาพตำบลขายน้อย
 - 5.4 อุดหนุนสาธารณสุขมูลฐาน
6. การสวัสดิการสังคม โดยมีลักษณะงานดังนี้
 - 6.1 การจัดหาเบี้ยยังชีพคนชรา
 - 6.2 จัดหางานให้แก่เด็กนักเรียนภาคฤดูร้อน
 - 6.3 ส่งเสริมอาชีพสตรี
 - 6.4 อุดหนุนศูนย์เฉลิมพระเกียรติ
 - 6.5 จัดซื้อเครื่องห่มกันหนาวให้แก่ผู้สูงอายุที่ประสบภัยหนาว ในเขตพื้นที่ตำบลขายน้อย
 - 6.6 โครงการพัฒนาจัดตั้งศาลาสุขภาพประจำหมู่บ้าน
7. สร้างจิตสำนึกที่ดีให้แก่เยาวชน โดยมีลักษณะงานดังนี้
 - 7.1 จัดอบรมเยาวชนด้านคุณธรรม จริยธรรม
 - 7.2 จัดอบรมเยาวชนด้านยาเสพติด

น้อย

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชนและสังคม และรักษาความสงบเรียบร้อย ได้แก่

1. ส่งเสริมและฝึกอบรมการจัดระเบียบชุมชนและสังคม และรักษาความสงบเรียบร้อย โดยมีลักษณะงานดังนี้
 - 1.1 ฝึกอบรมสมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน
 - 1.2 ฝึกอบรมกำนันผู้ใหญ่บ้านและเยาวชนอาสาสมัครรักษาความปลอดภัย
 - 1.3 จัดประเพณีผูกเสี่ยว
 - 1.4 ฝึกอบรมสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรม

- 1.5 งดขาย งดดื่มสุราในงานประเพณี
- 1.6 อบรมกฎหมายที่ใช้ในชีวิตประจำวัน
- 1.7 จัดทำระเบียบข้อบังคับข้อปฏิบัติตนในหมู่บ้าน
- 1.8 ตั้งคณะกรรมการข้อพิพาทประจำหมู่บ้าน
- 1.9 จัดอบรมชุมชนเข้มแข็งด้านยาเสพติด
- 1.10 จัดซื้อวัสดุอุปกรณ์เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัย
- 1.11 ส่งเสริมให้รู้ถึงพระราชบัญญัติการสาธารณสุข 2535
- 1.12 จัดเวรยามรักษาความปลอดภัย
- 1.13 โครงการค้นหาผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดเพื่อบำบัด
- 1.14 ติดตั้งกล้องวงจรปิด
- 1.15 จัดซื้อเครื่องตรวจวัดแอลกอฮอล์
- 1.16 จัดซื้อวิทยุสื่อสาร

2. การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ดีของภาครัฐ โดยมีลักษณะงานดังนี้

- 2.1 รณรงค์การใช้สิทธิ์เลือกตั้ง
- 2.2 ส่งเสริมการจัดเวทีประชาคม

ยุทธศาสตร์ที่ 5 : การพัฒนาด้านการศึกษา ได้แก่

1. เพิ่มช่องทางในการรับรู้ข่าวสารให้แก่ประชาชน โดยมีลักษณะงานดังนี้
 - 1.1 โครงการที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน/สร้างห้องสมุดประชาชน
 - 1.2 โครงการอินเทอร์เน็ตตำบลและขยายเครือข่ายสัญญาณอินเทอร์เน็ตเพื่อประชาชน
 - 1.3 จัดซื้อสื่อสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนตำบล เช่น สื่อการเรียนการสอน, ตู้เก็บหนังสือเก่า, ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำศูนย์
 - 1.4 จัดงบประมาณซ่อมแซมหอกระจายข่าวตามหมู่บ้าน
 - 1.5 จัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับภาษาต่างประเทศต้อนรับกลุ่มประเทศอาเซียน
2. การพัฒนาบุคลากร โดยมีลักษณะงานดังนี้
 - 2.1 อบรม/สัมมนาบุคลากรท้องถิ่น
 - 2.2 ทักษะศึกษาดูงานเพื่อปรับเปลี่ยนแนวคิดใหม่ๆ
 - 2.3 สร้างศักยภาพของทีมงาน
 - 2.4 สรรหาบุคลากรให้เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

2.5 สร้างค่านิยมให้มีคุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์และความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

2.6 ให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียนที่ด้อยโอกาส

2.7 กลุ่มเยาวชนท้องถิ่น

2.8 สร้างองค์กรเครือข่ายพัฒนาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ 6 : การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่

1. สร้างจิตสำนึกและตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมีลักษณะงานดังนี้

1.1 โครงการรณรงค์และประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างจิตสำนึกให้อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1.2 ฝึกอบรมอาสาสมัครอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1.3 การปลูกป่าชุมชน

1.4 รณรงค์การใช้ปุ๋ยอินทรีย์,ชีวภาพ

1.5 ปรับปรุงภูมิทัศน์แหล่งน้ำสาธารณะ/กำจัดวัชพืช

1.6 ปรับปรุง อนุรักษ์ระบบนิเวศสวนป่าสนาม

1.7 รณรงค์รักษาความสะอาด

1.8 แก้ไขมลภาวะจากฝุ่นละอองที่เกิดจากคอกหมู

1.9 ขุดลอกหนองเบ็ญเครือ

1.10 พัฒนากุคอก – กูดใหญ่

1.11 โครงการจัดหาพลังงานทดแทน

2. บำบัดและจัดการขยะ โดยมีลักษณะงานดังนี้

2.1 จัดตั้งถังรองรับขยะในชุมชนและถนนสาธารณะ

2.2 จัดหาถังขยะให้ครบทุกครัวเรือน

2.3 ก่อสร้างที่ทิ้งขยะ

2.4 จัดอบรมวิธีกำจัดขยะโดยนำขยะกลับมาใช้ประโยชน์อีกครั้ง

2.5 ก่อสร้างเตาเผาขยะแบบไร้มลพิษ

2.6 โครงการหมู่บ้านต้นแบบในการกำจัดขยะ

2.7 โครงการเรียนต้นแบบในการกำจัดขยะ

2.8 กิจกรรมทอดผ้าป่าขยะ

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้ศึกษาได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ดังนี้

เขาวพา ถิ่นชัยภูมิ (2547) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาท้องถิ่น อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ ผลการศึกษา พบว่าประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาท้องถิ่นโดยรวมอยู่ในระดับน้อย และมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาสังคมและวัฒนธรรมอยู่ในระดับปานกลาง และด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาเศรษฐกิจและการพัฒนาแหล่งน้ำ มีความคิดเห็นด้วกับการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อย การศึกษาครั้งนี้ประชากรในท้องถิ่นยังมีความต้องการที่จะพัฒนาท้องถิ่นหลายๆ ด้านควบคู่กันไป โดยเฉพาะการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ ด้านแหล่งน้ำ และด้านโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งเป็นหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่จะต้องพัฒนาและส่งเสริมในการพัฒนาให้มากขึ้น เพื่อเป็นประโยชน์ของประชาชนอย่างแท้จริง

วิสา นราทิยม (2547, น. 39-40) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริการสาธารณะด้าน โครงสร้างพื้นฐานประเภทถนนลาดยางขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา กลุ่มตัวอย่างที่วิจัยได้แก่ ประชาชนที่ใช้ด้วยยานบนถนนเส้นทางสายหลักเป็นประจำ ผู้ใช้รถโดยสารที่วิ่งบนเส้นทาง และกลุ่มที่มีบ้านเรือนอยู่สองข้างทาง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือ แบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนมีความเห็นว่าการบริการสาธารณะด้าน โครงสร้างพื้นฐานประเภทถนนลาดยางขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา โดยรวมและเป็นรายด้านอยู่ในระดับมาก

วัชรินทร์ บรรดาศักดิ์ (2548) ได้ศึกษาเรื่อง ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในเขตเทศบาลนครปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ผลการวิจัย พบว่า ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในเขตเทศบาลนครปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี โดยรวมระดับความคาดหวังมากทุกด้าน ค่าเฉลี่ย 3.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .62 สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเพศ อายุ และอาชีพต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับประชาชนที่มีระดับการศึกษา และรายได้จากอาชีพหลักต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานต่างกัน

ปาริชาติ บรมศิริ (2550, น. 51-52) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานด้าน โครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลหอมเกร็ด อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม จากการศึกษาพบว่า

1. ระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานด้าน โครงสร้างพื้นฐาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลหอมเกร็ด อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ทั้งรายด้านและ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. ระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานด้าน โครงสร้างพื้นฐาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลหอมเกร็ด อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลหอมเกร็ด

3. ปัญหาการดำเนินงานด้าน โครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลหอมเกร็ด อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ที่เป็นปัญหามากที่สุดคือ ปัญหาการดำเนินงานด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ คูคลอง ปัญหารองลงมาคือ ปัญหาการดำเนินงานด้านการคมนาคม ปัญหาการดำเนินงานด้านการให้บริการไฟฟ้าสาธารณะ และปัญหาการดำเนินงานด้าน โครงสร้างพื้นฐานที่เป็นปัญหาน้อยสุดคือ ปัญหาการดำเนินงานด้านการให้บริการน้ำประปา

วิกรมกิจ อินทร์จันทร์ และคณะ (2552, น. 113) ศึกษาเรื่อง การดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐานตามการ โอนภารกิจให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ผลการศึกษาพบว่า การดำเนินงานด้าน โครงสร้างพื้นฐานตามการ โอนภารกิจให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับมาก การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานด้าน โครงสร้างพื้นฐานตามการ โอนภารกิจให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคามที่จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และอาชีพ มีความคิดเห็นโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พวงเพชร สุวรรณชาติ (2553, น. 104-106) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินการด้าน โครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลนครหาดใหญ่ระหว่าง พ.ศ. 2552 - พ.ศ. 2553 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนมากเป็นผู้หญิง อายุต่ำกว่า 30 ปี ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป การศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่ามากที่สุด โดยมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,000 – 10,000 บาท และอาศัยอยู่ในชุมชน 1-5 ปี ระดับความพึงพอใจของประชาชนกลุ่มตัวอย่างต่อการดำเนินการด้าน โครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลนครหาดใหญ่ ระหว่าง พ.ศ. 2552 - พ.ศ. 2553 โดยภาพรวมและพิจารณาในแต่ละ โครงการอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด

ผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของประชาชนกลุ่มตัวอย่างต่อการดำเนินการด้าน โครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลนครหาดใหญ่ระหว่าง พ.ศ. 2552 - พ.ศ. 2553 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ปัจจัยส่วนบุคคลอันได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ศาสนา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนโดยเฉลี่ย ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการ

ดำเนินการด้านโครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลนครหาดใหญ่ ปัญหาและข้อเสนอแนะทั่วไปของประชาชนกลุ่มตัวอย่างต่อการดำเนินการด้านโครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลนครหาดใหญ่มีรายละเอียดดังนี้ คือ ควรปรับปรุงก่อสร้างทางเท้าให้ทั่วถึงและเพียงพอต่อการใช้บริการของประชาชน และควรจัดระเบียบทางเท้าเพื่อให้เป็นทางสัญจรไปมาได้สะดวกแก่ผู้สัญจร ควรปรับปรุงซ่อมแซมถนนและทางเท้าที่ชำรุดให้ใช้งานได้ดีทั่วถึง และใช้เวลาให้เหมาะสมกับการปรับปรุงซ่อมแซมเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในการจราจร ควรเอาใจใส่ในการเก็บขยะในคุระบายน้ำอย่างสม่ำเสมอเพื่อป้องกันขยะอุดตัน ขยายคุระบายน้ำเพื่อให้ทันในสถานะฉุกเฉินในการระบายน้ำ และจัดอบรมประชาชนในชุมชนให้มีความรู้ควรดำเนินการแก้ไขเครื่องหมายจราจรและสัญญาณไฟจราจรที่ไม่ชัดเจน และเพิ่มตามจุดต่าง ๆ ที่เหมาะสม ควรดำเนินการติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะเพิ่มเติมในจุดที่ล่อแหลมต่อการเกิดอุบัติเหตุและอาชญากรรม และจัดการตรวจตาแก้ไขอย่างรวดเร็วเมื่อเกิดเหตุชำรุด

พุทธพงษ์ ผางจันทร์ดา (2553, น. 84-85) ศึกษาเรื่อง ความต้องการของประชาชนในการพัฒนาตำบล ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว อำเภอบ้านฝาง จังหวัดขอนแก่น ผลการศึกษาพบว่า ในภาพรวมประชาชนมีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงลำดับมากที่สุด 3 ลำดับแรกดังนี้ ด้านการพัฒนาเมืองและชุมชนน่าอยู่ โดยประชาชนมีความต้องการให้มีการดำเนินโครงการก่อสร้างซ่อมแซมระบบประปาให้มีสภาพใช้งานได้ดีและมีมาตรฐาน ด้านการแก้ไขปัญหาคความยากจน โดยประชาชนมีความต้องการจัดตั้งงบประมาณในการช่วยเหลือปรับปรุงซ่อมแซมบ้านพักอาศัยให้แก่ผู้ยากไร้และผู้ประสบภัยพิบัติในพื้นที่ และด้านการพัฒนาทุนมนุษย์ และสังคมที่มีคุณภาพ โดยประชาชนมีความต้องการให้จัดตั้งงบประมาณในการสนับสนุนสวัสดิการสงเคราะห์ช่วยเหลือคนชราคนพิการ และผู้ด้อยโอกาสในชุมชน

สามารถ ยิ่งกำแหง (2553, น. 58) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของชาวบ้านหินหล่อง ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลตะเคียน อำเภอคำนูนทอง จังหวัดนครราชสีมา ผลการศึกษา พบว่า ประชาชนต้องการให้มีการปรับปรุงงานด้านสาธารณะ 3 อย่างมากที่สุดคือ ถนนลักษณะเป็นคอนกรีต ประปาลักษณะเป็นถังเก็บน้ำ ประปาทรงบอล ขยายเขตประปา ไฟฟ้าลักษณะเป็นการ ติดตั้งโคมไฟฟ้าแสงสว่าง

สุภาวดี จันทะเสน (2553, น. 44) ศึกษาเรื่อง ระดับความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตชุมชนองค์การบริหารส่วนตำบลนาอุดม อำเภอโพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการศึกษาพบว่า โดยภาพรวมความคาดหวังอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ การพัฒนาด้านคมนาคมและการพัฒนาด้านการประปา ในด้านการคมนาคม ควรปรับสภาพถนนให้เป็นคอนกรีต และเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมใน

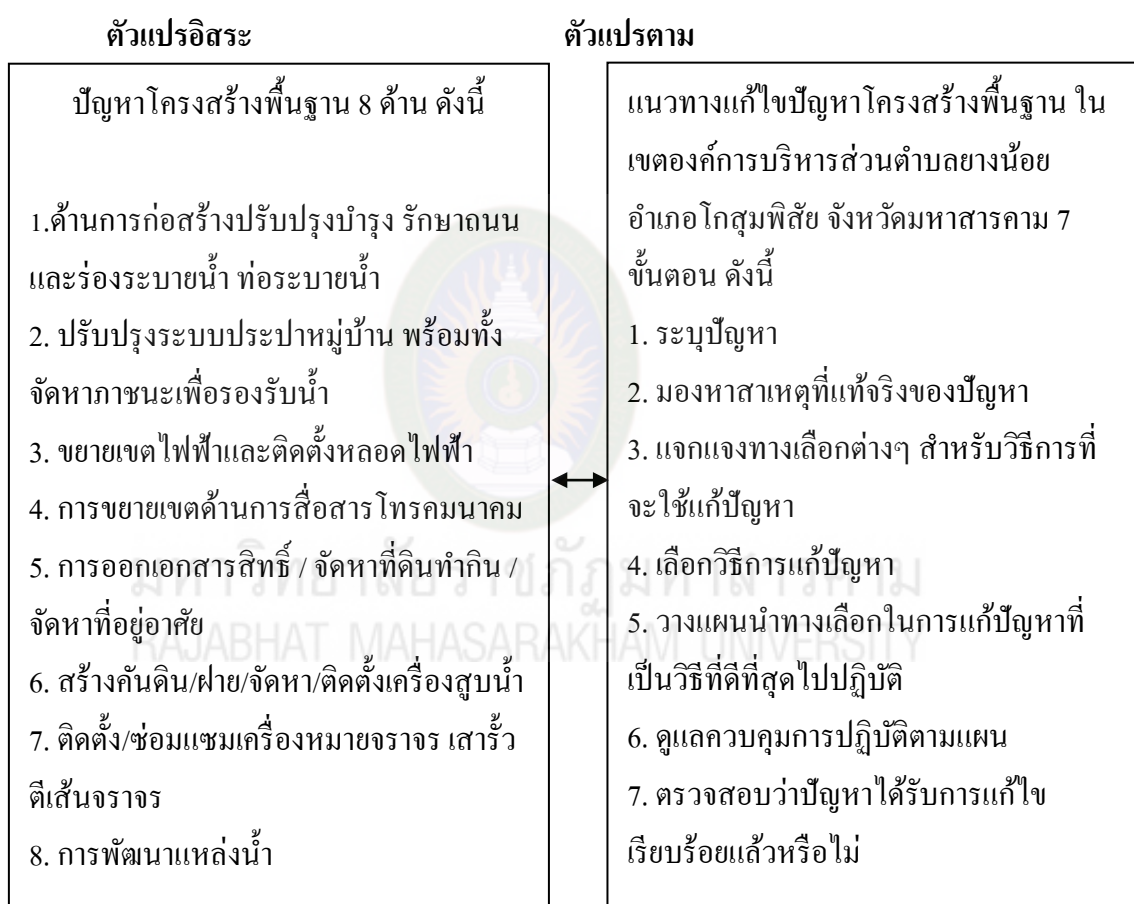
การแก้ไขปัญหามหาจร และถนนบางแห่งคับแคบควรมีการขยายผิวจราจรให้กว้างขึ้น ส่วนด้านการประปา ควรมีการปรับปรุงคุณภาพน้ำให้สะอาดเหมาะสมต่อการใช้ประโยชน์เพื่อการอุปโภคและบริโภค ควรมีการปรับปรุงให้สามารถใช้น้ำได้ตลอดเวลาและหากระบบประปาชำรุดเสียหาย ควรมีเจ้าหน้าที่เข้าดำเนินการซ่อมแซมให้ทันท่วงที

ศราวุธ แสงแสน (2554, น. 102) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลนาหนึ่ง อำเภอโพธิ์พิสัย จังหวัดหนองคาย ผลการศึกษา พบว่า มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการใช้ประโยชน์ที่ดิน ด้านระบบไฟฟ้า ด้านการคมนาคมขนส่ง ด้านระบบระบายน้ำ และด้านแหล่งน้ำเพื่ออุปโภค/บริโภค ตามลำดับ ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนพบว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งห้าด้าน

2.9 กรอบแนวคิดในการศึกษา

กรอบแนวคิดในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับปัญหา โครงสร้างพื้นฐาน ยุทธศาสตร์ต่างๆ และแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี พ.ศ.2561-2564 ขององค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม และแนวทางแก้ไขปัญหาของ McNamara (1999) ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดในการศึกษา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐานในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม มีวิธีดำเนินการศึกษาดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร (Population) คือ ประชาชนผู้มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ซึ่งเป็นบุคคลผู้มีสิทธิ์เลือกตั้ง ในเขตตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 5,090 คน (แผนพัฒนาท้องถิ่น 4 ปี พ.ศ. 2561-2564)

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample) คือ ประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อยที่เป็นส่วนหนึ่งของประชากร จำนวน 371 คน ที่ได้มาจากการคำนวณตามสูตรของยามาเน่ (Taro Yamane) บุญชม ศรีสะอาด (2543, น. 100) ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2} \quad (3-1)$$

N = ขนาดของประชากรทั้งหมด

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

e = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ระดับ .05

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า } n &= \frac{5,090}{1 + 5,090 \times (0.05)^2} \\ &= \frac{5,090}{1 + 12.73} \\ &= 37072 \approx 371 \text{ ดังนั้น ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 371 คน} \end{aligned}$$

3.1.3 การสุ่มตัวอย่าง (Sampling) ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างตามลำดับ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sample) ผู้วิจัยดำเนินการแบ่งประชากรออกเป็น 14 หมู่บ้าน และทำการเทียบสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างแต่ละหมู่บ้าน โดยแสดงการเทียบสัดส่วนจำนวนขนาดกลุ่มตัวอย่างในแต่ละหมู่บ้าน ดังนี้

$$\text{ขนาดกลุ่มตัวอย่าง} = \frac{\text{ขนาดกลุ่มตัวอย่าง} \times \text{จำนวนประชากรแต่ละหมู่บ้าน}}{\text{จำนวนประชากรทั้งหมด}}$$

$$\begin{aligned} \text{ตัวอย่างเช่น ขนาดกลุ่มตัวอย่าง บ้านยางน้อย หมู่ 1} \\ &= \frac{371 \times 600}{5,090} = 44 \end{aligned}$$

จากการคำนวณสัดส่วนขนาดตัวอย่าง บ้านยางน้อย หมู่ 1 ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 44 คน ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนประชากร		รวม	กลุ่มตัวอย่าง
	ชาย	หญิง		
บ้านยางน้อย หมู่ 1	274	326	600	44
บ้านยางน้อย หมู่ 2	173	215	388	28
บ้านยางใหญ่ หมู่ 3	139	176	315	23
บ้านยางเหนือ หมู่ 4	273	269	542	40
บ้านยางใหญ่ หมู่ 5	253	286	539	39
บ้านผักนอก หมู่ 6	145	151	296	22

(ต่อ)

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนประชากร		รวม	กลุ่มตัวอย่าง
	ชาย	หญิง		
บ้านโนนนกหอ หมู่ 7	233	238	471	34
บ้านคอนสุริยศ หมู่ 8	135	140	275	20
บ้านโนนสุวรรณ หมู่ 9	118	104	222	16
บ้านป่าเป้า หมู่ 10	187	187	374	27
บ้านผักหนอกหมู่ 11	149	165	314	23
บ้านหัวช้าง หมู่ 12	161	176	337	25
บ้านผักหนอก หมู่ 13	102	105	207	15
บ้านยางน้อยหมู่ 14	104	106	210	15
รวม	2,446	2,644	5,090	371

ขั้นตอนที่ 2 ผู้วิจัยทำการสุ่มจากบ้านเลขที่จากทะเบียนครัวเรือนของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม จนครบตามจำนวนสัดส่วนของแต่ละหมู่บ้านตามตารางที่ 1

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

3.2.1 ลักษณะของเครื่องมือ

การศึกษานี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้ศึกษาได้ใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่สร้างขึ้นจากการศึกษา แนวคิด ทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยข้อคำถามได้ครอบคลุมถึงวัตถุประสงค์ในการศึกษา โดยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นลักษณะคำถามมีคำตอบให้เลือกตอบ (Check Lists) ประกอบด้วย เพศ อายุ และอาชีพ

ตอนที่ 2 เป็นคำถามปลายปิด (Close-ended Questionnaire) เกี่ยวกับระดับปัญหาโครงสร้างพื้นฐานในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของ Likert ซึ่งมี 5 ระดับ คือ 5 = มีปัญหาโครงสร้างพื้นฐานอยู่ในระดับมากที่สุด , 4 = มีปัญหาโครงสร้างพื้นฐานอยู่ในระดับมาก , 3 = มี

ปัญหาโครงสร้างพื้นฐานอยู่ในระดับปานกลาง , 2 = มีปัญหาโครงสร้างพื้นฐานอยู่ในระดับน้อย และ 1 = มีปัญหาโครงสร้างพื้นฐานอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 40 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นคำถามปลายปิด เกี่ยวกับระดับแนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของ Likert ซึ่งมี 5 ระดับ คือ 5 = แนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐานอยู่ในระดับมากที่สุด , 4 = แนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐานอยู่ในระดับมาก , 3 = แนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐานอยู่ในระดับปานกลาง , 2 = แนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐานอยู่ในระดับน้อย และ 1 = แนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐานอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 25 ข้อ

ตอนที่ 4 เป็นคำถามปลายเปิด (Open -ended Questionnaire) เกี่ยวกับข้อเสนอแนะของประชากร ต่อปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐานในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

3.2.2 การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

การวิจัยเรื่อง ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.2.2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3.2.2.2 ดำเนินการสร้างแบบสอบถามตามกรอบแนวคิดการวิจัย กำหนดขอบเขตคำถามให้ครอบคลุมกรอบแนวคิดและความมุ่งหมายของการวิจัย แล้วนำมาเป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถามทั้งชนิดปลายปิดและปลายเปิด

3.2.2.3 นำร่างแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษา ตรวจสอบแก้ไข ปรับปรุง เพื่อความเหมาะสมและถูกต้องของแบบสอบถาม

3.3 การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

3.3.1 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญให้พิจารณา และทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาและภาษา โดยพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม (Index of Item-Objective Congruence หรือ IOC) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2539, น. 249) ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
 -1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

แล้วนำผลคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC ตามสูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N} \quad (3-2)$$

IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์

$\sum R$ แทน ผลรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

เลือกข้อคำถามที่ค่า IOC อยู่ในเกณฑ์ 0.66– 1.0 ใช้เป็นข้อคำถามในแบบสอบถามกรณีข้อคำถามใดไม่ผ่านค่า IOC ผู้วิจัยจะดำเนินการปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญหาค่า IOC ใหม่ หรือ หากเป็นข้อคำถามที่ไม่กระทบต่อวัตถุประสงค์ผู้วิจัยจะดำเนินการตัดข้อนั้นๆ

ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่

1. นางสาวภัทรพร จำเริญ วุฒิการศึกษา รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐประศาสนศาสตร์) มหาวิทยาลัยมหิดล เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา
2. นางสาวหนึ่งฤทัย มะลาไว้วัย วุฒิการศึกษา ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การศึกษาศาสตร์) ตำแหน่ง ครูชำนาญการ โรงเรียนโคกล่ามวิทยา อำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านวัดผลประเมินผล
3. นายพูลสิทธิ์ สิงห์พันธ์ วุฒิการศึกษา ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา) รองผู้อำนวยการโรงเรียนทรายทอง จังหวัดร้อยเอ็ด เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา

3.3.2 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นและได้ทำการปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้ว ไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha-Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) โดยรวมได้ .84

3.3.3 จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์แล้วนำไปใช้เก็บข้อมูล

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาเป็นผู้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง และตั้งผู้ช่วยศึกษาที่ช่วยศึกษาโดยดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.4.1 ขออนหนังสือรับรองและแนะนำตัวผู้วิจัยจากคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ถึงองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการขอเข้าเก็บข้อมูล

3.4.2 ผู้ศึกษาแต่งตั้งผู้ช่วยผู้วิจัย จำนวน 5 คน เพื่อแจกและเก็บรวบรวมแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยเป็นผู้ชี้แจงขั้นตอนและวิธีการในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4.3 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล จนครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 371 คน

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องมือคอมพิวเตอร์ในการประมวลผลข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ดำเนินการดังนี้

3.5.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม

3.5.2 นำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์แล้วลงรหัสตามแบบการลงรหัส (Coding Form) ผู้วิจัยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปวิเคราะห์ข้อมูล โดยเฉพาะในส่วนของแบบสอบถามที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) กำหนดให้คะแนนของการตอบแบบสอบถาม ดังนี้

5	คะแนน	หมายถึง	มากที่สุด
4	คะแนน	หมายถึง	มาก
3	คะแนน	หมายถึง	ปานกลาง
2	คะแนน	หมายถึง	น้อย
1	คะแนน	หมายถึง	น้อยที่สุด

3.5.3 การวิเคราะห์ระดับปัญหาในแบบสอบถามตอนที่ 2 และระดับแนวทางแก้ไขปัญหาในแบบสอบถามตอนที่ 3 ซึ่งเป็นคำถามปลายปิดแบบลงคะแนน ผู้วิจัยแบบสอบถามที่ลงคะแนนเรียบร้อยแล้วนำไปประมวลผลข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ และนำคะแนนไปหาค่าเฉลี่ย แล้วกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, น. 121)

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง ระดับปัญหา/แนวทางแก้ไขปัญหามากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง ระดับปัญหา/แนวทางแก้ไขปัญหามาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง ระดับปัญหา/แนวทางแก้ไขปัญหাপานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง ระดับปัญหา/แนวทางแก้ไขปัญหาน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง ระดับปัญหา/แนวทางแก้ไขปัญหาน้อยที่สุด

ส่วนเกณฑ์การบอกระดับหรือขนาดของความสัมพันธ์ จะใช้ตัวเลขของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ หากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าเข้าใกล้ -1 หรือ 1 แสดงถึงการมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง แต่หากมีค่าเข้าใกล้ 0 แสดงถึงการมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย หรือ ไม่มีเลย ดังนี้ (Walter, 1971, p. 121) ดังนี้

ตารางที่ 3.2

ค่าระดับของความสัมพันธ์

ค่า r	ระดับของความสัมพันธ์
.91 - 1.00	มีความสัมพันธ์กันสูงมาก
.71 - .90	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
.51 - .70	มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง
.31 - .50	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ
.00 - .30	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำมาก

3.5.4 ในกรณีแบบสอบถามตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ เป็นคำถามแบบปลายเปิด ผู้ศึกษานำข้อมูลทั้งหมดมาจัดให้เป็นระเบียบหมวดหมู่ โดยการจัดกลุ่มข้อความหรือประโยค (Grouping) ที่มีลักษณะ หรือความหมายเดียวกันหรือใกล้เคียงกัน และแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) และพรรณนาความ

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำหลักสถิติมาประกอบการวิเคราะห์แบบสอบถาม ดังนี้

3.6.1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยใช้สถิติการแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

3.6.2 การวิเคราะห์ระดับปัญหาและระดับแนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ผู้วิจัยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3.6.3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหากับแนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ผู้วิจัยใช้สถิติการหาความสัมพันธ์ ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation)

3.6.4 การวิเคราะห์ข้อเสนอแนะต่อปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ผู้วิจัยใช้วิธีการแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) และพรรณนาความ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยศึกษางานวิจัยเรื่องปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคามมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาระดับปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม 2) เพื่อศึกษาระดับแนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหากับแนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม 4) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม โดยมีผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาตามขั้นตอน ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	หมายถึง	จำนวนคน
\bar{x}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	หมายถึง	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
R_{xy}	หมายถึง	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
X	หมายถึง	ปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม
X_1	หมายถึง	ด้านการก่อสร้างปรับปรุงบำรุง รักษาถนนและร่องระบายน้ำ ท่อระบายน้ำ
X_2	หมายถึง	ปรับปรุงระบบประปาหมู่บ้าน พร้อมทั้งจัดหาภาชนะเพื่อรองรับน้ำ
X_3	หมายถึง	ขยายเขตไฟฟ้าและติดตั้งหลอดไฟฟ้า
X_4	หมายถึง	การขยายเขตด้านการสื่อสาร โทรคมนาคม
X_5	หมายถึง	การออกเอกสารสิทธิ์ / จัดหาที่ดินทำกิน / จัดหาที่อยู่อาศัย

X_6	หมายถึง	สร้างคันดิน/ฝาย/จัดหา/ติดตั้งเครื่องสูบน้ำ
X_7	หมายถึง	ติดตั้ง/ซ่อมแซมเครื่องหมายจราจร เสาร์ว ดีเส้นจราจร
X_8	หมายถึง	การพัฒนาแหล่งน้ำ
$X_{รวม}$	หมายถึง	โดยรวมของปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ยางน้อย อำเภอ โกลสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม
Y	หมายถึง	แนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ยางน้อย อำเภอ โกลสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม
Y_1	หมายถึง	ระบุปัญหา
Y_2	หมายถึง	มองหาสาเหตุที่แท้จริงของปัญหา
Y_3	หมายถึง	แจกแจงทางเลือกต่างๆ สำหรับวิธีการที่จะใช้แก้ปัญหา
Y_4	หมายถึง	เลือกวิธีการแก้ปัญหา
Y_5	หมายถึง	วางแผนนำทางเลือกในการแก้ปัญหาที่เป็นวิธีที่ดีที่สุดไปปฏิบัติ
Y_6	หมายถึง	ดูแลควบคุมการปฏิบัติตามแผน
Y_7	หมายถึง	ตรวจสอบว่าปัญหาได้รับการแก้ไขเรียบร้อยแล้วหรือไม่
$Y_{รวม}$	หมายถึง	โดยรวมของแนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอ โกลสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

4.2 ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัย จึงได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ระดับปัญหาและระดับแนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอ โกลสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคามประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ และอาชีพ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับปัญหาโครงสร้างพื้นฐานในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอ โกลสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม 8 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการก่อสร้างปรับปรุงบำรุง รักษาถนนและร่องระบายน้ำ ท่อระบายน้ำ 2) ปรับปรุงระบบประปาหมู่บ้าน พร้อมทั้งจัดหาภาชนะเพื่อรองรับน้ำ 3) ขยายเขตไฟฟ้าและติดตั้งหลอดไฟฟ้า 4) การขยายเขตด้านการสื่อสาร

โทรคมนาคม 5) การออกเอกสารสิทธิ์ / จัดหาที่ดินทำกิน / จัดหาที่อยู่อาศัย 6) สร้างคันดิน/ฝาย/จัดหา/ติดตั้งเครื่องสูบน้ำ 7) ติดตั้ง/ซ่อมแซมเครื่องหมายจราจร เสารั้ว ติเส้นจราจร 8) การพัฒนาแหล่งน้ำ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับแนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน 7 ด้าน ได้แก่ 1) ระบุปัญหา 2) มองหาสาเหตุที่แท้จริงของปัญหา 3) แจกแจงทางเลือกต่างๆ สำหรับวิธีการที่จะใช้แก้ปัญหา 4) เลือกวิธีการแก้ปัญหา 5) วางแผนนำทางเลือกในการแก้ปัญหาที่เป็นวิธีที่ดีที่สุดไปปฏิบัติ 6) ดูแลควบคุมการปฏิบัติตามแผน 7) ตรวจสอบว่าปัญหาได้รับการแก้ไขเรียบร้อยแล้วหรือไม่

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหากับแนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม โดยเป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ระดับปัญหาและระดับแนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

	ตัวแปร	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เพศ			
	1. ชาย	164	44.20
	2. หญิง	207	55.80
	รวม	371	100.00
อายุ			
	1. อายุ 18 – 35 ปี	123	33.20
	2. อายุ 36-50 ปี	128	34.50
	3. อายุ 51 – 60 ปี	79	21.30

(ต่อ)

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน(คน)	ร้อยละ
4. อายุ 61 ปีขึ้นไป	41	11.10
รวม	371	100.00
อาชีพ		
1. เกษตรกร	134	36.10
2. ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	96	25.90
3. รับราชการ	29	7.80
4. พนักงานบริษัท	45	12.10
5. นักเรียน/นักศึกษา	52	14.00
6. อื่นๆ	15	4.00
รวม	371	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 55.80 เป็นเพศชาย 164 คน คิดเป็นร้อยละ 44.20 ส่วนใหญ่อายุ 31-50 ปี จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 34.50 รองลงมาคืออายุ 18-35 ปี จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 33.20 มีอายุ 51-60 ปี จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 21.30 และอายุ 61 ปีขึ้นไป จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 11.10 ส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกร จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 36.10 รองลงมาคืออาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 25.90 มีอาชีพเป็นนักเรียน/นักศึกษา จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 14.00 มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัท จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 12.10 มีอาชีพรับราชการ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.80 และมีอาชีพอื่นๆ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์วิเคราะห์ระดับปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอ โกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

ตารางที่ 4.2

ระดับปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน

ปัญหาโครงสร้างพื้นฐานในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม	\bar{x}	S.D.	แปลผล
1. ด้านการก่อสร้างปรับปรุงบำรุง รักษาถนนและร่องระบายน้ำ ท่อระบายน้ำ	4.03	0.46	มาก
2. ปรับปรุงระบบประปาหมู่บ้าน พร้อมทั้งจัดหาภาชนะเพื่อรองรับน้ำ	3.95	0.48	มาก
3. ขยายเขตไฟฟ้าและติดตั้งหลอดไฟฟ้า	3.77	0.50	มาก
4. การขยายเขตด้านการสื่อสารโทรคมนาคม	3.90	0.54	มาก
5. การออกเอกสารสิทธิ์ / จัดหาที่ดินทำกิน / จัดหาที่อยู่อาศัย	3.98	0.48	มาก
6. สร้างคันดิน/ฝาย/จัดหา/ติดตั้งเครื่องสูบน้ำ	3.84	0.45	มาก
7. ติดตั้ง/ซ่อมแซมเครื่องหมายจราจร เสาร์ว ติเส้นจราจร	3.80	0.47	มาก
8. การพัฒนาแหล่งน้ำ	3.79	0.52	มาก
รวม	3.88	0.19	มาก

จากตารางที่ 4.2 พบว่าระดับปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.88$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุดทั้งหมด จำนวน 8 ด้าน เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือด้านการก่อสร้างปรับปรุงบำรุง รักษาถนนและร่องระบายน้ำ ท่อระบายน้ำ ($\bar{x} = 4.03$) รองลงมาคือ การออกเอกสารสิทธิ์ / จัดหาที่ดินทำกิน / จัดหาที่อยู่อาศัย ($\bar{x} = 3.98$) ปรับปรุงระบบประปาหมู่บ้าน พร้อมทั้งจัดหาภาชนะเพื่อรองรับน้ำ ($\bar{x} = 3.95$) การขยายเขตด้านการสื่อสารโทรคมนาคม ($\bar{x} = 3.90$) สร้างคันดิน/ฝาย/จัดหา/ติดตั้งเครื่องสูบน้ำ ($\bar{x} = 3.84$) ติดตั้ง/ซ่อมแซมเครื่องหมายจราจร เสาร์ว ติเส้นจราจร ($\bar{x} = 3.80$) การพัฒนาแหล่งน้ำ ($\bar{x} = 3.79$) และขยายเขตไฟฟ้าและติดตั้งหลอดไฟฟ้า ($\bar{x} = 3.77$)

ตารางที่ 4.3

ระดับปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ด้านที่ 1 การก่อสร้างปรับปรุงบำรุง รักษาถนนและร่องระบายน้ำ ท่อระบายน้ำโดยจำแนกเป็นรายชื่อ

ด้านที่ 1 การก่อสร้างปรับปรุงบำรุง รักษาถนนและร่องระบายน้ำ ท่อระบายน้ำ	\bar{x}	S.D.	แปลผล
1. ถนนในการสัญจรไปมา ไม่ได้รับการดูแลและซ่อมแซมอย่างสม่ำเสมอ	3.96	1.03	มาก
2. ถนนมีความชำรุด และไม่ได้มาตรฐาน	4.07	0.99	มาก
3. ไม่มีการเตรียมความพร้อมในการซ่อมแซม เมื่อท่อระบายน้ำและถนนเกิดเหตุชำรุด	3.77	1.14	มาก
4. ท่อระบายน้ำ หรือร่องระบายน้ำไม่เพียงพอต่อการรองรับน้ำ	4.23	0.81	มาก
5. ระบบในการระบายน้ำไม่มีคุณภาพ ทำให้เกิดน้ำท่วมขัง	4.11	0.96	มาก
รวม	4.03	0.46	มาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่าระดับปัญหาโครงสร้างพื้นฐานด้านที่ 1 การก่อสร้างปรับปรุงบำรุง รักษาถนนและร่องระบายน้ำ ท่อระบายน้ำ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.03$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุดทั้งหมด จำนวน 5 ข้อ เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ท่อระบายน้ำ หรือร่องระบายน้ำไม่เพียงพอต่อการรองรับน้ำ ($\bar{x} = 4.23$) รองลงมาคือระบบในการระบายน้ำไม่มีคุณภาพทำให้เกิดน้ำท่วมขัง ($\bar{x} = 4.11$) ถนนมีความชำรุด และไม่ได้มาตรฐาน ($\bar{x} = 4.07$) ถนนในการสัญจรไปมา ไม่ได้รับการดูแลและซ่อมแซมอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{x} = 3.96$) และไม่มีการเตรียมความพร้อมในการซ่อมแซม เมื่อท่อระบายน้ำและถนนเกิดเหตุชำรุด ($\bar{x} = 3.77$)

ตารางที่ 4.4

ระดับปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ด้านที่ 2 การปรับปรุงระบบประปาหมู่บ้าน พร้อมทั้งจัดหาภาชนะเพื่อรองรับน้ำ โดยจำแนกเป็นรายชื่อ

ด้านที่ 2 การปรับปรุงระบบประปาหมู่บ้าน พร้อมทั้งจัดหาภาชนะเพื่อรองรับน้ำ	\bar{x}	S.D.	แปลผล
1. แหล่งกักเก็บน้ำไม่เพียงพอ และไม่มีประสิทธิภาพ	3.85	1.08	มาก
2. ไม่มีการตรวจสอบดูแลทางระบายน้ำให้สามารถใช้งานได้ดียู่เสมอ	4.07	0.94	มาก
3. น้ำประปาไม่มีสะอาด และไม่มีคุณภาพ	4.03	0.98	มาก
4. น้ำประปาไม่เพียงพอต่อการใช้ในชีวิตประจำวัน	3.87	1.10	มาก
5. การขยายเขตระบบน้ำประปาไม่เหมาะสม	3.96	1.02	มาก
รวม	3.95	0.48	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่าระดับปัญหาโครงสร้างพื้นฐานด้านที่ 2 การปรับปรุงระบบประปาหมู่บ้าน พร้อมทั้งจัดหาภาชนะเพื่อรองรับน้ำ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.95$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุดทั้งหมด จำนวน 5 ข้อ เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ไม่มีการตรวจสอบดูแลทางระบายน้ำให้สามารถใช้งานได้ดียู่เสมอ ($\bar{x} = 4.07$) รองลงมาคือน้ำประปาไม่มีสะอาด และไม่มีคุณภาพ ($\bar{x} = 4.03$) การขยายเขตระบบน้ำประปาไม่เหมาะสม ($\bar{x} = 3.96$) น้ำประปาไม่เพียงพอต่อการใช้ในชีวิตประจำวัน ($\bar{x} = 3.87$) และแหล่งกักเก็บน้ำไม่เพียงพอ และไม่มีประสิทธิภาพ ($\bar{x} = 3.85$)

ตารางที่ 4.5

ระดับปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ด้านที่ 3 การขยายเขตไฟฟ้าและติดตั้งหลอดไฟฟ้า โดยจำแนกเป็นรายชื่อ

ด้านที่ 3 การขยายเขตไฟฟ้าและติดตั้งหลอดไฟฟ้า	\bar{x}	S.D.	แปลผล
1. ระบบไฟฟ้าไม่เพียงพอต่อการใช้งาน	3.98	0.99	มาก
2. การขยายเขตระบบไฟฟ้าไม่เหมาะสม	3.92	1.03	มาก
3. ระบบไฟฟ้าไม่มีความปลอดภัย	3.10	1.32	ปานกลาง
4. ไม่มีการเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติงานด้านระบบไฟฟ้า	3.84	1.09	มาก
5. ไม่มีการตรวจสอบดูแลไฟฟ้าสาธารณะ อย่างสม่ำเสมอ	4.02	1.01	มาก
รวม	3.77	0.50	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่าระดับปัญหาโครงสร้างพื้นฐานด้านที่ 3 การขยายเขตไฟฟ้าและติดตั้งหลอดไฟฟ้าในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.77$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก จำนวน 4 ข้อ เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ไม่มีการตรวจสอบดูแลไฟฟ้าสาธารณะ อย่างสม่ำเสมอ ($\bar{x} = 4.02$) รองลงมาคือระบบไฟฟ้าไม่เพียงพอต่อการใช้งาน ($\bar{x} = 3.98$) การขยายเขตระบบไฟฟ้าไม่เหมาะสม ($\bar{x} = 3.92$) และไม่มีการเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติงานด้านระบบไฟฟ้า ($\bar{x} = 3.84$) มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 1 ข้อ คือ ระบบไฟฟ้าไม่มีความปลอดภัย ($\bar{x} = 3.10$)

ตารางที่ 4.6

ระดับปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ด้านที่ 4 การขยายเขตด้านการสื่อสารโทรคมนาคม โดยจำแนกเป็นรายข้อ

ด้านที่ 4 การขยายเขตด้านการสื่อสารโทรคมนาคม	\bar{x}	S.D.	แปลผล
1. สัญญาณเครือข่ายอินเทอร์เน็ตไม่ทั่วถึง	4.16	0.92	มาก
2. ระบบการสื่อสารโทรคมนาคม ไม่มีเสถียรภาพ	3.41	1.40	ปานกลาง
3. ขาดเจ้าหน้าที่ดูแลระบบการสื่อสารโทรคมนาคม อย่างชัดเจน	3.98	1.08	มาก
4. ไม่มีการตรวจสอบดูแลด้านการสื่อสารโทรคมนาคมอย่างสม่ำเสมอ	4.06	0.96	มาก
5. การขยายเขตด้านการสื่อสารโทรคมนาคม ไม่มีความเหมาะสมเท่าที่ควร	3.89	1.07	มาก
รวม	3.90	0.54	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่าระดับปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการขยายเขตด้านที่ 4 การสื่อสารโทรคมนาคมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.90$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก จำนวน 4 ข้อ เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือสัญญาณเครือข่ายอินเทอร์เน็ตไม่ทั่วถึง ($\bar{x} = 4.16$) รองลงมาคือ ไม่มีการตรวจสอบดูแลด้านการสื่อสารโทรคมนาคมอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{x} = 4.06$) ขาดเจ้าหน้าที่ดูแลระบบการสื่อสารโทรคมนาคม อย่างชัดเจน ($\bar{x} = 3.98$) และการขยายเขตด้านการสื่อสารโทรคมนาคม ไม่มีความเหมาะสมเท่าที่ควร ($\bar{x} = 3.89$) มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 1 ข้อ คือ ระบบการสื่อสารโทรคมนาคม ไม่มีเสถียรภาพ ($\bar{x} = 3.41$)

ตารางที่ 4.7

ระดับปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอ โกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ด้านที่ 5 การออกเอกสารสิทธิ์/จัดหาที่ดินทำกิน/จัดหาที่อยู่อาศัย โดยจำแนกเป็นรายชื่อ

ด้านที่ 5 การออกเอกสารสิทธิ์ / จัดหาที่ดินทำกิน / จัดหาที่อยู่อาศัย	\bar{x}	S.D.	แปลผล
1. ที่ดินในการประกอบเกษตรกรรมไม่เพียงพอ	3.96	1.01	มาก
2. ที่อยู่อาศัยไม่เป็นหลักแหล่ง	4.06	0.89	มาก
3. ที่อยู่อาศัยไม่มีความปลอดภัย	4.02	0.91	มาก
4. ไม่มีการตรวจสอบดูแลอย่างสม่ำเสมอ	3.93	1.01	มาก
5. ขาดความรู้ในด้านเอกสารสิทธิ์ที่ดิน	3.95	0.98	มาก
รวม	3.98	0.48	มาก

จากตารางที่ 4.7 พบว่าระดับปัญหาโครงสร้างพื้นฐานด้านที่ 5 การออกเอกสารสิทธิ์ / จัดหาที่ดินทำกิน / จัดหาที่อยู่อาศัย ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอ โกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.98$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุดทั้งหมด จำนวน 5 ข้อ เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือที่อยู่อาศัยไม่เป็นหลักแหล่ง ($\bar{x} = 4.06$) รองลงมาคือที่อยู่อาศัยไม่มีความปลอดภัย ($\bar{x} = 4.02$) ที่ดินในการประกอบเกษตรกรรมไม่เพียงพอ ($\bar{x} = 3.96$) ขาดความรู้ในด้านเอกสารสิทธิ์ที่ดิน ($\bar{x} = 3.95$) และไม่มีการตรวจสอบดูแลอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{x} = 3.93$)

ตารางที่ 4.8

ระดับปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอ โกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ด้านที่ 6 การสร้างคันดิน/ฝาย/จัดหา/ติดตั้งเครื่องสูบน้ำ โดยจำแนกเป็นรายชื่อ

ด้านที่ 6 การสร้างคันดิน/ฝาย/จัดหา/ติดตั้งเครื่องสูบน้ำ	\bar{x}	S.D.	แปลผล
1. ไม่มีแหล่งกักเก็บน้ำที่เหมาะสม	3.87	1.03	มาก
2. ฝายภายในชุมชน ไม่เพียงพอต่อปริมาณน้ำ	3.88	1.03	มาก
3. เครื่องสูบน้ำไม่เพียงพอต่อการใช้งาน	3.27	1.30	ปานกลาง
4. ไม่มีการตรวจสอบดูแล และซ่อมแซมอย่างสม่ำเสมอ	4.06	0.90	มาก
5. การสร้างคันดินไม่มีความเหมาะสม	4.12	0.84	มาก
รวม	3.84	0.45	มาก

จากตารางที่ 4.8 พบว่าระดับปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านที่ 6 การสร้างคันดิน/ฝาย/จัดหา/ติดตั้งเครื่องสูบน้ำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.84$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากจำนวน 4 ข้อ เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือการสร้างคันดินไม่มีความเหมาะสม ($\bar{x} = 4.12$) รองลงมา คือไม่มีการตรวจสอบดูแล และซ่อมแซมอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{x} = 4.06$) ฝายภายในชุมชน ไม่เพียงพอต่อปริมาณน้ำ ($\bar{x} = 3.88$) และไม่มีแหล่งกักเก็บน้ำที่เหมาะสม ($\bar{x} = 3.87$) มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 1 ข้อ คือ เครื่องสูบน้ำไม่เพียงพอต่อการใช้งาน ($\bar{x} = 3.27$)

ตารางที่ 4.9

ระดับปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ด้านที่ 7 การติดตั้ง/ซ่อมแซมเครื่องหมายจราจร เสาร์วี ดีเส้นจราจร โดยจำแนกเป็นรายข้อ

ด้านที่ 7 การติดตั้ง/ซ่อมแซมเครื่องหมายจราจร เสาร์วี ดีเส้นจราจร	\bar{x}	S.D.	แปลผล
1. กระจกโค้งตามทางแยกไม่เพียงพอ	4.08	0.84	มาก
2. ป้ายจราจรไม่มีความชัดเจน	3.82	1.08	มาก
3. ป้ายจราจรไม่ทั่วถึงทุกเส้นทาง	3.71	1.13	มาก
4. เส้นจราจรบนถนน ไม่มีความชัดเจน	3.91	1.02	มาก
5. ไม่มีการตรวจสอบดูแล และซ่อมแซมอย่างสม่ำเสมอ	3.46	1.21	ปานกลาง
รวม	3.80	0.47	มาก

จากตารางที่ 4.9 พบว่าระดับปัญหาโครงสร้างพื้นฐานด้านที่ 7 การติดตั้ง/ซ่อมแซมเครื่องหมายจราจร เสาร์วี ดีเส้นจราจรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.80$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก จำนวน 4 ข้อ เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือกระจกโค้งตามทางแยกไม่เพียงพอ ($\bar{x} = 4.08$) รองลงมาคือเส้นจราจรบนถนน ไม่มีความชัดเจน ($\bar{x} = 3.91$) ป้ายจราจรไม่มีความชัดเจน ($\bar{x} = 3.82$) และป้ายจราจรไม่ทั่วถึงทุกเส้นทาง ($\bar{x} = 3.71$) มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 1 ข้อ คือ ไม่มีการตรวจสอบดูแล และซ่อมแซมอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{x} = 3.46$)

ตารางที่ 4.10

ระดับปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ด้านที่ 8 การพัฒนาแหล่งน้ำ โดยจำแนกเป็นรายชื่อ

ด้านที่ 8 การพัฒนาแหล่งน้ำ	\bar{x}	S.D.	แปลผล
1. แหล่งน้ำไม่สะอาด	3.48	1.16	ปานกลาง
2. ถนนรอบแหล่งน้ำไม่ปลอดภัยต่อการสัญจร	3.82	1.04	มาก
3. ภูมิทัศน์โดยรอบแหล่งน้ำเสื่อมโทรม	3.80	1.09	มาก
4. ไม่มีการตรวจสอบและดูแลอย่างสม่ำเสมอ	4.10	0.85	มาก
5. แหล่งน้ำไม่เพียงพอต่อการอุปโภค	3.75	1.11	มาก
รวม	3.79	0.52	มาก

จากตารางที่ 4.10 พบว่าระดับปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านที่ 8 การพัฒนาแหล่งน้ำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.79$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก จำนวน 4 ข้อ เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ไม่มีการตรวจสอบและดูแลอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{x} = 4.10$) รองลงมาคือเส้นถนนรอบแหล่งน้ำไม่ปลอดภัยต่อการสัญจร ($\bar{x} = 3.82$) ภูมิทัศน์โดยรอบแหล่งน้ำเสื่อมโทรม ($\bar{x} = 3.80$) และแหล่งน้ำไม่เพียงพอต่อการอุปโภค ($\bar{x} = 3.75$) มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 1 ข้อ คือ แหล่งน้ำไม่สะอาด ($\bar{x} = 3.48$)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับแนวทางการแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐานในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

ตารางที่ 4.11

ระดับแนวทางการแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมและจำแนกเป็นแนวทาง

แนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม	\bar{x}	S.D.	แปลผล
1. ระบุปัญหา	3.60	0.70	มาก
2. มองหาสาเหตุที่แท้จริงของปัญหา	3.70	0.60	มาก
3. แจกแจงทางเลือกต่างๆ สำหรับวิธีการที่จะใช้แก้ปัญหา	3.87	0.61	มาก
4. เลือกวิธีการแก้ปัญหา	3.65	0.76	มาก
5. วางแผนนำทางเลือกในการแก้ปัญหาที่เป็นวิธีที่ดีที่สุดไปปฏิบัติ	3.67	0.77	มาก
6. ดูแลควบคุมการปฏิบัติตามแผน	3.58	0.70	มาก
7. ตรวจสอบว่าปัญหาได้รับการแก้ไขเรียบร้อยแล้วหรือไม่	3.88	0.57	มาก
รวม	3.71	0.28	มาก

จากตารางที่ 4.11 พบว่าระดับแนวทางการแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐานในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.71$) เมื่อพิจารณาเป็นแนวทาง พบว่ามีระดับแนวทางการแก้ไขปัญหายู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 7 แนวทาง เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ตรวจสอบว่าปัญหาได้รับการแก้ไขเรียบร้อยแล้วหรือไม่ ($\bar{x} = 3.88$) รองลงมาคือแจกแจงทางเลือกต่างๆ สำหรับวิธีการที่จะใช้แก้ปัญหา ($\bar{x} = 3.87$) มองหาสาเหตุที่แท้จริงของปัญหา ($\bar{x} = 3.70$) วางแผนนำทางเลือกในการแก้ปัญหาที่เป็นวิธีที่ดีที่สุดไปปฏิบัติ ($\bar{x} = 3.67$) เลือกวิธีการแก้ปัญหา ($\bar{x} = 3.65$) ระบุปัญหา ($\bar{x} = 3.60$) และดูแลควบคุมการปฏิบัติตามแผน ($\bar{x} = 3.58$)

ตารางที่ 4.12

ระดับแนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคามแนวทางที่ 1 การระบุปัญหา โดยจำแนกเป็นรายชื่อ

แนวทางที่ 1 การระบุปัญหา	\bar{x}	S.D.	แปลผล
1. ระบุปัญหาโดยอาศัยข้อมูลจากตนเองและผู้อื่น	3.97	0.97	มาก
2. เจาะจงและครอบคลุมประเด็นของปัญหา	3.38	1.12	ปานกลาง
3. ตรวจสอบความเข้าใจต่อปัญหาให้ถูกต้อง	3.49	1.20	ปานกลาง
4. จัดลำดับความสำคัญของปัญหา	3.55	1.21	มาก
รวม	3.60	0.70	มาก

จากตารางที่ 4.12 พบว่าระดับแนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐานในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม แนวทางที่ 1 การระบุปัญหา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.60$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่ามีระดับแนวทางแก้ไขปัญหายอยู่ในระดับมาก จำนวน 2 ข้อ เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ระบุปัญหาโดยอาศัยข้อมูลจากตนเองรองลงมาคือผู้อื่น ($\bar{x} = 3.97$) รองลงมาคือจัดลำดับความสำคัญของปัญหา ($\bar{x} = 3.55$) และมีระดับแนวทางแก้ไขปัญหายอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 2 ข้อคือ ตรวจสอบความเข้าใจต่อปัญหาให้ถูกต้อง ($\bar{x} = 3.49$) รองลงมาคือ เจาะจงและครอบคลุมประเด็นของปัญหา ($\bar{x} = 3.38$)

ตารางที่ 4.13

ระดับแนวทางการแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม แนวทางที่ 2 มองหาสาเหตุที่แท้จริงของปัญหาโดยจำแนกเป็นรายชื่อ

แนวทางที่ 2 มองหาสาเหตุที่แท้จริงของปัญหา	\bar{x}	S.D.	แปลผล
1. เก็บข้อมูลจากผู้ที่เกี่ยวข้อง/ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากปัญหา	4.71	0.96	มาก
2. เก็บข้อมูลเป็นรายบุคคล	3.42	1.20	ปานกลาง
3. จัดบันทึกสิ่งที่เห็นเป็นความคิดเห็นของตนเองและสิ่งที่ได้ยินมาจากผู้อื่น	3.80	1.13	มาก
4. เขียนอธิบายสาเหตุของปัญหา	3.45	1.25	ปานกลาง
รวม	3.70	0.60	มาก

จากตารางที่ 4.13 พบว่าระดับแนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐานในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม แนวทางที่ 2 มองหาสาเหตุที่แท้จริงของปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.70$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีระดับแนวทางแก้ไขปัญหาอยู่ในระดับมาก จำนวน 2 ข้อ เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ เก็บข้อมูลจากผู้ที่ได้รับรู้ปัญหา/ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากปัญหา ($\bar{x} = 4.71$) รองลงมาคือจดบันทึกสิ่งที่เป็นความคิดเห็นของตนเองและสิ่งที่ได้ยินมาจากผู้อื่น ($\bar{x} = 3.80$) และมีระดับแนวทางแก้ไขปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 2 ข้อ คือ เขียนอธิบายสาเหตุของปัญหา ($\bar{x} = 3.45$) รองลงมาคือ เก็บข้อมูลเป็นรายบุคคล ($\bar{x} = 3.42$)

ตารางที่ 4.14

ระดับแนวทางการแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม แนวทางที่ 3 แจกแจงทางเลือกต่างๆ สำหรับวิธีการที่จะใช้แก้ปัญหาโดยจำแนกเป็นรายข้อ

แนวทางที่ 3 แจกแจงทางเลือกต่างๆ สำหรับวิธีการที่จะใช้แก้ปัญหา	\bar{x}	S.D.	แปลผล
1. ระดมสมองเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหา	3.48	1.21	ปานกลาง
2. ใช้ทักษะการคิดเชิงระบบในการจำแนกสาเหตุของปัญหา	3.60	1.15	มาก
3. พิจารณาสาเหตุของปัญหาให้ชัดเจน	4.54	0.66	มากที่สุด
รวม	3.87	0.60	มาก

จากตารางที่ 4.14 พบว่าระดับแนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐานในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม แนวทางที่ 3 แจกแจงทางเลือกต่างๆ สำหรับวิธีการที่จะใช้แก้ปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.87$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีระดับแนวทางแก้ไขปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุดจำนวน 1 ข้อ คือ พิจารณาสาเหตุของปัญหาให้ชัดเจน ($\bar{x} = 4.54$) มีระดับแนวทางแก้ไขปัญหาอยู่ในระดับมาก จำนวน 1 ข้อ คือ ใช้ทักษะการคิดเชิงระบบในการจำแนกสาเหตุของปัญหา ($\bar{x} = 3.60$) และมีระดับแนวทางแก้ไขปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 1 ข้อคือ ระดมสมองเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหา ($\bar{x} = 3.48$)

ตารางที่ 4.15

ระดับแนวทางการแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม แนวทางที่ 4 การเลือกวิธีการแก้ปัญหา โดยจำแนกเป็นรายชื่อ

แนวทางที่ 4 เลือกวิธีการแก้ปัญหา	\bar{x}	S.D.	แปลผล
1. คัดเลือกวิธีการที่ดีที่สุดในการแก้ไขปัญหา	3.50	1.23	มาก
2. พิจารณาความเสี่ยงของทางเลือก	3.51	1.22	มาก
3. เลือกวิธีการแก้ไขปัญหาให้เหมาะสมกับปัญหาที่เกิดขึ้น	3.95	1.15	มาก
รวม	3.65	0.76	มาก

จากตารางที่ 4.15 พบว่าระดับแนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐานในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม แนวทางที่ 4 เลือกวิธีการแก้ปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.65$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่ามีระดับแนวทางแก้ไขปัญหายุ่งอยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 3 ข้อ คือ เลือกวิธีการแก้ไขปัญหาให้เหมาะสมกับปัญหาที่เกิดขึ้น ($\bar{x} = 3.95$) รองลงมาคือพิจารณาความเสี่ยงของทางเลือก ($\bar{x} = 3.51$) และคัดเลือกวิธีการที่ดีที่สุดในการแก้ไขปัญหา ($\bar{x} = 3.50$)

ตารางที่ 4.16

ระดับแนวทางการแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม แนวทางที่ 5 วางแผนนำทางเลือกในการแก้ปัญหาที่เป็นวิธีที่ดีที่สุดไปปฏิบัติ โดยจำแนกเป็นรายชื่อ

แนวทางที่ 5 วางแผนนำทางเลือกในการแก้ปัญหาที่เป็นวิธีที่ดีที่สุดไปปฏิบัติ	\bar{x}	S.D.	แปลผล
1. จัดทำแผนปฏิบัติการ	3.48	1.20	มาก
2. พิจารณาขั้นตอนของแผนปฏิบัติการ	3.51	1.25	มาก
3. สังเกตการให้ข้อมูลย้อนกลับอย่างต่อเนื่อง	4.02	0.95	มาก
รวม	3.67	0.77	มาก

จากตารางที่ 4.16 พบว่าระดับแนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐานในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม แนวทางที่ 5 วางแผนนำทางเลือกในการแก้ปัญหาที่เป็นวิธีที่ดีที่สุดไปปฏิบัติโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.67$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ

พบว่าในระดับแนวทางแก้ไขปัญหามีอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 3 ข้อ เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยคือ สังเกตการให้ข้อมูลย้อนกลับอย่างต่อเนื่อง ($\bar{x} = 4.02$) รองลงมาคือพิจารณาขั้นตอนของแผนปฏิบัติการ ($\bar{x} = 3.51$) และจัดทำแผนปฏิบัติการ ($\bar{x} = 3.48$)

ตารางที่ 4.17

ระดับแนวทางการแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม แนวทางที่ 6 คู่มือควบคุมการปฏิบัติตามแผน โดยจำแนกเป็นรายข้อ

แนวทางที่ 6 คู่มือควบคุมการปฏิบัติตามแผน	\bar{x}	S.D.	แปลผล
1. ตรวจสอบและควบคุมการปฏิบัติงาน	3.45	1.22	ปานกลาง
2. พิจารณาแผนว่ามีการดำเนินงานตามตารางที่กำหนดไว้หรือไม่	3.67	1.19	มาก
3. พิจารณาทรัพยากรว่าเพียงพอที่จะทำให้แผนสำเร็จตามกำหนดการหรือไม่	3.81	1.14	มาก
4. พิจารณาว่าควรเปลี่ยนแผนหรือไม่	3.38	1.26	ปานกลาง
รวม	3.58	0.70	มาก

จากตารางที่ 4.17 พบว่าระดับแนวทางการแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐานในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม แนวทางที่ 6 คู่มือควบคุมการปฏิบัติตามแผน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.58$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีระดับแนวทางแก้ไขปัญหามีอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 2 ข้อ เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ พิจารณาทรัพยากรว่าเพียงพอที่จะทำให้แผนสำเร็จตามกำหนดการหรือไม่ ($\bar{x} = 3.81$) รองลงมาคือพิจารณาแผนว่ามีการดำเนินงานตามตารางที่กำหนดไว้หรือไม่ ($\bar{x} = 3.67$) และมีระดับแนวทางแก้ไขปัญหามีอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 2 ข้อคือ ตรวจสอบและควบคุมการปฏิบัติงาน ($\bar{x} = 3.45$) รองลงมาคือ พิจารณาว่าควรเปลี่ยนแผนหรือไม่ ($\bar{x} = 3.38$)

ตารางที่ 4.18

ระดับแนวทางการแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม แนวทางที่ 7 ตรวจสอบว่าปัญหาได้รับการแก้ไขเรียบร้อยแล้วหรือไม่ โดยจำแนกเป็นรายชื่อ

แนวทางที่ 7 ตรวจสอบว่าปัญหาได้รับการแก้ไขเรียบร้อยแล้วหรือไม่	\bar{x}	S.D.	แปลผล
1. พิจารณาว่า ควรเปลี่ยนแปลงอะไร	3.58	1.19	มาก
2. ปฏิบัติงานตามปกติและสังเกตการณ์	3.81	1.12	มาก
3. แลกเปลี่ยนผลลัพธ์ที่ได้จากการเรียนรู้ในการแก้ไขปัญหากับผู้ที่เกี่ยวข้อง	4.04	0.98	มาก
4. พิจารณาเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาขึ้นอีกครั้ง	4.08	0.94	มาก
รวม	3.88	0.57	มาก

จากตารางที่ 4.18 พบว่าระดับแนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐานในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม แนวทางที่ 7 ตรวจสอบว่าปัญหาได้รับการแก้ไขเรียบร้อยแล้วหรือไม่โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.88$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่ามีระดับแนวทางแก้ไขปัญหายุ่งอยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 4 ข้อเมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ พิจารณาเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาขึ้นอีกครั้ง ($\bar{x} = 4.08$) รองลงมาคือ แลกเปลี่ยนผลลัพธ์ที่ได้จากการเรียนรู้ในการแก้ไขปัญหากับผู้ที่เกี่ยวข้อง ($\bar{x} = 4.04$) ปฏิบัติงานตามปกติและสังเกตการณ์ ($\bar{x} = 3.81$) และพิจารณาว่า ควรเปลี่ยนแปลงอะไร ($\bar{x} = 3.58$)

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐานในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม โดยเป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม คือสัมพันธ์ระหว่างระดับปัญหากับระดับแนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐานในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม โดยการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามด้วยวิธี Pearson's Product Moment Correlation (r) ในการหาความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงที่เรียกว่าค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์ (Correlation Coefficient) โดยค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์ที่มีค่าเป็นบวก (+) หมายความว่า ข้อมูลสองชุดเปลี่ยนแปลงตามกัน กล่าวคือ ถ้าค่าของตัวแปรตัวหนึ่งสูงค่าตัวแปรอีกตัวหนึ่งจะสูงด้วย ถ้าค่าตัวแปรตัวหนึ่งต่ำค่าตัวแปรอีกตัวหนึ่งจะต่ำด้วย ค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์ที่มีค่าเป็นลบ (-) หมายความว่า ข้อมูลสองชุดเปลี่ยนแปลงในทางตรงกันข้ามคือกลับกัน ถ้าค่าเป็นศูนย์ (0) หมายความว่า ข้อมูลทั้งสองชุดไม่เกี่ยวข้องกันไม่สัมพันธ์กันหรือไม่แปรผันร่วมกัน กล่าวคือ ถ้าค่าของตัวแปรตัวหนึ่งสูงค่าตัวแปรอีกตัวหนึ่งจะต่ำ ถ้าค่าตัวแปรตัวหนึ่งต่ำค่าตัวแปรอีกตัวหนึ่งจะสูง จากค่า Correlation Coefficient มีเกณฑ์การวัดระดับความสัมพันธ์ ดังนี้ (Walter, 1971, p. 121)

ตารางที่ 4.19

ค่าระดับของความสัมพันธ์

ค่า r	ระดับของความสัมพันธ์
.91 - 1.00	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก
.71 - .90	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
.51 - .70	มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง
.31 - .50	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ
.00 - .30	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำมาก

ตารางที่ 4.20

ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ของปัญหาเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม โดยรวม

ตัวแปร	Y ₁	Y ₂	Y ₃	Y ₄	Y ₅	Y ₆	Y ₇	Y _{รวม}
1. ด้านการก่อสร้างปรับปรุงบำรุงรักษาถนนและร่องระบายน้ำ ท่อระบายน้ำ (X ₁)	.087	-.007	.007	-.037	-.014	.069	-.044	.019
2. ปรับปรุงระบบประปาหมู่บ้าน พร้อมทั้งจัดหาภาชนะเพื่อรองรับน้ำ (X ₂)	-.011	-.056	.059	-.008	.023	.048	.101	.048
3. ขยายเขตไฟฟ้าและติดตั้งหลอดไฟฟ้า (X ₃)	-.025	-.058	.061	.013	.017	.038	-.024	.010
4. การขยายเขตด้านการสื่อสารโทรคมนาคม (X ₄)	-.044	.116*	.087	.039	.007	-.021	.061	.074
5. การออกเอกสารสิทธิ์ / จัดหาที่ดินทำกิน / จัดหาที่อยู่อาศัย (X ₅)	.069	.096	.092	.073	-.023	.020	-.114*	.075
6. สร้างคันดิน/ฝาย/จัดหา/ติดตั้งเครื่องสูบน้ำ (X ₆)	.071	.022	-.035	.002	.018	-.003	.029	.036
7. ติดตั้ง/ซ่อมแซมเครื่องหมายจราจร เสารั้ว ดีเส้นจราจร (X ₇)	-.044	-.041	-.006	-.047	.055	-.058	-.013	.051
8. การพัฒนาแหล่งน้ำ (X ₈)	-.025	-.149*	.008	.003	-.015	-.019	-.009	-.066
โดยรวมปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม (X _{รวม})	.019	-.024	.089	.015	.021	.022	-.002	.048

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.20 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐานในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม พบว่า ความสัมพันธ์โดยรวมระหว่างปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน (X_{รวม}) กับแนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน (Y_{รวม}) โดยรวมอยู่ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .048 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

ความสัมพันธ์ระหว่างด้านการก่อสร้างปรับปรุง บำรุง รักษาถนนและท่อระบายน้ำ (X_1) กับแนวทางแก้ไขปัญหา โดยรวมอยู่ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .019 เมื่อดูความสัมพันธ์กับด้านการระบุปัญหา (Y_1) มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .087 , ด้านการมองหาสาเหตุที่แท้จริงของปัญหา (Y_2) มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก เท่ากับ -.007, ด้านการแจกแจงทางเลือกต่างๆ สำหรับวิธีการที่จะใช้แก้ไขปัญหา (Y_3) มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .007 , ด้านการเลือกวิธีการแก้ไขปัญหา (Y_4) มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก เท่ากับ -.037 , ด้านวางแผนนำทางเลือกในการแก้ไขปัญหาที่เป็นวิธีที่ดีที่สุดไปปฏิบัติ (Y_5) มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก เท่ากับ -.014, การดูแลควบคุมการปฏิบัติตามแผน (Y_6) มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .069 และด้านการตรวจสอบว่าปัญหาได้รับการแก้ไขเรียบร้อยแล้วหรือไม่ (Y_7) มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก เท่ากับ -.044

ความสัมพันธ์ระหว่างการปรับปรุงระบบประปาหมู่บ้าน พร้อมทั้งจัดหาภาชนะเพื่อรองรับน้ำ (X_2) กับแนวทางแก้ไขปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .048 เมื่อดูความสัมพันธ์กับด้านการระบุปัญหา (Y_1) มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก เท่ากับ -.011 , ด้านการมองหาสาเหตุที่แท้จริงของปัญหา (Y_2) มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก เท่ากับ -.056 , ด้านการแจกแจงทางเลือกต่างๆ สำหรับวิธีการที่จะใช้แก้ไขปัญหา (Y_3) มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .059 , ด้านการเลือกวิธีการแก้ไขปัญหา (Y_4) มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก เท่ากับ -.008 , ด้านวางแผนนำทางเลือกในการแก้ไขปัญหาที่เป็นวิธีที่ดีที่สุดไปปฏิบัติ(Y_5) มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .023 , ด้านการดูแลควบคุมการปฏิบัติตามแผน (Y_6) มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .048และด้านการตรวจสอบว่าปัญหาได้รับการแก้ไขเรียบร้อยแล้วหรือไม่ (Y_7) มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .101

ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายเขตไฟฟ้าและติดตั้งหลอดไฟฟ้า(X_3) กับแนวทางแก้ไขปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .010 เมื่อดูความสัมพันธ์กับด้านการระบุปัญหา (Y_1) มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก เท่ากับ -.025 , ด้านการมองหาสาเหตุที่แท้จริงของปัญหา (Y_2) มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก เท่ากับ -.058 , ด้านการแจกแจงทางเลือกต่างๆ สำหรับวิธีการที่จะใช้แก้ไขปัญหา (Y_3) มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .061 , ด้านการเลือกวิธีการแก้ไขปัญหา (Y_4) มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .013 , ด้านวางแผนนำทางเลือกในการแก้ไขปัญหาที่เป็นวิธีที่ดีที่สุดไปปฏิบัติ(Y_5) มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .017 , ด้านการดูแลควบคุมการปฏิบัติตามแผน (Y_6) มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .038และด้านการตรวจสอบว่าปัญหาได้รับการแก้ไขเรียบร้อยแล้วหรือไม่ (Y_7) มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก เท่ากับ -.024

ความสัมพันธ์ระหว่างการขยายเขตด้านการสื่อสารโทรคมนาคม(X_4) กับแนวทางแก้ไขปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .074 เมื่อดูความสัมพันธ์กับด้านการระบุปัญหา (Y_1) มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก เท่ากับ -.044 , ด้านการมองหาสาเหตุที่แท้จริงของปัญหา (Y_2) มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .116 , ด้านการแจกแจงทางเลือกต่างๆ สำหรับวิธีการที่จะใช้

แก้ไข้ปัญหา (Y_1) มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .087 , ด้านการเลือกวิธีการแก้ไข้ปัญหา (Y_4) มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .039 , ด้านวางแผนนำทางเลือกในการแก้ไข้ปัญหาที่เป็นวิธีที่ดีที่สุดไปปฏิบัติ(Y_5) มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .007 , ด้านการดูแลควบคุมการปฏิบัติตามแผน (Y_6) มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมาก เท่ากับ -.021 และด้านการตรวจสอบว่าปัญหาได้รับการแก้ไข้เรียบร้อยแล้วหรือไม่ (Y_7) มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .061

ความสัมพันธ์ระหว่างการออกเอกสารสิทธิ์ / จัดหาที่ดินทำกิน / จัดหาที่อยู่อาศัย (X_5) กับแนวทางแก้ไข้ปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .075 เมื่อดูความสัมพันธ์กับด้านการระบุปัญหา (Y_1) มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .069 , การมองหาสาเหตุที่แท้จริงของปัญหา (Y_2) มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .096 , ด้านการแจกแจงทางเลือกต่างๆ สำหรับวิธีการที่จะใช้แก้ไข้ปัญหา (Y_3) มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .092 , ด้านการเลือกวิธีการแก้ไข้ปัญหา (Y_4) มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .073 , ด้านวางแผนนำทางเลือกในการแก้ไข้ปัญหาที่เป็นวิธีที่ดีที่สุดไปปฏิบัติ(Y_5) มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก เท่ากับ -.023 , ด้านการดูแลควบคุมการปฏิบัติตามแผน (Y_6) มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .020 และด้านการตรวจสอบว่าปัญหาได้รับการแก้ไข้เรียบร้อยแล้วหรือไม่ (Y_7) มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก เท่ากับ -.114

ความสัมพันธ์ระหว่างสร้างคันดิน/ฝาย/จัดหา/ติดตั้งเครื่องสูบน้ำ(X_6) กับแนวทางแก้ไข้ปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .036 เมื่อดูความสัมพันธ์กับด้านการระบุปัญหา (Y_1) มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .071 , ด้านการมองหาสาเหตุที่แท้จริงของปัญหา (Y_2) มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .022 , ด้านการแจกแจงทางเลือกต่างๆ สำหรับวิธีการที่จะใช้แก้ไข้ปัญหา (Y_3) มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก เท่ากับ -.035 , ด้านการเลือกวิธีการแก้ไข้ปัญหา (Y_4) มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .002 , ด้านวางแผนนำทางเลือกในการแก้ไข้ปัญหาที่เป็นวิธีที่ดีที่สุดไปปฏิบัติ(Y_5) มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .018 , ด้านการดูแลควบคุมการปฏิบัติตามแผน (Y_6) มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมาก เท่ากับ -.003 และด้านการตรวจสอบว่าปัญหาได้รับการแก้ไข้เรียบร้อยแล้วหรือไม่ (Y_7) มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .029

ความสัมพันธ์ระหว่างการติดตั้ง/ซ่อมแซมเครื่องหมายจราจร เสาร์วี ดีเส้นจราจร(X_7) กับแนวทางแก้ไข้ปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .051 เมื่อดูความสัมพันธ์กับด้านการระบุปัญหา (Y_1) มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก เท่ากับ -.044 , ด้านการมองหาสาเหตุที่แท้จริงของปัญหา (Y_2) มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก เท่ากับ -.041 , ด้านการแจกแจงทางเลือกต่างๆ สำหรับวิธีการที่จะใช้แก้ไข้ปัญหา (Y_3) มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก เท่ากับ -.006 , ด้านการเลือกวิธีการแก้ไข้ปัญหา (Y_4) มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก เท่ากับ -.047 , ด้านวางแผนนำทางเลือกในการแก้ไข้ปัญหาที่เป็นวิธีที่ดีที่สุดไปปฏิบัติ(Y_5) มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .055 , ด้านการดูแลควบคุมการ

ปฏิบัติตามแผน (Y_6) มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมาก เท่ากับ -0.058 และด้านการตรวจสอบว่าปัญหาได้รับการแก้ไขเรียบร้อยแล้วหรือไม่ (Y_7) มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก เท่ากับ -0.013

ความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาแหล่งน้ำ (X_8) กับแนวทางแก้ไขปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับต่ำมาก เท่ากับ $.066$ เมื่อดูความสัมพันธ์กับด้านการระบุปัญหา (Y_1) มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก เท่ากับ -0.025 , การมองหาสาเหตุที่แท้จริงของปัญหา (Y_2) มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก เท่ากับ -0.149 , ด้านการแจกแจงทางเลือกต่างๆ สำหรับวิธีการที่จะใช้แก้ไขปัญหา (Y_3) มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก เท่ากับ $.008$, ด้านการเลือกวิธีการแก้ไขปัญหา (Y_4) มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก เท่ากับ $.003$, ด้านวางแผนนำทางเลือกในการแก้ไขปัญหาที่เป็นวิธีที่ดีที่สุดไปปฏิบัติ (Y_5) มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก เท่ากับ -0.015 , ด้านการดูแลควบคุมการปฏิบัติตามแผน (Y_6) มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมาก เท่ากับ -0.019 และด้านการตรวจสอบว่าปัญหาได้รับการแก้ไขเรียบร้อยแล้วหรือไม่ (Y_7) มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก เท่ากับ -0.009

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหา

ตารางที่ 4.21

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหา ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหา ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม	จำนวน ความถี่
1. ผู้นำชุมชนควรเอาใจใส่ดูแล และเปิดโอกาสให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาโครงสร้างพื้นฐานภายในชุมชนของตนเอง	40
2. ประชาชนควรมีส่วนร่วม และรับรู้ขั้นตอน ผลการดำเนินงาน ของหน่วยงานภาครัฐ และเอกชนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ดียิ่งขึ้น	28
3. ควรมีการบริการด้านโครงสร้างพื้นฐานอย่างสม่ำเสมอ และมีเจ้าหน้าที่ดูแลอย่างชัดเจน	25
4. ประชาชนในหมู่บ้านควรได้รับความรู้ในด้านการพัฒนาทรัพยากรในชุมชน	17
5. ควรเสริมสร้างพื้นฐานทางจิตใจของประชาชน ให้ตระหนักถึงคุณค่าของทรัพยากรด้านโครงสร้างพื้นฐาน	13

(ต่อ)

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหา ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม	จำนวน ความถี่
6. ประชาชนควรปฏิบัติตามกฎระเบียบของชุมชน ในด้าน โครงสร้างพื้นฐานอย่าง เคร่งครัด	9
7. เจ้าหน้าที่ที่ดูแลในส่วนของ โครงสร้างพื้นฐานในแต่ละด้าน ควรปฏิบัติหน้าที่อย่าง สม่ำเสมอ และดีที่สุดใน	6

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหา ในเขต องค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจาก มากไปหาน้อย คือ ผู้นำชุมชนควรเอาใจใส่ดูแล และเปิดโอกาสให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการ ดูแลรักษาโครงสร้างพื้นฐานภายในชุมชนของตนเอง รองลงมาคือประชาชนควรมีส่วนร่วม และรับรู้ ขั้นตอน ผลการดำเนินงาน ของหน่วยงานภาครัฐและเอกชนควรมีการบริการด้าน โครงสร้างพื้นฐาน อย่างสม่ำเสมอ และมีเจ้าหน้าที่ดูแลอย่างชัดเจนประชาชนในหมู่บ้านควรได้รับความรู้ ในด้านการ พัฒนาทรัพยากรในชุมชนควรเสริมสร้างพื้นฐานทางจิตใจของประชาชน ให้ตระหนักถึงคุณค่าของ ทรัพยากรด้าน โครงสร้างพื้นฐานประชาชนควรปฏิบัติตามกฎระเบียบของชุมชน ในด้าน โครงสร้าง พื้นฐานอย่างเคร่งครัด และเจ้าหน้าที่ที่ดูแลในส่วนของโครงสร้างพื้นฐานในแต่ละด้าน ควรปฏิบัติ หน้าที่อย่างสม่ำเสมอ และดีที่สุดใน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคามผู้วิจัยนำมาสรุปผล อภิปรายผล และเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผลการวิจัย
3. ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคามสรุปผลได้ดังนี้

5.1.1 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 55.80 มีอายุ 31-50 ปี จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 34.50 มีอาชีพเกษตรกร จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 36.10

5.1.2 ระดับปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคามโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 8 ด้าน เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือด้านการก่อสร้างปรับปรุงบำรุง รักษาถนนและร่องระบายน้ำ ท่อระบายน้ำ รองลงมาคือการออกเอกสารสิทธิ์/จัดหาที่ดินทำกิน/จัดหาที่อยู่อาศัย ,ปรับปรุงระบบประปาหมู่บ้าน พร้อมทั้งจัดหาภาชนะเพื่อรองรับน้ำ, การขยายเขตด้านการสื่อสารโทรคมนาคม,สร้างคันดิน/ฝาย/จัดหา/ติดตั้งเครื่องสูบน้ำ, ติดตั้ง/ซ่อมแซมเครื่องหมายจราจร เสารั้ว ดีเส้นจราจร, การพัฒนาแหล่งน้ำ และขยายเขตไฟฟ้าและติดตั้งหลอดไฟฟ้า

5.1.3 ระดับแนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐานในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นแนวทาง พบว่ามีระดับแนวทางแก้ไขปัญหามีอยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 7 แนวทาง เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ตรวจสอบว่าปัญหาได้รับการแก้ไขเรียบร้อยแล้วหรือไม่ รองลงมาคือแจกแจงทางเลือกต่างๆ สำหรับวิธีการที่จะใช้แก้ปัญหา,มองหาสาเหตุที่แท้จริงของปัญหา,วางแผนนำทางเลือกในการแก้ปัญหาที่เป็นวิธีที่ดีที่สุดไปปฏิบัติ ,เลือกวิธีการแก้ปัญหา ,ระบุนโยบายและดูแลควบคุมการปฏิบัติตามแผน

5.1.4 ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหากับแนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมมีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .048

5.1.5 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหา ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ผู้นำชุมชนควรเอาใจใส่ดูแลและปลูกฝังสมาชิกในหมู่บ้านให้มีส่วนร่วมในการดูแลรักษาโครงสร้างพื้นฐานภายในชุมชนของตนเองรองลงมาคือประชาชนควรมีส่วนร่วม และรับรู้ขั้นตอน ผลการดำเนินงาน ของหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ,ควรมีการบริการด้าน โครงสร้างพื้นฐานอย่างสม่ำเสมอ และมีเจ้าหน้าที่ดูแลอย่างชัดเจน,ประชาชนในหมู่บ้านควรได้รับความรู้ ในด้านการพัฒนาทรัพยากรในชุมชน,ควรเสริมสร้างพื้นฐานทางจิตใจของประชาชน ให้ตระหนักถึงคุณค่าของทรัพยากรด้านโครงสร้างพื้นฐาน,ประชาชนควรปฏิบัติตามกฎระเบียบของชุมชน ในด้านโครงสร้างพื้นฐานอย่างเคร่งครัด และเจ้าหน้าที่ที่ดูแลในส่วนของ โครงสร้างพื้นฐานในแต่ละด้าน ควรปฏิบัติหน้าที่อย่างสม่ำเสมอ และดีที่สุด

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษา ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหา ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคามสามารถอภิปรายผลตามคำถามการศึกษา ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ปัญหาด้าน โครงสร้างพื้นฐานในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคามโดยรวมอยู่ในระดับมาก

สอดคล้องกับงานวิจัยของ พุทธพงษ์ ผางจันทร์ดา (2553, น. 84-85) ศึกษาเรื่อง ความต้องการของประชาชนในการพัฒนาตำบล ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว อำเภอบ้านฝาง จังหวัดขอนแก่น ผลการศึกษาพบว่า ในภาพรวมประชาชนมีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดโดยเรียงลำดับมากที่สุด 3 ลำดับแรกดังนี้ ด้านการพัฒนาเมืองและชุมชนน่าอยู่ โดยประชาชนมีความต้องการให้มีการดำเนิน โครงการก่อสร้างซ่อมแซมระบบประปาให้มีสภาพใช้งานได้ดีและมีมาตรฐาน ด้านการแก้ไขปัญหาคความยากจน โดยประชาชนมีความต้องการจัดตั้งงบประมาณในการช่วยเหลือปรับปรุงซ่อมแซมบ้านพักอาศัยให้แก่ผู้ยากไร้ และด้านการพัฒนาทุนมนุษย์และสังคมที่มีคุณภาพ โดยประชาชนมีความต้องการให้จัดตั้งงบประมาณ ในการสนับสนุนสวัสดิการสงเคราะห์ช่วยเหลือคนชราคนพิการ และผู้ด้อยโอกาสในชุมชน

สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาวดี จันทะเสน (2553, น. 44) ศึกษาเรื่อง ระดับความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตชุมชนองค์การบริหารส่วนตำบลนาอุดม อำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการศึกษาพบว่า โดยภาพรวมความคาดหวังอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ การพัฒนาด้านคมนาคมและการพัฒนาด้านการประปา ในด้านการคมนาคม ควรปรับสภาพถนนให้เป็นคอนกรีต และเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาจราจร และถนนบางแห่งคับแคบควรมีการขยายผิวจราจรให้กว้างขึ้น ส่วนด้านการประปา ควรมีการปรับปรุงคุณภาพน้ำให้สะอาดเหมาะสมต่อการใช้ประโยชน์เพื่อการอุปโภคและบริโภค ควรมีการปรับปรุงให้สามารถใช้น้ำได้ตลอดเวลาและหากระบบประปาชำรุดเสียหาย ควรมีเจ้าหน้าที่เข้าดำเนินการซ่อมแซมให้ทันทั่วถึง

สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปาริชาติ บรุษศิริ (2550, น. 51-52) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลหอมเกร็ด อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม จากการศึกษาพบว่า

1. ระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลหอมเกร็ด อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ทั้งรายด้านและโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. ระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลหอมเกร็ด อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลหอมเกร็ด

3. ปัญหาการดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลหอมเกร็ด อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ที่เป็นปัญหามากที่สุดคือ ปัญหาการดำเนินงานด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ คูคลอง ปัญหารองลงมาคือ ปัญหาการดำเนินงานด้านการคมนาคม ปัญหาการดำเนินงานด้านการให้บริการไฟฟ้าสาธารณะ และปัญหาการดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นปัญหาน้อยที่สุดคือ ปัญหาการดำเนินงานด้านการให้บริการน้ำประปา

สอดคล้องกับงานวิจัยของ วัชรินทร์ บรรดาศักดิ์ (2548) ได้ศึกษาเรื่อง ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในเขตเทศบาลนครปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ผลการวิจัยพบว่า ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในเขตเทศบาลนครปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี โดยรวมระดับความคาดหวังมากทุกด้าน ค่าเฉลี่ย 3.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .62 สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเพศ อายุ และอาชีพต่างกัน มีความคาดหวังต่อการ

พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับประชาชนที่มีระดับการศึกษา และรายได้จากอาชีพหลักต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานต่างกัน

สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิสา นราทิยม (2547, น. 39-40) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริการสาธารณะด้าน โครงสร้างพื้นฐานประเภทถนนลาดยางขององค์การบริหารส่วนจังหวัด นครราชสีมา กลุ่มตัวอย่างที่วิจัยได้แก่ ประชาชนที่ใช้ด้วยยานบนถนนเส้นทางสายหลักเป็นประจำ ผู้ใช้รถโดยสารที่วิ่งบนเส้นทาง และกลุ่มที่มีบ้านเรือนอยู่สองข้างทาง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือ แบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนมีความเห็นว่าการบริการสาธารณะด้าน โครงสร้างพื้นฐานประเภทถนนลาดยางขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา โดยรวมและเป็นรายด้านอยู่ในระดับมาก

สมมติฐานที่ 2 แนวทางการแก้ไขปัญหาด้าน โครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อยู่ในระดับปานกลาง ผลการวิจัยพบว่าระดับแนวทางการแก้ไขปัญหาด้าน โครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย โดยรวมอยู่ในระดับมาก

สอดคล้องกับงานวิจัยของ สามารถ ยิ่งกำแหง (2553, น. 58) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของชาวบ้านหินหล่อง ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลตะเคียน อำเภอคำชะอี จังหวัดนครราชสีมา ผลการศึกษา พบว่า ประชาชนต้องการให้มีการปรับปรุงงานด้าน สาธารณะ 3 อย่างมากที่สุดคือ 1) ถนนลักษณะเป็นคอนกรีต 2) ประปาลักษณะเป็นถังเก็บน้ำ ประปาทรงบอล ขยายเขตประปา 3) ไฟฟ้าลักษณะเป็นการ ติดตั้งโคมไฟแสงสว่าง

สอดคล้องกับงานวิจัยของ เขียวพา ถิ่นชัยภูมิ (2547) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาท้องถิ่น อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ ผลการศึกษา พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาท้องถิ่น โดยรวมอยู่ในระดับน้อย และมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาสังคมและวัฒนธรรมอยู่ในระดับปานกลาง และด้านการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาเศรษฐกิจและการพัฒนาแหล่งน้ำ มีความคิดเห็นด้วยการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อย การศึกษารัชนีประชากรในท้องถิ่นยังมีความต้องการที่จะพัฒนาท้องถิ่นหลายๆ ด้านควบคู่กันไป โดยเฉพาะการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ ด้านแหล่งน้ำ และด้านโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งเป็นหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่จะต้องพัฒนาและส่งเสริมในการพัฒนาให้มากขึ้น เพื่อเป็นประโยชน์ของประชาชนอย่างแท้จริง

สมมติฐานที่ 3 ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาด้าน โครงสร้างพื้นฐานในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อยมีความสัมพันธ์กันในระดับมาก ผลการวิจัยพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างปัญหา

กับแนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมมีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมาก

สอดคล้องกับงานวิจัยของ พวงเพชร สุวรรณชาติ (2553, น. 104-106) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินการด้านโครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลนครหาดใหญ่ระหว่าง พ.ศ. 2552 - พ.ศ. 2553 ระดับความพึงพอใจของประชาชนกลุ่มตัวอย่าง โดยภาพรวมและพิจารณาในแต่ละโครงการอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ส่วนผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของประชาชนกลุ่มตัวอย่างต่อการดำเนินการด้านโครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลนครหาดใหญ่ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ปัจจัยส่วนบุคคลอื่นได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ศาสนา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน โดยเฉลี่ย ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินการด้านโครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลนครหาดใหญ่

สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิกรณกิจ อินทร์จันทร์ และคณะ (2552, น. 113) ศึกษาเรื่อง การดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐานตามการโอนภารกิจให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ผลการศึกษาพบว่า การดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐานตามการโอนภารกิจให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับมาก การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐานตามการโอนภารกิจให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคามที่จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และอาชีพ มีความคิดเห็นโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศราวุธ แสงแสน (2554, น. 102) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลนาหนึ่ง อำเภอโพธิ์พิสัย จังหวัดหนองคาย ผลการศึกษา พบว่า มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการใช้ประโยชน์ที่ดิน ด้านระบบไฟฟ้า ด้านการคมนาคมขนส่ง ด้านระบบระบายน้ำ และด้านแหล่งน้ำเพื่ออุปโภค/บริโภค ตามลำดับ ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนพบว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งห้าด้าน

5.3 ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหา ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคามผู้วิจัยได้นำข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดรวบรวมและเรียบเรียงในแต่ละด้านมาเสนอแนะได้ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและการนำไปใช้

5.3.1.1 ควรดำเนินการผลักดันการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของตำบลยางน้อย ให้เป็นไปตามความต้องการของประชาชนตามลำดับ จากผลการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาด้าน โครงสร้างพื้นฐานในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย ซึ่งจากการศึกษา พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อปัญหาที่ควรแก้ไข 3 อันดับแรก ดังนี้

- 1) ด้านการก่อสร้างปรับปรุง รักษาถนนและร่องระบายน้ำ ท่อระบายน้ำ
- 2) การออกเอกสารสิทธิ์ / จัดหาที่ดินทำกิน / จัดหาที่อยู่อาศัย
- 3) ปรับปรุงระบบประปาหมู่บ้าน พร้อมทั้งจัดหาภาชนะเพื่อรองรับน้ำ

5.3.1.2 กำหนดแผนงาน แนวทาง เพื่อสร้างทัศนคติที่ดีให้ประชาชน ได้เห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน โดยเน้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมในแต่ละด้านของการดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐาน

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้ได้ดำเนินการศึกษาเฉพาะเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ทำให้มีความจำกัดในส่วนของการวิจัยรวมทั้งประชากรที่ใช้ในการวิจัย ดังนั้นควรมีการศึกษาปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ทั่วทั้งจังหวัดมหาสารคาม

5.3.2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบกับองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งอื่นด้วย

5.3.2.3 เพื่อให้ได้ข้อมูลรอบด้าน ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรทำการศึกษาเชิงคุณภาพ

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

- กิตติชัย อิ่มวัฒนกุล. (2553). ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการด้านโครงสร้างพื้นฐาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอ โนนไทย จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์. นครราชสีมา : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
- กุลชน ธนาพงศธร. (2522). การบริหารรัฐกิจเปรียบเทียบ. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- จอมพล จิตรแก้ว. (2549). ความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลพนานิคม จังหวัดระยอง. (วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ชูวงศ์ ฉายะบุตร. (2539). การปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น.
- เทพศักดิ์ บุญรันพันธุ์. (2536). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการสร้างประสิทธิผลของน่านโยบายการให้บริการแก่ประชาชนไปปฏิบัติ. (วิทยานิพนธ์ ศศ.ด). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- นงนุช เครือศรี. (2552). การมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการประชาคมหมู่บ้าน ด้านพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานตำบลตลาดขวัญ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่. (การค้นคว้าอิสระ รัฐศาสตรมหาบัณฑิต). เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นภดล เอียดตรง. (2555). ปัจจัยที่กำหนดความต้องการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการประชาคมด้านพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลในควนอำเภอย่านตาขาว จังหวัดตรัง. (วิทยานิพนธ์ ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2543). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปฐม มณีโรจน์. (2536). ทฤษฎีรัฐประศาสนศาสตร์. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนาบริหารศาสตร์.
- ประยูร กาญจนกุล. (2535). กฎหมายปกครอง. พิมพ์ครั้งที่ 3, กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ปาริชาติ บรุณศิริ. (2550). ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลหอมเกร็ด อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม. รายงานการศึกษาอิสระ รป.ม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พุทธพงศ์ ผางจันทร์ดา. (2553). ความต้องการของประชาชนในการพัฒนาตำบล ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว อำเภอบ้านฝาง จังหวัดขอนแก่น. (วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต) . มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- พงศ์สัณฑ์ ศรีสมทรัพย์ และปิยนุช เงินคล้าย. (2545). เอกสารประกอบการบรรยายวิชา PS 708 องค์การและการจัดการ. กรุงเทพฯ : คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พวงเพชร สุวรรณชาติ. (2553). ความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินการด้านโครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลนครหาดใหญ่ระหว่างพ. ศ. 2552 - พ. ศ. 2553. (วิทยานิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- พิสิษฐ์ จง. (2560). ปัญหาคืออะไร. สืบค้นจาก <http://www.pisitzhong.com>
- เยาวภา ถิ่นชัยภูมิ. (2547). ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาท้องถิ่น อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ. (การค้นคว้าอิสระ รป.ม.). เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ลิขิต ชีรเวทิน. (2540). ขอบข่ายและวิธีการศึกษารัฐศาสตร์. กรุงเทพฯ : สามศาสตร์.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2539). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- วัชรินทร์ บรรดาศักดิ์. (2548). ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในเขตเทศบาลนครปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี. (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต) . บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- วาทิตต์ เรียมริมมะดัน. (2556). ความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้าง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา. (วิทยานิพนธ์ สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์). นครราชสีมา : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- วิกรณ์กิจ อินทร์จันทร์ และคณะ. (2552). การดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐานตามการโอนภารกิจให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม. (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

- วิสา นราเทียม. (2547). *ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริการสาธารณะด้าน โครงสร้างพื้นฐาน ประเภทถนนลาดยางขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา*. (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขานโยบายสาธารณะ). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศราวุธ แสงแสน. (2554). *ความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาด้าน โครงสร้างพื้นฐานของ องค์การบริหารส่วนตำบลนาหนึ่ง อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดหนองคาย*. (การค้นอิสระ ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ศักดิ์ดา ประเทศเสนา. (2552). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาว อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี*. (วิทยานิพนธ์ ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). อุดรธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- ศุภชัย ยาวะประภาส. (2539). *การปรับปรุงกระบวนการอย่างต่อเนื่อง : กลยุทธ์ในการเพิ่มคุณภาพบริการภาครัฐ*. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการปฏิรูประบบราชการ สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สามารถ ยิ่งคำแหง. (2553). *แนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของชาวบ้านหินหล่องในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลตะเคียน อ.ด่านขุนทดจ.นครราชสีมา*. (วิทยานิพนธ์ สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์). นครราชสีมา : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- สมพงษ์ เกษมสิน. (2523). *การบริหาร*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุภาวดี จันทะเสน. (2553). *ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในเขตชุมชน องค์การบริหารส่วนตำบลนาอุดม อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดร้อยเอ็ด*. (การค้นคว้าแบบอิสระ ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต). สาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- เสาวนีย์ อินทวัน. (2553). *การตัดสินใจพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น : 5 กรณีศึกษาในเขตภาคเหนือ*. (การค้นคว้าแบบอิสระ ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- DeBono, E. (1971). *Lateral thinking for management*. New York: McGraw Hill.
- (1991). *Teaching thinking*. London: Penquin Books

- Ernest, G., & Newell, A. (1969). *GPS: A case study in generality and problem solving*. New York: Academic Press.
- McNamara, C. (1999). *Basic guidelines to problem solving and decision making*.
สืบค้นจาก HTTP: <http://www.authenticityconsulting.com>
- Millet. (1954). *Management in the Public Service. The quest for effective performance*. New York: McGraw-Hill Book.
- Newell, A., & Simon. H. A. (1972). *Human problem solving*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Walter, Williams. (1971). *Social Policy Research and Analysis :The Experience in The Federa Social Agencies* , NewYork : American Elsevier Publishing Co.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบสอบถามเพื่อการศึกษา

เรื่อง ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ในการค้นคว้าอิสระตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
2. ขอความกรุณาตอบคำถามให้ครบทุกข้อ
3. แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นลักษณะคำถาม มีคำตอบให้เลือกตอบ (Check Lists) ประกอบด้วย เพศ อายุ และอาชีพ

ตอนที่ 2 ระดับปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน 8 ด้าน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 40 ข้อ

ตอนที่ 3 ระดับแนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐานในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 25 ข้อ

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะของประชากร ต่อปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐานในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่ท่านได้อนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

นางสาวอัญชลี สีเมืองเดช

นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ตอนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง หน้าคำตอบที่ตรงกับสถานภาพของท่าน

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. อายุ

18-35ปี

36 - 50 ปี

51 - 60ปี

61ปีขึ้นไป

3. อาชีพ

เกษตรกร

ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว

รับราชการ

พนักงานบริษัท

นักเรียน/นักศึกษา

อื่นๆ.....

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับระดับปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย
อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง หน้าคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วน ตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านที่ 1 ด้านการก่อสร้างปรับปรุงบำรุง รักษาถนนและร่องระบายน้ำ ท่อระบายน้ำ					
1. ถนนในการสัญจรไปมา ไม่มีการดูแลและซ่อมแซม					
2. ถนนมีความชำรุด ไม่ได้มาตรฐาน					
3. ไม่มีความพร้อมในการซ่อมแซม เมื่อท่อระบายน้ำ และถนนเกิดเหตุชำรุด					
4. ท่อระบายน้ำ หรือร่องระบายน้ำไม่เพียงพอต่อการ รองรับน้ำ					
5. ระบบในการระบายน้ำไม่มีคุณภาพ ทำให้เกิดน้ำ ท่วมขัง					
ด้านที่ 2 ปรับปรุงระบบประปาหมู่บ้าน พร้อมทั้งจัดหาภาชนะเพื่อรองรับน้ำ					
6. แหล่งกักเก็บน้ำไม่เพียงพอ และไม่มีประสิทธิภาพ					
7. ไม่มีการตรวจสอบดูแลทางระบายน้ำให้สามารถใช้งาน ได้คืออยู่เสมอ					
8. น้ำประปาไม่มีสะอาด และไม่มีคุณภาพ					
9. น้ำประปาไม่เพียงพอต่อการใช้ในชีวิตประจำวัน					
10. การขยายเขตระบบน้ำประปาไม่เหมาะสม					
ด้านที่ 3 ขยายเขตไฟฟ้าและติดตั้งหลอดไฟฟ้า					
11. ระบบไฟฟ้าไม่เพียงพอต่อการใช้งาน					
12. การขยายเขตระบบไฟฟ้าไม่เหมาะสม					
13. ระบบไฟฟ้าไม่มีความปลอดภัย					
14. ไม่มีการเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติงานด้าน ระบบไฟฟ้า					

ปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วน ตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
15. ไม่มีการตรวจสอบดูแลไฟฟ้าสาธารณะ อย่าง สม่ำเสมอ					
ด้านที่ 4 การขยายเขตด้านการสื่อสารโทรคมนาคม					
16. สัญญาณเครือข่ายอินเทอร์เน็ตไม่ทั่วถึง					
17. ระบบการสื่อสาร โทรคมนาคม ไม่มีเสถียรภาพ					
18. ขาดเจ้าหน้าที่ดูแลระบบการสื่อสาร โทรคมนาคม อย่างชัดเจน					
19. ไม่มีการตรวจสอบดูแลด้านการสื่อสาร โทรคมนาคมอย่างสม่ำเสมอ					
20. การขยายเขตด้านการสื่อสาร โทรคมนาคม ไม่มี ความเหมาะสมเท่าที่ควร					
ด้านที่ 5 การออกเอกสารสิทธิ์ / จัดหาที่ดินทำกิน / จัดหาที่อยู่อาศัย					
21. ที่ดินในการประกอบเกษตรกรรมไม่เพียงพอ					
22. ที่อยู่อาศัยไม่เป็นหลักแหล่ง					
23. ที่อยู่อาศัยไม่มีความปลอดภัย					
24. ไม่มีการตรวจสอบดูแลอย่างสม่ำเสมอ					
25. ขาดความรู้ในด้านเอกสารสิทธิ์ที่ดิน					
ด้านที่ 6 สร้างคันดิน/ฝาย/จัดหาติดตั้งเครื่องสูบน้ำ					
26. ไม่มีแหล่งกักเก็บน้ำที่เหมาะสม					
27. ฝายภายในชุมชน ไม่เพียงพอต่อปริมาณน้ำ					
28. เครื่องสูบน้ำไม่เพียงพอต่อการใช้งาน					
29. ไม่มีการตรวจสอบดูแล และซ่อมแซมอย่าง สม่ำเสมอ					
30. การสร้างคันดินไม่มีความเหมาะสม					
ด้านที่ 7 ติดตั้ง/ซ่อมแซมเครื่องหมายจราจร เสารั้ว ติ่เส้นจราจร					

ปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วน ตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
31. กระจกโค้งตามทางแยกไม่เพียงพอ					
32. ป้ายจราจรไม่มีความชัดเจน					
33. ป้ายจราจรไม่ทั่วถึงทุกเส้นทาง					
34. เส้นจราจรบนถนน ไม่มีความชัดเจน					
35. ไม่มีการตรวจสอบดูแล และซ่อมแซมอย่าง สม่ำเสมอ					
ด้านที่ 8 การพัฒนาแหล่งน้ำ					
36. แหล่งน้ำไม่สะอาด					
37. ถนนรอบแหล่งน้ำไม่ปลอดภัยต่อการสัญจร					
38. ภูมิทัศน์โดยรอบแหล่งน้ำเสื่อมโทรม					
39. ไม่มีการตรวจสอบและดูแลอย่างสม่ำเสมอ					
40. แหล่งน้ำไม่เพียงพอต่อการอุปโภค					

ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล
ยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง หน้าคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

แนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขต องค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม	ระดับแนวทางแก้ไขปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
แนวทางที่ 1 ระบุปัญหา					
1. ระบุปัญหาโดยอาศัยข้อมูลจากตนเองและผู้อื่น					
2. เจาะจงและครอบคลุมประเด็นของปัญหา					
3. ตรวจสอบความเข้าใจต่อปัญหาให้ถูกต้อง					
4. จัดลำดับความสำคัญของปัญหา					
แนวทางที่ 2 มองหาสาเหตุที่แท้จริงของปัญหา					
5. เก็บข้อมูลจากผู้ที่เกี่ยวข้อง/ผู้ที่ได้รับผลกระทบ จากปัญหา					
6. เก็บข้อมูลเป็นรายบุคคล					
7. จัดบันทึกสิ่งที่เป็นความคิดเห็นของตนเองและสิ่ง ที่ได้ยินมาจากผู้อื่น					
8. เขียนอธิบายสาเหตุของปัญหา					
แนวทางที่ 3 แยกแยะทางเลือกต่างๆ สำหรับวิธีการที่จะใช้แก้ปัญหา					
9. ระดมสมองเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหา					
10. ใช้ทักษะการคิดเชิงระบบในการจำแนกสาเหตุ ของปัญหา					
11. พิจารณาสาเหตุของปัญหาให้ชัดเจน					
แนวทางที่ 4 เลือกวิธีการแก้ปัญหา					
12. คัดเลือกวิธีการที่ดีที่สุดในการแก้ไขปัญหา					
13. พิจารณาความเสี่ยงของทางเลือก					

แนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขต องค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม	ระดับแนวทางแก้ไขปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
14.เลือกวิธีการแก้ไขปัญหาให้เหมาะสมกับปัญหาที่เกิดขึ้น					
แนวทางที่ 5วางแผนนำทางเลือกในการแก้ปัญหาที่เป็นวิธีที่ดีที่สุดไปปฏิบัติ					
15.จัดทำแผนปฏิบัติการ					
16. พิจารณาขั้นตอนของแผนปฏิบัติการ					
17. สังเกตการให้ข้อมูลย้อนกลับอย่างต่อเนื่อง					
แนวทางที่ 6ดูแลควบคุมการปฏิบัติตามแผน					
18.ตรวจสอบและควบคุมการปฏิบัติงาน					
19.พิจารณาแผนว่ามีการดำเนินงานตามตารางที่กำหนดไว้หรือไม่					
20.พิจารณาทรัพยากรว่าเพียงพอที่จะทำให้แผนสำเร็จตามกำหนดการหรือไม่					
21.พิจารณาว่าควรเปลี่ยนแผนหรือไม่					
แนวทางที่ 7 ตรวจสอบว่าปัญหาได้รับการแก้ไขเรียบร้อยแล้วหรือไม่					
22.พิจารณาว่า ควรเปลี่ยนแปลงอะไร					
23.ปฏิบัติงานตามปกติและสังเกตการณ์					
24.แลกเปลี่ยนผลลัพธ์ที่ได้จากการเรียนรู้ในการแก้ไขปัญหากับผู้ที่เกี่ยวข้อง					
25.พิจารณาเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาขึ้นอีกครั้ง					

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

ท่านมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐานในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอ โกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม อย่างไร

ข้อเสนอแนะปัญหา	แนวทางแก้ไขปัญหา
1.ด้านการก่อสร้างปรับปรุงบำรุง รักษาถนน และร่องระบายน้ำ ท่อระบายน้ำ
2.ปรับปรุงระบบประปาหมู่บ้าน พร้อมทั้ง จัดหาภาชนะเพื่อรองรับน้ำ
3.ขยายเขตไฟฟ้าและติดตั้งหลอดไฟฟ้า
4.การขยายเขตด้านการสื่อสารโทรคมนาคม
5.การออกเอกสารสิทธิ์ / จัดหาที่ดินทำกิน / จัดหาที่อยู่อาศัย

6. สร้างคันดิน/ฝาย/จัดหา/ติดตั้งเครื่องสูบน้ำ
7. ติดตั้ง/ซ่อมแซมเครื่องหมายจราจร เสาร์วี ดี เส้นจราจร
8. การพัฒนาแหล่งน้ำ

ขอบคุณในความกรุณาตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ข

ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

***** Method 1 (space saver) will be used for this analysis *****

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	40	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	40	100.0

Note.a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.837	65

Item Statistics

	Mean	Std. Deviation	N
A1	4.58	.549	40
A2	4.50	.641	40
A3	4.62	.540	40
A4	4.55	.597	40
A5	4.48	.716	40
B1	4.52	.599	40
B2	4.70	.516	40
B3	4.48	.784	40
B4	4.62	.540	40

B5	4.50	.784	40
C1	4.45	.639	40
C2	4.50	.641	40
C3	4.32	.764	40
C4	4.65	.622	40
C5	4.65	.533	40
D1	4.58	.594	40
D2	4.72	.452	40
D3	4.50	.641	40
D4	4.58	.594	40
D5	4.48	.599	40
E1	4.65	.483	40
E2	4.58	.549	40
E3	4.72	.452	40
E4	4.70	.464	40
E5	4.70	.464	40
F1	4.75	.439	40
F2	4.70	.464	40
F3	4.48	.640	40
F4	4.58	.636	40
F5	4.65	.483	40
G1	4.75	.439	40
G2	4.62	.490	40
G3	4.68	.474	40
G4	4.62	.490	40
G5	4.50	.716	40
H1	4.58	.594	40

H2	4.45	.714	40
H3	4.45	.714	40
H4	4.68	.474	40
H5	4.58	.594	40
I1	4.68	.474	40
I2	4.65	.483	40
I3	4.70	.464	40
I4	4.62	.490	40
J1	4.50	.599	40
J2	4.72	.452	40
J3	4.72	.452	40
J4	4.78	.423	40
K1	4.68	.526	40
K2	4.60	.545	40
K3	4.70	.516	40
L1	4.50	.599	40
L2	4.60	.545	40
L3	4.68	.526	40
M1	4.62	.540	40
M2	4.68	.474	40
M3	4.65	.483	40
N1	4.65	.483	40
N2	4.70	.464	40
N3	4.58	.549	40
N4	4.68	.474	40
O1	4.70	.464	40
O2	4.65	.533	40

O3	4.70	.516	40
O4	4.65	.580	40

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
A1	295.17	110.456	.368	.833
A2	295.25	110.705	.289	.834
A3	295.12	112.984	.151	.837
A4	295.20	107.651	.565	.828
A5	295.27	109.230	.352	.833
B1	295.22	114.025	.049	.839
B2	295.05	113.587	.105	.837
B3	295.27	106.204	.507	.828
B4	295.12	112.010	.237	.835
B5	295.25	114.192	.012	.841
C1	295.30	117.036	-.176	.844
C2	295.25	106.346	.625	.827
C3	295.42	109.481	.309	.834
C4	295.10	112.503	.161	.837
C5	295.10	113.528	.106	.837
D1	295.17	112.199	.195	.836
D2	295.02	112.025	.291	.834
D3	295.25	111.782	.208	.836

D4	295.17	115.481	-.064	.841
D5	295.27	110.051	.367	.833
E1	295.10	113.118	.162	.836
E2	295.17	109.276	.473	.831
E3	295.02	114.230	.060	.838
E4	295.05	113.741	.107	.837
E5	295.05	113.023	.180	.836
F1	295.00	114.359	.049	.838
F2	295.05	110.562	.434	.832
F3	295.27	112.307	.169	.837
F4	295.17	110.917	.276	.834
F5	295.10	115.528	-.072	.840
G1	295.00	114.000	.088	.837
G2	295.12	110.933	.372	.833
G3	295.07	112.225	.255	.835
G4	295.12	110.266	.438	.832
G5	295.25	107.833	.448	.830
H1	295.17	110.815	.307	.834
H2	295.30	106.985	.509	.829
H3	295.30	109.549	.331	.833
H4	295.07	114.225	.056	.838
H5	295.17	110.815	.307	.834
I1	295.07	113.199	.157	.836
I2	295.10	110.759	.395	.833

I3	295.05	113.279	.154	.836
I4	295.12	114.881	-.010	.839
J1	295.25	115.372	-.056	.841
J2	295.02	111.717	.323	.834
J3	295.02	112.999	.188	.836
J4	294.97	111.974	.320	.834
K1	295.07	109.866	.442	.831
K2	295.15	112.746	.170	.836
K3	295.05	111.587	.290	.834
L1	295.25	111.731	.231	.835
L2	295.15	111.105	.314	.834
L3	295.07	111.661	.277	.834
M1	295.12	115.087	-.032	.840
M2	295.07	110.840	.395	.833
M3	295.10	111.579	.314	.834
N1	295.10	111.579	.314	.834
N2	295.05	110.767	.413	.832
N3	295.17	109.020	.496	.830
N4	295.07	109.969	.484	.831
O1	295.05	113.126	.169	.836
O2	295.10	110.964	.335	.833
O3	295.05	115.177	-.039	.840

O4	295.10	108.862	.481	.830
----	--------	---------	------	------

Scale Statistics

Mean	Variance	Std. Deviation	N of Items
299.75	115.013	10.724	65

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความอนุเคราะห์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ที่ รศรบ. ว ๐๐๑๐/๒๕๖๒

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๕๐๐๐

๒๔ มกราคม ๒๕๖๒

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางสาวหนึ่งฤทัย มะลาไวย์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวอัญชลี สีเมืองเดช รหัสประจำตัว ๕๙๘๒๖๒๐๘๐๑๐๑ นักศึกษาปริญญาโท
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน รูปแบบการศึกษานอกเวลา
ราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหา
โครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม”
เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่าน
เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา
 ตรวจสอบความถูกต้องด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบความเหมาะสมด้านภาษา
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ เสาวลักษณ์ โกศลกิตติธัมพร)
คณบดีคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

โทร. ๐๔๓-๗๒๓๕๕๕

โทรสาร ๐๔๓-๗๒๓๕๕๕

โทรสาร ๐๔๓-๗๒๓๕๕๕

ที่ รศรป. ว ๐๐๑๐/๒๕๖๒

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๒๕ มกราคม ๒๕๖๒

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายพลสิทธิ์ สิงห์พันธ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวอัญชลี สีเมืองเดช รหัสประจำตัว ๕๙๘๒๖๒๐๘๐๑๐๑ นักศึกษาปริญญาโท
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน รูปแบบการศึกษานอกเวลา
ราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหา
โครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม”
เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่าน
เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา
 ตรวจสอบความถูกต้องด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบความเหมาะสมด้านภาษา
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ เสาวลักษณ์ โกศลกิตติอัมพร)
คณบดีคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

โทร. ๐๔๓-๗๒๓๕๕๕

โทรสาร ๐๔๓-๗๒๓๕๕๕

การเผยแพร่ผลงานวิจัย

อัญชลี สีเมืองเดช, วชิรินทร์ สุทธิชัย และรังสรรค์ อินทน์จันทน์. (2562). ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม .ใน การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติครั้งที่ 6. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวอัญชลี สีเมืองเดช
วัน เดือน ปีเกิด	7 ตุลาคม 2536
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
ที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 178 หมู่ 2บ้านยางน้อย ตำบลยางน้อย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2558	รัฐศาสตรบัณฑิต (การบริหารและกฎหมาย) มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาสารคาม
พ.ศ. 2562	รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการภาครัฐและภาคเอกชน) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY